

Giới thiệu Hệ Thống Tà Đạo

Hệ thống tà đạo – đang tiến hành – Tệ Bạc

Giới thiệu truyện ngôn tình xuyên không hấp dẫn này:

Lê Minh Hưng là người của địa cầu, nhà chuyên nghiên cứu về các loại pháp thuật. Trong một lần đang tiến hành thí nghiệm, bỗng vòng tròn ma pháp xảy ra vấn đề, nổ tung lên và làm cho Hưng xuyên không tới dị giới.

Khi tỉnh dậy, phát hiện mình đang ở một nơi vô cùng xa lạ. Nhìn xuống cơ thể thì thấy không phải của bản thân trước đó, hiện tại lại giống như của một tên nhóc 15 tuổi vậy.

Đang đau đầu bỗng có mớ ký ức xa lạ hòa hợp vào ký ức của Hưng, lúc này hắn mới biết thì ra mình đã xuyên vào một thân xác cũng tên Lê Minh Hưng. Và ở đây tên gọi là Thiên Nam, cách rất xa Địa Cầu của hắn.

Thân chủ vốn là con trai nhà quý tộc, nhưng đến khi 8 tuổi lại không có Pháp hồn nên bị mọi người xem là phế vật. Ở Thiên Nam, pháp hồn là thứ để căn cơ của mỗi người luyện tập thành một pháp sư, vì vậy có thể nói nó vô cùng quan trọng.

Nhưng khi hắn vừa nhập vào thân xác này thì pháp hồn lại hiện ra, còn nói mình tên Hệ Thống Tà Đạo. Là một hệ thống hỗ trợ tu pháp.

Mỗi lần thực hiện tốt yêu cầu của hệ thống sẽ được tặng các món quà để tăng pháp lực cũng như tu luyện ngày càng cao.

Từ đây, Lê Minh Hưng sẽ như thế nào trong một dị giới đầy pháp thuật xa lạ hơn địa cầu mà mình vốn sinh sống như thế nào ?

Mọi chuyện chỉ mới bắt đầu...

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Pháp Hồn Là Hệ Thống

Hưng ôm đầu mở mắt ra, nhìn xung quanh thì thấy cảnh vật đã thay đổi 180 độ. Không còn dụng cụ thí nghiệm chất đầy kệ nữa, cũng không có vòng tròn ma pháp vẽ đầy sân nhà, mà chỉ có một căn phòng đơn sơ, nội thất không có bao nhiêu món, mà mỗi món lại càng là phong cách hết thời.

“Ui da!”

Phịch một cái, đầu Hưng đột nhiên trở nên nặng trĩu, một mớ ký ức xa lạ bắt đầu hợp nhất với ký ức của chính hắn. Lúc này Hưng mới nhận ra mình thật sự đã bị vụ nổ kia giết chết, linh hồn còn bị nổ xuyên qua một thế giới khác, cách Việt Nam trên Địa Cầu rất xa, tên gọi Thiên Nam.

“ĐM! Xui xẻo thiệt...” Hưng xem ký ức trong đầu xong, thảm tử thê.

Sau khi xuyên qua, Hưng đã nhập vào xác một tên nhóc 15 tuổi cũng tên là Lê Minh Hưng giống hắn. Đứa nhóc này trên thực tế là con trai nhà quý tộc, nhưng đến 8 tuổi vẫn chưa thức tỉnh được Pháp Hồn nên bị mọi người gọi là phế vật. Cha mẹ nó thế là mang nó gửi cho một người di nuôi, mục đích là để nó tránh đi thị phi trong gia tộc, sống cuộc sống yên ổn bình thường.

Một nhà nghiên cứu pháp thuật quyền cao chức trọng như Hưng bị rơi vào tình cảnh này thì quả thật có chút dở khóc dở cười. Có điều, hắn cũng không phải loại cô chấp không chịu chấp nhận sự thật, nên rất nhanh liền xoay chuyển ý nghĩ, không phản nản chửi rủa hoàn cảnh nữa.

"Không biết pháp thuật thế giới này có giống với pháp thuật Địa Cầu không..." Hưng tự hỏi.

Hắn đưa tay ra cố gắng ngưng tụ pháp lực trong tự nhiên, nhưng mãi mà không được nên đành từ bỏ. Đúng lúc này, trong não hắn xuất hiện một chút ba động pháp lực. Hưng nhanh chóng tập trung vào thức hải, đón nhận cảm giác quen thuộc kia.

"Là Pháp Hồn của ta!" Hưng mừng rỡ đến suýt nhảy lên.

Về phương diện tu pháp thì thế giới này rất giống với Địa Cầu ở chỗ, những người nào thức tỉnh Pháp Hồn có thể trở thành pháp giả. Đăng cấp pháp giả được phân chia đầu ra đó, bắt đầu từ Pháp Đồ thấp nhất, sau đó tới Pháp Giả, Pháp Sư, Pháp Quân, Pháp Vương, Pháp Hoàng, Pháp Tôn, Pháp Đế, và cuối cùng là Pháp Thần đứng trên đỉnh cao.

"Hả? Nhưng mà cái Pháp Hồn này sao có chút kỳ lạ nhỉ?" Hưng xoa cằm suy tư, tự hỏi.

- Thiên Ngoại Pháp Hồn ra mắt chủ nhân.

Đột nhiên luồng năng lượng Pháp Hồn kia nói chuyện với Hưng làm hắn xém hét lên kêu cứu, tưởng mình gặp quỷ giữa ban ngày, nhưng hắn may mắn trấn tĩnh bản thân kịp thời.

"Người mới nói là Thiên Ngoại Pháp Hồn?" Hưng nhỏ giọng hỏi lại.

- Đúng vậy. Ở đại lục Thiên Nam, chỉ có mình ta là Pháp Hồn tư chất Thiên Ngoại.

Giọng nói kia lạnh nhạt không chút sức sống làm Hưng sồn lên một chút gai ốc.

"Tại sao ta lại trở thành chủ nhân của một thứ siêu cấp như ngươi?" Hưng hỏi.

Dù là ở Địa Cầu hay Thiên Nam, tư chất Pháp Hồn đều được chia thành 5 loại, từ thấp tới cao là Phàm Thiên, Hậu Thiên, Tiên Thiên, Đại Thiên, Thiên Ngoại, trong đó Thiên Ngoại là phẩm chất thần thánh nhất, bá đạo nhất, cũng là hiếm thấy nhất. Không ngờ Hưng khi không lại thức tỉnh một Pháp Hồn có tư chất Thiên Ngoại.

- Lúc ngươi thí nghiệm vòng tròn ma pháp kia, vụ nổ vô tình làm nó trở nên hoàn mỹ, nên nó phát huy tác dụng, khắc một Pháp Hồn cường đại vào linh hồn ngươi, sau đó làm ngươi xuyên qua, trở thành ngươi bây giờ.

Hưng vốn là một nhà nghiên cứu pháp thuật tại Việt Nam, không ngờ trong lúc thử nghiệm lại bị nổ đến mức xuyên không trọng sinh, nhưng nếu hắn thật sự đạt được Pháp Hồn tư chất Thiên Ngoại thì đây lại trở thành cái chết rất đáng đồng tiền bát gạo.

"Vậy ngươi là thể loại Pháp Hồn gì? Sao lại biết nói sớm vậy?"

Pháp Hồn bình thường muốn mở ra linh trí để cùng chủ nhân nói chuyện thì phải đạt tới cảnh giới Pháp Vương mới làm được, còn Pháp Hồn của Hưng mới bắt đầu đã biết nói chuyện rành rọt.

- Ta có tên gọi Hệ Thống Tà Đạo. Cứ gọi Tà Đẹp Trai là được.

"Đẹp trai con mợ ngươi, ngươi làm gì có giới tính chứ!" Hưng không khỏi gất gỏng phản bác.

- Vậy gọi Hệ Thống Tà Đẹp đi.

"Tà Đẹp con khi. Tà đẹp thì có, chứ không có Tà nào đẹp hết!"

- Tùy ngươi. Nói chung, ta là một hệ thống hỗ trợ tu pháp.

"Hiểu rồi, vậy ngươi có hướng dẫn tân thủ gì không, mang ra đi."

- Trước hết, đây là quà gặp mặt dành cho chủ nhân: 1 viên [Pháp Đan Cấp 1], 30 điểm tu luyện pháp lực, 1 chiếc [Nhẫn Không Gian], 1 bộ [Trang Phục Tán Gái].

"Cái cuối cùng kia là troll nhau à?" Hưng có chút đen mặt, hỏi hệ thống.

- [Trang Phục Tán Gái] là vật phẩm có pháp lực đan vào bên trong sợi vải, có thể thu hút chút ít sự chú ý của nữ nhân, làm cho người mặc trở nên ưa nhìn trong mắt nữ giới.

"Tà! Quá tà rồi!" Hưng cười rộ lên, nói ra.

Tiếp theo, Hưng thấy Pháp Đan, nhẫn, cùng với quần áo xuất hiện trước mặt hắn trên giường, sau đó lại nghe hệ thống thông báo thêm mấy câu:

- Sau khi hấp thu 30 điểm tu luyện, chủ nhân đã đột phá, trở thành Pháp Đồ tầng ba. Đã học được kỹ năng [Điều Khiển Pháp Lực Nội Thể] và [Điều Khiển Pháp Lực Ngoại Thể].

Hưng biết rõ đây là hai kỹ năng rất thiết yếu đối với Pháp Đồ nếu muốn bắt đầu học pháp thuật, nhưng lúc những kiến thức về hai kỹ năng này được hệ thống gửi vào não hắn thì Hưng không khỏi vỗ đùi khen hay một tiếng: "Thì ra còn có thể làm như vậy! Lâu nay ta bỏ sót cái này!"

Hệ thống giúp hắn ngộ ra vài chỗ sai sót trong lúc tu luyện pháp lực cơ bản.

Trước kia, tên nhóc Lê Minh Hưng của thế giới này chỉ biết ngày ngày đi kiếm và chẻ củi cho di hán, nhưng hôm nay, trong vòng một ngày ngắn ngủi đã trở thành Pháp Đồ tầng ba, ngoài ra còn có thêm kiến thức thâm sâu về điều khiển pháp lực cả nội lẫn ngoại thể.

Tất nhiên, linh hồn là một Lê Minh Hưng khác, nhưng về sau vinh quang sẽ thuộc về thân xác của đứa nhỏ vô dụng kia, chuyên gia Lê Minh Hưng đến từ Việt Nam chỉ là ở một bên ra sức. Hưng nhờ đoạt xác đứa nhỏ kia mà sống lại, nên hắn nhất định sẽ không ngại nhường hư vinh cho nó.

Sau đó, hắn lại nghe hệ thống lên tiếng:

- Nhiệm vụ tân thủ, phần 1 trên 10: Võ công Trần Khánh Hương. Phần thưởng: 5 điểm tu luyện, 1 cái [Sơ Cấp Ân Độ Phù]. Nhiệm vụ không thể lặp lại, không thể hủy bỏ, không có giới hạn thời gian.

"Hửm?" Hưng lục tìm trí nhớ, nghĩ tới cái tên Trần Khánh Hương thì nhảy dựng lên. "A! Cái @\$ nhà ngươi! Khánh Hương là di ruột của cơ thể này, là chị gái của mẹ ruột ta đó nha!"

- Nhắc lại cho chủ nhân, ta chính là Hệ Thống Tà Đạo. Cửu Thiên Thập Địa, Duy Ngã Chân Tà!

"Con mẹ ngươi! Còn bày đặt nói tiếng Hán Việt!!"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Thông Tin Tà Đạo

Hưng đeo nhẫn không gian vào, sau đó cất Pháp Đan và bộ quần áo tà đạo kia vào.

Hắn đang tưởng tượng hệ thống có một cái mặt trông rất hỗn đản rồi trợn mắt trừng cái mặt đó thì cửa phòng chợt mở, một người bước vào. Người này đáng đáp mảnh khảnh, eo thon chân dài, ngực nhô cao, hông căng tròn - một thân hình mười phần hoàn mỹ cả mười, không chê vào đâu được.

Nhìn thấy quý cô cực kỳ nóng bỏng trên người mặc đúng một cái đầm hai dây này, Hưng suýt chút nữa ngất xỉu tại chỗ. Trong trí nhớ của hắn, Khánh Hương là một người phụ nữ rất bình thường, năm nay đã hơn 40 tuổi. Nhưng đó chỉ là dưới cái nhìn của đứa nhỏ kia, còn trong mắt Hưng, người di này còn gọi cảm hơn cả hoa hậu, siêu mẫu ở Địa Cầu.

Hắn chợt nhớ ra: "Người tu luyện pháp lực thường sống rất lâu, mà cũng không có lão hóa!"

- Làm nhiệm vụ đi. Mau đến vỗ cái hông nàng ta một cái.

Vừa nghe tiếng nói không chút sức sống của hệ thống, Hưng mất hết cả hứng, từ từ bình tĩnh lại.

"Ừa? Di hai?" Hắn giả vờ khó hiểu nhìn Khánh Hương, hỏi.

"Dậy rồi hả?" Hương tiến đến ngồi bên cạnh hắn, nhẹ giọng hỏi: "Có thấy đau chỗ nào không con?" Nàng vừa nói vừa xoa xoa lưng Hưng, mùi thơm nhàn nhạt của cơ thể bay vào mũi hắn.

Hưng chợt nhớ ra, đứa nhóc kia là vì bị linh thú đuổi giết mà té xuống thác nước. Xem ra là di hai của nó đi tìm nó về rồi trị thương cho nó, nhưng cuối cùng nó quá yếu nên vẫn chết, Hưng may mắn xuyên qua tìm tới thân thể vô hồn này. Bây giờ hắn đã trở thành cháu của Hương.

"Dạ con khỏe rồi di hai." Hưng đáp, ngắm nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng. Hưng không khỏi thầm hít hà một tiếng. Hương thật sự là rất đẹp.

Mắt đã to, mũi lại cao, đôi môi căng là đồ mộng. Lông mi nàng cong quắp, khuôn mặt trái xoan xinh xắn. Ngoài ra, toàn thân nàng còn toát ra khí chất phụ nữ thành thục, trưởng thành. Mỗi một bộ phận trên cơ thể đều là căng tràn phong tình mê hoặc lòng người.

- Thông báo. Lê Minh Hưng trong quần đã dựng lều.

Hưng bị hệ thống làm cho giật mình, suýt nữa la lên, nhưng kịp nhận lại. Đề ý kỹ một chút thì Hưng thấy trong quần mình cứng lên thật, nguyên do là vì cái đầm mỏng để lộ vai cùng khe ngực câu hồn kia của Hương. Tên nhóc Minh Hưng trước kia rất khò, nên nàng ý là không sao, vẫn thường mặc đầm ngủ trước mặt nó thể này mà không xảy ra chuyện gì mờ ám.

Nhưng hôm nay tất nhiên là chuyện sẽ khác, vì Hưng đã trở thành một người khác.

"Sao mặt tự nhiên đỏ quá vậy?" Hương nhìn hắn lo lắng hỏi. "Con bị sốt hả?"

"Dạ không, đâu, đâu có!" Hưng nuốt nước bọt trả lời.

"Đề di coi." Hương nhích đến sát bên người Hưng, đặt tay lên trán hắn, một luồng pháp lực khẽ rót vào, xem xét tình hình trong cơ thể hắn một chút.

Chưa được bao lâu thì nàng la lên: "Con là Pháp Đồ tăng ba rồi!"

"Dạ." Hưng cười hi hi khoe: "Con bị rót xuống sông tình lại thì thấy vậy rồi..."

"Ừa, lạ vậy?" Hương có chút không giải thích được nhưng tạm thời bỏ qua. "Nhưng mà quan trọng hơn là... Pháp Hồn của con là cái gì?"

"Cái này..." Hưng đáp ứng. "Con cũng không rõ lắm, nó không có hình dạng..."

"Đâu? Để dì hai coi thử." Hương nói, lại đặt tay lên trán Hưng.

Pháp lực của nàng xuyên vào cơ thể hần ngắm nhìn một lúc lâu thì thu về, Hương cũng rơi vào trầm tư, nghĩ tới nghĩ lui vẫn không hiểu được cái thứ kia là cái gì.

Hưng thấy dì Hương không nói gì, khẽ hỏi: "Dì hai nhìn ra nó là cái gì chưa?"

"Chưa." Hương lắc đầu đáp. "Đúng là nó không có hình dạng gì thật, dì cũng không hiểu được nó. Nhưng mà việc con có Pháp Hồn là sự thật, không phải nhầm lẫn." Nàng mỉm cười ngọt ngào.

Hưng nuốt nước bọt "ừc" một cái, khẽ nói ra: "Dì hai cười đẹp quá."

"Bộ sắp vùi vĩnh cái gì hay sao mà tự dưng nhìn dì hai?" Hương cười trêu ghẹo, hỏi Hưng.

Hưng chưa kịp mở miệng trả lời thì đã nghe tiếng hệ thống vang lên trong não:

- Thông Tin Tả Đạo: Trần Khánh Hương ly dị chồng đã nhiều năm, không có con cái, lại sống ẩn cư một mình trong rừng rậm với đứa cháu trai hiền lành khỏe mạnh mà nàng quý mến, nên nhiều lúc nàng có những suy nghĩ loạn luân nhưng liền hoảng hốt gủi bỏ.

Hưng lập tức thay đổi ý nghĩ, lắc đầu nguầy nguậy, nói với Hương: "Không phải."

"Vậy sao mới phải?" Hương không có nghĩ quá xa, chỉ là muốn chọc ghẹo đứa cháu thường ngày khờ khạo dễ thương của nàng một chút. Nàng không biết Hưng có âm mưu bất chính.

Hưng đáp ứng: "Chỉ đơn giản là con thấy dì hai rất đẹp thôi à..."

"Vậy hả? Thật lòng không?" Hương trong lòng rất là vui vẻ nương theo lời Hưng.

"Dạ thật. Thật trăm phần trăm! Dì hai đẹp như hoa hậu!" Hưng quả quyết nói.

Hương tươi cười chỉ vào gò má trái của mình, nói: "Cho con hôn dì hai xinh đẹp một cái."

Hưng mừng rỡ ôm eo Hương, áp môi và mũi vào má hồng, mũi hít lấy hít để mùi thơm quyến rũ mẹ hoặc kia, môi thì thơm chùn chụt lên làn da mặt mềm mại nõn nà của nàng.

"A, con tự nhiên sao vậy?" Hương thấy hần hôn quá mãnh liệt, đẩy hần ra, gạt mình hỏi.

"Con, con chịu không nổi nữa rồi! Con muốn nói cho dì hai biết... là..." Hưng ngượng ngùng đáp ứng, khiến Hương tim bắt đầu đập thình thịch, mờ mờ đoán được cháu mình sắp nói gì.

"Con... nói đi..." Hương nhẹ nhàng kéo tay hần ra khỏi eo mình, ý định rút lui trước khi hai dì cháu rơi vào hố sâu, nhưng Hưng vẫn cố chấp ôm lấy nàng, nhất định không chịu buông.

Hương khổ sở tiến thoái lưỡng nan, nàng không thể đa thương cháu mình được!

"Lâu nay con giả bộ khờ khạo không nói, vì con không muốn quan hệ giữa chúng ta đổ vỡ, nhưng mà... hôm nay... thấy dì hai xinh đẹp quyến rũ như vậy... con chịu không nổi nữa! Con yêu dì hai!" Hưng gần giọng, lớn tiếng nói ra, trong lòng cũng không chút ngượng ngùng, dù sao cũng không phải đi ruột thật sự của hần, quan hệ ruột thịt này đối với Hưng hiện tại thì chỉ là một loại cảm giác đến từ thể xác để cho hần hưởng thụ tư vị của Tả Đạo mà thôi.

Trong lòng hần thầm quyết định: "Kiếp trước ta quá mê nghiên cứu pháp thuật, không có bạn gái, chỉ biết quay tay trong phòng thí nghiệm. Kiếp này ta nhất định phải thu thật nhiều mỹ nữ!"

Khánh Hương nghe Hưng tỏ tình thì bối rối không biết phải làm sao. Nàng nửa muốn tiếp nhận hần, nửa kia lại không dám, vì về sau nàng sẽ không biết ăn nói sao với em gái mình. Tưởng tượng xem, mẹ nó tin tưởng giao nó cho nàng, không ngờ được chị gái mình lại ăn nằm với con trai mình. Đến lúc đó, Hương chỉ có đào hố chui xuống đất mà trốn thể nhân.

"Nếu dì hai không quyết định được thì cứ để cho con." Hưng vỗ ngực tự tin nói: "Có gì thì cứ đổ tội cho con cưỡng ép dì hai!"

Hương đáp ứng, cố gắng khuyên ngăn: "Hưng, không được đâu. Mai một dì hai mai một cho con một thiếu nữ trẻ trung xinh đẹp hơn nhiều, chịu không?" Nàng tuy giọng sức chống cự, nhưng trong lòng không nịn được, giữa háng đã bắt đầu ẩm ướt.

"Không được!" Hưng lắc đầu phản đối. "Hiện tại con chỉ muốn dì hai!"

"Vậy tương lai thì khác hả?" Hương nhướn mày hỏi.

"Uầy, di hai là người duy nhất con sẽ chủ động thổ lộ. Còn người khác tự tìm đến thì..."

"Thì sao?" Hương không chống cự nữa mà đưa mặt sát lại gần hắn, hỏi tới.

"...Thì dù di hai có la mắng con, con cũng không làm người bạc tình được." Hưng vẻ mặt khổ sở nói ra. Bản thân hắn cũng không biết kỹ năng diễn tuồng này hắn đào ở đâu ra, có lẽ đây là sức mạnh của sắc dục giúp hắn vượt qua gian nguy.

Hương nghe hắn nói nghiêm túc như vậy thì phì cười. "Con nít mà dám nói chuyện bạc tình!" Nàng nhéo mũi hắn một cái, khẽ mắng yêu, trong mắt hiện lên chút buồn bã.

Hiển nhiên, sau khi ly dị chồng, nàng là người hiểu hai chữ "bạc tình" kia nhất.

Hưng nhìn thấy ánh mắt của nàng, bắt lấy cơ hội ôm Hương vào lòng, nhẹ nhàng vuốt tóc nàng.

"Con sẽ không để di hai chịu cô đơn nữa!" Hắn thì thầm vào tai nàng, cắn nhẹ lên vành tai.

Thân thể Hương khẽ run lên, trái tim đã bắt đầu lung lay, hai tay tuy là đẩy đẩy hắn ra, nhưng trên thực tế là không có chút sức lực nào, thoát nhìn thật giống như đang vuốt ve sờ mó hắn.

Hưng nhìn đôi mắt to và xinh đẹp của Hương đang tràn ngập cảm xúc phức tạp, bất an. Hắn nâng cằm nàng, đặt miệng lên đôi môi đỏ mọng đầy quyền rũ của nàng. Hương cảm nhận nụ hôn nồng cháy của Hưng, tay siết chặt áo hắn. Những năm qua, nàng thêm khát loại cảm giác được âu yếm này đến sắp phát điên rồi, tự thỏa mãn cũng không còn đủ để giải tỏa cho nàng nữa.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Đạo Đỉnh Vu Sơn

Hưng thỏa thích mút môi của Hương, lưỡi hắn không yên phận chui vào miệng nàng quấy phá, chọc ghẹo cái lưỡi rụt rè, còn chút lo sợ của nàng. Hương cảm nhận lưỡi hắn đi vào miệng thì hoảng hốt muốn đẩy hắn ra, nhưng bị bàn tay của hắn chộp vào bờ mông cao vút, toàn thân yếu đi một chút.

Hưng một tay ôm chặt lấy vòng eo thon thả của Hương, một tay vuốt ve, nắn bóp mông nàng, thì thoảng lại nâng tay khẽ vỗ một cái, khiến cho trái tim Hương nhảy lên. Nàng không hiểu nỗi đứu cháu này của nàng học ở đâu ra mấy động tác sắc lang như vậy, nhưng đã lâu quá rồi không có ai yêu thương bờ mông ngạo nhân của nàng, nên lúc bị Hưng xoa bóp, vỗ về thì Hương lại thấy sướng trong người, không còn đủ ý chí để chặn tay hắn lại.

Rốt cuộc, Hương chịu không nổi nữa, bao nhiêu nhịn nhục bộc phát, vòng hai tay qua ôm cổ Hưng, ấn môi của mình lên môi hắn, hôn mút đến mê mê, cái lưỡi rụt rè kia giờ đây là vô cùng can đảm xông vào miệng hắn, quấn lấy lưỡi hắn, cùng hắn trao đổi nước bọt. Nàng đã đem ham muốn tình dục của mình ép xuống không biết bao nhiêu lần, vì Hưng là cháu ruột của nàng. Nhưng nàng vừa buồn chuyện ly hôn, vừa vắng bóng nam nhân lâu năm như vậy, đến bây giờ là hoàn toàn không thể nhịn nữa.

Trong lúc hai di cháu đang ve vãn, hôn hít nhau lên tận mây xanh, trong đầu Hưng vang lên âm thanh của hệ thống:

- Nhiệm vụ hoàn thành, nhận được 5 điểm tu luyện, 1 cái [Sơ Cấp Ấn Độm Phù].

- Tiến độ tu luyện pháp lực hiện tại: Pháp Đồ tầng 3 [5/30 điểm tu luyện].

- Nhiệm vụ tân thủ, phần 2 trong 10: Húp cháo sò Trần Khánh Hương. Phần thưởng: 5 điểm tu luyện, 1 viên [Hồi Mệnh Đan Cấp 1]. Nhiệm vụ không thể lặp lại, không thể hủy bỏ, không có giới hạn thời gian.

Hưng với tay kéo dây áo đầm của Hương xuống, để lộ bờ vai trần trụi trắng nõn, xương quai xanh hơi nổi lên trông vô cùng gợi cảm. Hưng lập tức dúi mặt vào cổ Hương, hôn lấy hôn để, mút liếm làn da mềm mại và mịn màng của người đẹp U40 này. Sau đó, môi hắn dờn xuống vai, mũi liên tục hít hà, cảm nhận thật kỹ mùi thơm cơ thể thanh thực và trưởng thành của nàng. Ngày xưa Hương thân mật với chồng nàng cũng không có thấy lão ta mê thích, thêm khát nàng đến vậy, khiến cho phương tâm có chút nóng lên, muốn bắt đầu tan chảy.

Hương thích thú nhìn Hưng hôn, mút, liếm cổ và vai nàng một lúc lâu, rồi hai tay ôm đầu hắn, xoa vuốt mái tóc, ấn mặt hắn vào khe ngực vĩ đại, kẹp cái mũi nàng động của hắn giữa hai bầu vú to tròn, chín mọng. Nàng tự thuật đàm của mình xuống ngang bụng, ôm đứa nhỏ đáng tuổi con nàng mà nằm xuống giường, hôn hít đầu tóc của nó, dầm dề sờ soạng khắp cơ thể cường tráng khỏe mạnh của nó.

Trước kia, Hưng đều mỗi ngày đi nhặt củi về chế cho nàng, còn cả gánh nước nữa, nên cơ thể hắn cũng phát triển rất tốt, cơ bắp đầy đặn, da thịt săn chắc, không có mỡ thừa. Bình thường Hương không để ý lắm về vấn đề này, nhưng hôm nay, khí chất nam nhân đang độ tuổi lớn mạnh xộc thẳng vào mặt nàng, khiến giữa hai chân thôi thóp, xuân tuyền rỉ ra bôi ướt cả hai đùi.

Hưng lại dờn mặt xuống dưới, hôn lên bầu vú bảo mẫn, liếm láp hạt đậu đỏ hồng, làm cho nó cứng thẳng lên. Sau đó hấn ngậm nó vào miệng, mút chùn chụt, bàn tay thì nắm lấy hạt đậu bên kia, vắn về ngất chéo, mấy ngón tay nhào nặn quả bưởi to mềm.

"Ừm... Ôi..."

Cổ họng Hương bắt đầu tuôn ra tiếng rên rỉ, đã lâu lắm rồi đầu ti nhạy cảm của nàng không có được miệng lưỡi nam nhân chăm sóc, nên hôm nay nàng mẫn cảm hơn bình thường rất nhiều. Hưng tấn công liên tục không ngừng nghỉ làm dưới bụng của nàng tê rần, đã một nửa sắp ra.

Miệng của Hưng cuối cùng rời khỏi đầu vú đỏ hồng, hấn rướn người lên, thì thầm vào tai nàng: "Dì hai, để con hầu hạ tiểu cô nương của dì."

Hương thót tim một cái, hai bàn tay ôm mặt hấn, cay đắng nói ra: "Hưng, chỉ một lần hôm nay thôi. Chỉ một lần này thôi. Từ ngày mai, chúng ta nên trở lại làm di cháu như xưa, đừng để chuyện loạn luân này tiếp tục nữa..." Hai mắt nàng đã bắt đầu rung lệ.

Hưng lắc đầu, quả quyết nói: "Con sẽ chịu trách nhiệm về sau. Có chết con cũng không phải đi bỏ rơi dì!" Nói xong lại mãnh liệt hôn nàng.

Trái tim Hương tan chảy, thò tay vào quần Hưng lấy ra thần thương, cọ xát đầu khắc to dày vào cửa mình bao nhiêu năm không có người thăm hỏi của mình, đem dâm dịch bôi cho dâm động trở thành trơn trượt bóng loáng. Chỉ như vậy thôi cũng đủ khiến Hương sướng lên mây xanh, vừa mút lưỡi Hưng vừa rên rỉ như dâm phụ.

Hưng dùng nụ hôn chinh phục chút ý chí cuối cùng của Hương xong, bò xuống tách hai chân thon thả, trắng như tuyết của nàng ra, úp mặt vào giữa. Hương ô rên lên mấy tiếng thật dâm dăng, eo xà uốn éo, hai đùi kẹp chặt đầu Hưng, cơ thể lâng lâng sung sướng.

Lưỡi Hưng vô cùng nghịch ngợm, thọc vào trong dâm động đại não, khiến Hương sướng run lên, nhanh chóng cong người, hạ thân co giật liên hồi mà lên đỉnh, xuất ra dâm thủy đầy mặt Hưng. Ra xong, Hương mềm nhũn xuống, ngực phập phồng thở hổn hển.

"Dì sướng quá Hưng ơi..." Hương dùng giọng dâm dăng nói ra.

Hưng nghe vậy càng sung lên, mạnh miệng bú liếm thêm một lúc lâu nữa mới tha cho nàng, để cho Hương toàn thân phê rần, hồn phách cũng bay lên mây rồi, trong mắt giờ chỉ còn lại xuân quang cuồng bạo, không còn nghĩ gì tới đạo đức nữa.

- Nhiệm vụ hoàn thành, nhận được 5 điểm tu luyện, 1 viên [Hồi Mệnh Đan Cấp 1].

- Tiến độ tu luyện pháp lực hiện tại: Pháp Đồ tăng 3 [10/30 điểm tu luyện].

- Nhiệm vụ tân thủ, phần 3 trong 10: Quan hệ tình dục với Trần Khánh Hương. Phần thưởng: 3 viên [Hồi Mệnh Đan Cấp 1]. Nhiệm vụ không thể lặp lại, không thể hủy bỏ, không có giới hạn thời gian.

- Phần thưởng phụ: 5 điểm tu luyện (nếu xuất tinh vào trong).

Hưng đang mê mẩn thân thể mỹ nhân, nghe hệ thống nói suýt nữa học máu. Nhưng mà cái này cũng đúng ý hấn, sẵn tiện một công hai ba chuyện, vừa hưởng thụ mỹ nhân gọi cảm, vừa nhận phần thưởng từ hệ thống. Hồi Mệnh Đan là được phẩm trị thương rất hiệu quả đối với những người tu vi thấp, pháp lực chưa đủ mạnh để tự chữa thương, nên Hưng muốn dự trữ càng nhiều càng tốt.

Hưng lấy tám trái giường chùi mặt xong, chen người vào giữa hai chân Hương, tay cầm thần thương cọ cọ vào âm vật của nàng. Mà cái kích cỡ này cũng làm hấn ngạc nhiên, một đứa 15 tuổi đã có thể to dày như vậy sao? Hệ thống trả lời nghi vấn của Hưng:

- Đây là gen di truyền của cha ruột thân thể này. Có điều, người kia không có Hệ Thống Tà Đạo, cả đời không thể tiến cấp. Còn chủ nhân thì không giống lão ta, có Hệ Thống ở đây, chỉ cần chăm chỉ làm nhiệm vụ, muốn nó nam tính hơn nữa cũng không khó.

Hưng thăm "ò" một tiếng, đút đầu khắc vào trong Hương, làm nàng dâm dăng rên lên: "Hưng, đừng ghẹo dì... Mau, mau làm tình với dì!"

Hương nói xong liền quắp chân quanh eo Hưng, kéo hấn một cái, khiến cho toàn bộ dương vật mạnh bạo xuyên phá vào trong.

"Á... Sướng, thật sướng!" Hương rên như hét, thờ hồng học, ánh mắt mời gọi hướng về phía Hưng.

Hưng bắt đầu nhấp hồng, kéo cự long to dài ra tận ngọn, sau đó thụt vào sâu đến tận tinh hoàn. Lúc bắt đầu, hấn không đ^t nhanh, mà đập những cú dài và mạnh, khiến cho Hương sống dở chết dở, nửa muốn ra, nhưng nửa lại chưa tới lắm, dâm thủy văng tung tóe.

"Á... a... Ô... ô..." Hương nắm tám trái giường, không ngừng thể hiện sự sung sướng trên mặt và trong giọng rên.

"Dì hai... L^m của dì thật chặt, giống như l^m trinh nữ vậy!" Hưng thờ hồng học nói ra, hấn cũng đang nín nhịn rất dữ dội.

"Quý sư! Không được dùng từ ngữ như vậy! Á... Ừm... Ôi, sướng!" Hương bị hấn nói cho ngượng chín mặt được một lúc thì khoái cảm nơi âm đạo lại làm nàng uốn người một cách dâm dăng, hai vú lắc lư không ngừng.

Hưng nờ nụ cười gian, rút dương vật ra, không đ^t Hương nữa.

Hương đang sướng mê đột nhiên cảm giác trống vắng vô cùng khó chịu, nhìn lại thì thấy Hưng đã rút ra, đang nhìn nàng cười cười. Trong lòng Hương có

dự cảm xấu, yếu ớt hỏi: "Hung, sao vậy? Con sắp ra hả?"

Hung trườn người xuống, nói nhỏ vào tai nàng: "Di hai nói tục cho con nghe, con tiếp tục liền."

"Thằng quỷ nhỏ! Không được!" Hương hoảng hốt la lớn, gương mặt vô cùng, "Xấu hổ chết đi được!"

Hung nhún vai, cầm dương vật cọ cọ vào cửa mình của Hương, nhưng mãi không có đâm vào, làm nàng khó chịu sắp phát điên, nhịn không nổi nữa, ngồi dậy ôm cổ hắn, cắn răng thì thầm cho hắn nghe: "Con mau, mau dứt c^c vào l^c đi... rồi đ^ cho di sướng chết..."

Hung khí thế bùng bùng đè Hương xuống giường, thọc dương vật vào âm đạo nàng, eo lưng liên tục đập tới, phát ra tiếng bành bịch vô cùng dâm dăng.

"Ah... Ah... Uhm... Di sắp... Thiếp sắp ra... Ô, ôi... Thiếp ra..." Hương cào bầu tằm lưng của Hung, hạ thân run lên, sắp sửa tiết thân.

"Từ hôm nay, nàng là nữ nhân của ta!" Hung gầm lên, đ^t nàng một cú cuối cùng, tinh dịch cuồng bạo phóng xuất vào tử cung Hương, lấp đầy khoảng trống trong nàng sau bao nhiêu năm thiếu vắng hơi ấm. Xuất xong hết, hắn nằm bịch xuống bên cạnh nàng, ôm nàng vào lòng.

Trước khi mất ý thức, Hương vận dụng chút pháp lực, làm ra thủ đoạn ngừa thai rồi mới thiếp đi trong vòng tay Hung.

Âm thanh hệ thống lại vang lên:

- Nhiệm vụ hoàn thành, nhận được 5 điểm tu luyện, 3 viên [Hồi Mệnh Đan Cấp 1].

- Tiến độ tu luyện pháp lực hiện tại: Pháp Đò tầng 3 [15/30 điểm tu luyện].

- Nhiệm vụ tân thủ, phần 4 trong 10: Tiêu diệt 5 Bạch Lang. Phần thưởng: 5 điểm tu luyện. Nhiệm vụ không thể lặp lại, không thể hủy bỏ, không có giới hạn thời gian.

Hung cũng không có sức nghỉ ngơi nữa, trực tiếp ngủ luôn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Danh Hiệu Dâm Lực

Đến xế chiều thì Hung cuối cùng cũng tỉnh dậy, nhìn xuống chỉ thấy Hương đang nằm trên tay hắn, vẻ mặt hơi giận nhìn hắn.

"Thằng quỷ nhỏ! Giả ngu giả khờ lâu như vậy chỉ để mưu đồ làm tình với di hai phải không?" Hương gắt giọng hỏi.

Bộ dạng của nàng trông rất uy nghiêm, thật giống như một người di đang dạy dỗ cháu mình. Nhưng mà hiện tại nàng đang khóa thân nằm trong vòng tay hắn, đùi trần nồn nà gác lên người hắn, trong tử cung chứa đầy tinh dịch của hắn, nên hoàn cảnh này rất buồn cười.

"Không có mà!" Hung áms ức đáp: "Mấy năm nay con thật long yêu di hai mà!"

"Không tin!" Hương lớn tiếng chống đối, nhưng mà giọng nói hơi run, mắt cũng đã ngấn lệ.

Hung không có ngu, nhìn ra được bất an và lo lắng trong ánh mắt của Hương, vòng cánh tay còn lại qua ôm nàng vào lòng, siết nàng thật chặt, rồi thì thầm vào tai nàng: "Khánh Hương, ta yêu nàng." Hắn nói rõ từng chữ một làm cho Hương lập tức mềm nhũn.

"Ta thật thảm hại." Hương nức nở tự nói. "Cô đơn đến mức bị đứa cháu ruột chinh phục..."

Nàng là cao thủ Pháp Vương, lại còn rất xinh đẹp, trong lòng đương nhiên là có hơi tự cao. Nhưng hôm nay lại dễ dàng bị đứa cháu 15 tuổi đè xuống chinh phục, trái tim cũng bị hắn cầm đi rồi, hỏi sao nàng không áms ức muốn khóc đây? Có điều, lý do này chỉ là phần nhỏ. Phần lớn là vì nàng đột nhiên có người làm chỗ dựa tinh thần, có người mãnh liệt yêu mến nàng, khiến nước mắt cứ như vậy tuôn ra.

Hung vuốt ve Hương, mềm giọng lại nói với nàng: "Con không biết quá khứ ra sao, nhưng tương lai di hai sẽ mãi mãi không cô đơn nữa!"

Hắn cũng không thêm hỏi vì sao mà năm đó hôn nhân của nàng đổ vỡ, quan trọng là từ đây về sau hắn sẽ quý trọng nàng như thế nào. Tất nhiên, hắn mới gặp Hương lần đầu vào ngày hôm qua, không thể nói tới yêu đương chân chính được, nhưng mà hắn có dũng khí dụ ngon dễ ngọt, sau đó đè nàng xuống, thì hắn cũng có đảm lượng tiếp tục quan tâm chăm sóc nàng.

"Tôn chỉ của ta là Nói Không Với Phũn Đít!" Hung trong đầu tuyên bố.

Trong lúc chờ Hương bình tâm lại, Hung đưa ý thức của mình vào trong Pháp Hồn, nghiên cứu hệ thống Tà Đạo một chút. Hắn từ đó biết được, những

vật phẩm nhiệm vụ ban thường kia đều đã được chuyển vào trong nhẫn không gian. Hắn lại đưa ý thức vào trong nhẫn không gian đeo trên tay thì thấy được bốn viên Hồi Mệnh đan nằm chễm chệ bên trong, bên cạnh viên Pháp Đan cấp 1.

"Ê hệ thống, cho ta xem thông tin cá nhân." Hưng dùng suy nghĩ nói chuyện với hệ thống.

Tên: Lê Minh Hưng

Tuổi: 15

Danh Hiệu: Không có

Pháp Lực: Pháp Đồ tầng 3

Điểm Tu Luyện: 15/30

Pháp Bảo: Không có

Trang Bị: Nhẫn không gian

Kỹ Năng: Điều Khiển Pháp Lực Nội - Ngoại Thê

"Điểm tu luyện chỉ có thể đạt được thông qua hệ thống hay sao?" Hưng hỏi hệ thống.

- Tu luyện pháp lực bình thường cũng có thể đạt được.

"Vậy muốn tăng trưởng Pháp Hồn thì vẫn làm như bình thường à?"

- Hệ thống Tà Đạo bản thân là tư chất Thiên Ngoại, không thể tiến cấp thêm nữa.

"Vậy làm sao ta tăng thực lực lên được?"

Trong giới tu pháp, pháp giả chỉ có thể mạnh lên khi mà Pháp Hồn tăng trưởng, vì bản thân pháp giả không thể tự dung sử dụng pháp thuật, phải thông qua Pháp Hồn, mượn pháp lực xúc tác mà viết thành hiện tượng siêu nhiên, ví dụ như Hóa Cầu, Thủy Kiếm, vân vân.

- Làm nhiệm vụ Tà Đạo, nhận thưởng pháp kỹ, sau đó thì không cần phải lo chuyện thuộc tính thích hợp.

"Nói vậy có nghĩa là hệ thống Tà Đạo muốn sử dụng loại pháp kỹ nào cũng được?"

- Đúng vậy.

"Không hổ danh tà đạo..."

Pháp giả bình thường chỉ có thể luyện pháp kỹ phù hợp với thuộc tính của Pháp Hồn, nhưng Tà Đạo lại khác, nó có thể xài bất cứ loại thuộc tính nào, miễn là chủ nhân đã hoàn thành nhiệm vụ và học được phần thưởng pháp kỹ.

Hưng đang suy nghĩ ngon lành thì bị cảm giác hàm răng nhỏ xinh của Hương cắn vào cổ làm cho giật nảy mình, từ trong ý thức tỉnh lại. Hắn nhìn qua thì thấy nàng đã khóc xong, mắt vẫn còn đỏ hoe, nhưng tâm trạng xem ra đã tốt lên mấy phần.

Hương nhả hắt ra, rụt rè nhìn hắn, khẽ hỏi: "Con... Chàng, chàng hứa là sẽ không rời bỏ thiếp?"

Nàng nói mà suýt chút nữa chết vì ngượng, nhưng sâu thẳm bên trong, Hương không có ghét bỏ cái cảm giác dùng lời lẽ mật ngọt nói chuyện với người yêu trong lúc chỉ có hai người gần gũi với nhau. Bình thường, Hương trăm phần trăm sẽ không nói chuyện chàng chàng thiếp thiếp với hắn. Lỡ như mẹ hắn nghe được, chẳng phải nàng sẽ phải gọi em gái mình là mẹ chồng sao? Đây là khiến nàng chết vì xấu hổ.

Hưng lẩn qua bò lên phía trên nàng, mắt hồ nhìn thẳng xuống đôi mắt to và đẹp của nàng.

"Cái này ta thề với nàng. Có điều..."

"Có điều sao? Chàng mau nói!" Hương sợ hãi ôm eo hắn, hồi thúc hắn nói hết câu.

"Có điều, nếu có nữ nhân khác mang theo tình ý chân thật đến với ta, ta sẽ không thể làm kẻ bạc tình. Cho dù nàng có hận ta, trách mắng ta, ta cũng sẽ yêu thương tất cả nữ nhân của ta công bằng như nhau. Đây là một điểm mấu chốt mà ta không thể từ bỏ được."

Hương thầm thở phào nhẹ nhõm, nhưng trên mặt lại làm bộ giận hờn: "Nói đi nói lại, chàng cuối cùng cũng là lảng nhảng không chung tình chứ gì? Vừa mới được thiếp xong đã bắt đầu nghĩ tới nữ nhân trong tương lai! Thật đáng hận, chàng đừng chạm vào ta nữa!"

Hưng cúi xuống hôn môi Hương, khiến cho sự chống cự của nàng dần dần tan biến. Đến lúc đầu lưỡi của hắn thò vào trong miệng nàng thì Hương đã rơi vào trong biển nhu tình, toàn thân uốn éo, tay chân vân vê cơ thể của Hưng. Âm thanh chùn chụt xem lẫn với tiếng rên rỉ khe khẽ của Hương tràn ngập

căn phòng đơn sơ. Nàng cũng bắt đầu đáp lại nụ hôn của hắn, mút môi và lưỡi của hắn đến mê mết, trong lòng là một mảnh xuân tình.

"Ta sẽ không chủ động đi cưa cẩm ai." Hưng buông tha đôi môi chín mọng của Hương, nói ra: "Ý ta muốn nói là, nếu bọn họ thật tâm thật ý đến với ta trước, ta sẽ không lạnh lùng giữ bỏ tình cảm của bọn họ. Ta nghĩ nàng cũng không ưa thể loại đàn ông xem nhẹ tình cảm như vậy."

"Thiếp hiểu." Hương mỉm cười đầy tình ý, hai tay ôm chặt cổ Hưng, nâng đầu lên chủ động hôn môi hắn thật nồng nhiệt. Đại lục Thiên Nam vẫn chưa hoàn toàn thoát khỏi thời đại cổ hủ, tình trạng đàn ông đa thê vẫn còn diễn ra, nhưng những chuyện như cưỡng hành thu tiểu thiếp về làm nô lệ tình dục đã không còn nữa. Chỉ có những người có trách nhiệm mới có thể thành lập, sau đó duy trì hậu cung của mình.

Mỹ nữ tự mình đưa đến cửa, Hưng có thể từ chối sao? Hoàn toàn không thể. Hắn đè nàng xuống, hôn đến mức vành môi của nàng đỏ lên, một tay đưa xuống dưới cầm bầu ngực to và nềm lên nhào nặn chơi đùa. Thỉnh thoảng đầu ti màu đỏ hồng bị kẹp vào giữa hai ngón tay, khiến Hương thích thú rên lên, dưới háng xuân tuyến bắt đầu rỉ ra, tạo nên mùi hương đậm đặc trong không khí.

Hưng liếc nhìn hai vú đầy đặn và căng tròn thì nhìn không nổi nữa, úp mặt vào ngực nàng, tham lam nút liếm, hít lấy hít để mùi thơm cơ thể của quý cô đã một đời chồng này. Hương ôm đầu hắn thật chặt, thì thầm bên tai hắn lời nói vô cùng đậm tà, làm máu huyết hắn sôi trào.

Hương thụ thiên đường ngực xong, Hưng lật nàng qua, bảo Hương nhếch mông lên, sau đó chúi mặt vào giữa hai mông đít to tròn mềm mại, hai mép thịt đỏ hồng ướt đầm khẽ động đập như thể mời gọi hắn. Hưng nuốt nước bọt một cái, lấy lại chút bình tĩnh, đâm đầu lưỡi vào trong lỗ thịt nhỏ hẹp, hai môi đồng thời bú, mút mép thịt bên ngoài một cách mãnh liệt.

"A... ôi... ôi... Bú mạnh nữa lên Hưng! Ô... ô... Thiếp sướng quá..." Hương nằm úp mặt vào gối hương thụ được Hưng dùng lưỡi vét máng, trong miệng không ngừng trào ra âm thanh rên rỉ tràn ngập khoái lạc tình dục.

- Chủ nhân đạt được danh hiệu: Dâm Quân Sơ Cấp.

"Ặc!"

Hưng đang húp cháo sò ngon lành thì bị Tà Đạo làm cho suýt sặc dâm dịch của Hương mà chết.

- Mức độ dâm lực hiện tại là 1/10.

"Còn có vụ này nữa!" Hưng dùng suy nghĩ chửi vào mặt hệ thống.

- Đừng xem thường dâm lực của Hệ Thống Tà Đạo. Nếu mức độ dâm lực đạt tới 10, chủ nhân sẽ trở thành Dâm Thần, sở hữu pháp kỹ song tu có thể tạo thành một đội quân siêu cấp nữ thần chinh phạt vũ trụ. Ngoài ra, danh hiệu dâm lực có ảnh hưởng trực tiếp tới cấp độ của dương vật. Danh hiệu dâm lực càng cao, thần thương trong quần chủ nhân càng lợi hại, có thể đánh ngã thần nữ trong vòng ba nốt nhạc.

"Cái gì!? Lợi hại như vậy sao?"

- Cảnh giới Dâm Quân Sơ Cấp chỉ là phù danh, không có tác dụng gì mới, nhưng nếu đạt đến Trung Cấp, dương vật chủ nhân sẽ có thêm tác dụng tỏa ra năng lượng kích thích tình dục cấp thấp. Có điều, năng lượng này chỉ đủ làm nữ nhân sáng khoái hơn một chút thôi, chưa có gì ghê gớm.

"Vậy bao giờ mới được song tu?" Hưng dùng suy nghĩ vội vàng hỏi.

- Đạt đến Dâm Hoàng Sơ Cấp sẽ được.

"Cảnh giới dâm lực là như thế nào?"

- Dâm Quân, Dâm Hoàng, Dâm Đế, Dâm Thần. Ngoài trừ Dâm Thần ra, ba cảnh giới khác đều được chia thành Sơ, Trung, Cao cấp.

"Làm sao mới lên cấp Dâm Quân Trung Cấp được?"

- Dễ lắm, chỉ cần ch^ch tình nhân U40 của ngươi thêm khoảng 50 lần nữa là được.

"Ặc..."

- Hoặc tìm thêm tình nhân. Nhiều lần hay nhiều đối tượng, cái nào cũng được, mà tốt nhất là cả hai loại.

"Rốt cuộc là mi tà tới mức độ nào đây hả!?"

- Bỏn hệ thống vốn dĩ là Chí Tà.

"Hưng, sao vậy?" Hương thấy tình lang trẻ tuổi ngơ ra thì không khỏi nóng lòng hỏi thúc: "Mau mau làm thiếp sướng nữa đi!"

"À không có gì!" Hưng từ trong ý thức tỉnh lại, đáp: "Ta hơi sặc dâm thủy của nàng một chút, không có sao."

"Chàng mới là quý!" Mặt Hương đỏ rực, phản bác: "Thiếp, thiếp không có ra nhiều như vậy!"

"Nhiều hay ít gì ta cũng ăn ngon miệng. Chúng ta tiếp tục!" Hưng đề hồng nàng xuống, cầm dương vật đâm vào.

"A..." Hương lớn tiếng rên la, cảm thấy âm đạo trống vắng bị một khối thịt to dày nong ra. Mặc dù nàng mới làm tình với hắn mấy tiếng trước, nhưng sau khi bị hắn kích thích, bị hắn hoàn toàn chinh phục, dâm tính trong nàng đã dâng lên tới não, chỉ muốn dính lấy hắn, dành cả ngày ra để đ^t.

Hưng đề lên mông nàng, chậm rãi rút ra đâm vào, để âm đạo nàng dần quen với kích cỡ của hắn.

"Ừm... ừm... ừ... mạnh, mạnh chút nữa..." Hương bắt đầu sướng, đòi hắn mạnh tay hơn.

Hưng vui vẻ chiều lòng mỹ nhân, eo hồng bắt đầu thực nhanh và mạnh, liên tục ra vào âm đạo mềm mại và trơn tuột. Bên trong thật là chặt kín khiến hắn phải gồng mình ráng nhin, sợ sẩy sẽ xuất ngay. Mà Hương bị nong như vậy càng là sung sướng lên thiên đàng, rên to như hét.

"Ừ... ờ... thiếp sướng quá... ô... ô..." Hương chống mông đẹp cho cháu trai đ^t đến ngây ngất, cặp mông liên tục lắc tới lắc lui, dâm dịch màu đục trắng đầy thân dương vật của hắn, cảnh tượng vô cùng dâm dăng. Hương lúc này đã hóa thành một ả dâm nghiện ch^ch.

Bị Hưng đập một lúc, âm đạo của Hương run lên, một cỗ cảm giác mãnh liệt trào ra từ sâu bên trong nàng.

"Ừ... Ừ... Thiếp ra! Làm thiếp ra đi! Ừm... Á..." Hương chống đất lên, đẩy sát vào bụng Hưng, eo hồng run cầm cập, dâm thủy phun ra.

Lên đỉnh xong, Hương mềm nhũn xuống, nhưng lại bị Hưng lật qua, đề ra đ^t tiếp.

Hưng ôm lên một chân của nàng, liên tục nhấp hồng, khiến Hương kêu la xin tha.

"Nàng cố gắng một chút, ta sắp ra..." Hưng á náy nói vào tai Hương.

Nàng gật đầu, nhắm mắt chịu thêm mấy phút, hắn cuối cùng bùng nổ, tưới dương tinh nóng rực vào tử cung nàng. Đoạn cuối tuy có làm nàng hơi chút khó thở, nhưng đến cùng nàng cũng có mấy phần khoái lạc, trong lòng cảm thấy tràn đầy thỏa mãn.

Hưng nằm xuống ôm Hương, thì thầm mấy lời tình tứ, khiến mỹ nhân cười khúc khích.

Nhưng cuối cùng hắn cũng bị nàng cho một câu: "Lúc này chàng hăng quá mức, làm ta ê ẩm. Hai ngày tiếp theo không cho chàng làm nữa!"

Hưng cười khô gật đầu: "Ta hiểu rồi, Hương cứ thông thả nghỉ ngơi đi."

Hương hừ hừ một cái, rúc vào ngực hắn nhắm mắt tĩnh dưỡng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Pháp Đồ Thiên Tài

Buổi tối, hai dì cháu vui vẻ cùng nhau dùng bữa.

"Dì hai nấu ăn ngon quá!" Hưng vừa nhai cơm đầy họng vừa tấm tắc khen.

"Mi bớt nịnh cho dì hai nhe!" Hương trong lòng rất là vui vẻ, nhưng mà bên ngoài lại giả vờ đóng vai đi.

"Không, con nói thật! Thề với trời không có nịnh!" Hưng làm bộ mặt thề thốt nói ra.

"Thôi được rồi." Hương phì cười, không tranh cãi với hắn nữa. "Lo ăn đi ông tướng."

"Dì hai." Hưng yên lặng ăn được một lúc thì lại lên tiếng.

"Hửm? Chuyện gì nữa?" Hương dừng đĩa nghe hắn nói.

"Mình đừng ngủ riêng nữa." Hưng đề xuất. "Tối nay con qua ngủ với dì hai nha?"

"Hử, đừng tưởng dì không biết mi có ý đồ gì!" Hương liếc hắn nói ra.

Hưng cười rất tươi, đáp: "Lê Minh Hưng đã hứa không để dì hai cô đơn thì sẽ giữ lời!"

Trong phúc chốc, hai gò má Hương hồng lên, nhưng nàng giấu đi hạnh phúc, trêu Hưng: "Mi giống hệt cha mi, lắm mồm lắm miệng, chỉ có dụ dỗ con gái nhà lành là giỏi, ngoài ra không được tích sự gì hay ho!"

"Không đúng nha!" Hưng âm ức phản bác: "Con là Pháp Đồ tầng 3, con có thể giết Bạch Lang được!"

"Ừm..." Hương nghĩ nghĩ một hồi, đành gật đầu: "Đúng là như vậy thật, coi như không có vô dụng đến mức đó."

"Thấy chưa? Cháu của dì là một người đàn ông rất đáng tin cậy!" Hưng cười đắc ý, nói ra.

"Đàn ông?" Hương nhìn hấn cười mỉa mai. "Sắc lang đáng tin cậy thì có!"

Hưng mặt dày vỗ ngực, đáp: "Sắc lang đáng tin cậy thì vẫn là đáng tin cậy!"

"Nói nhiều quá, lo ăn đi!" Hương cau mày, khề quát hấn. Nhưng khi thấy hấn yếu xìu xuống, âm ức mức com ăn thì trong lòng lại thấy tội nghiệp. Dù sao thì hấn cũng là vì nàng mà muốn chứng tỏ bản thân đáng tin cậy nha.

Hương không nỡ để hấn như vậy, dịu dàng nói ra: "Tối nay dì phải nhập định tu luyện pháp lực, nếu con qua phòng ngồi kể đi chăm chỉ tu luyện thì được." Nói xong trong bụng nàng có một nửa là mong hấn sẽ giờ trò với nàng, nửa kia lại thật sự muốn tu luyện.

"Oa ha ha, dì hai vẫn là nhất!" Hưng nghe vậy thì tinh thần phấn chấn, giờ muống lên cao hoan hô.

Bấy giờ Hương mấy lại thấy được vẻ mặt non trẻ của Hưng. Lúc hai người làm tình, hấn một mực ra vẻ nam nhân trưởng thành, khiến phượng tâm nàng liên tục bị lung lay, cuối cùng cũng bị hấn chinh phục. Nghĩ lại mà Hương không khỏi tự cười mình một cái. Nhưng mà, chuyện cũng đã lỡ rồi nên nàng không muốn dây dưa nữa, cứ chấp nhận rồi sống tiếp là thoải mái nhất.

Đêm khuya ngày hôm đó, Hưng vác bộ mặt tươi cười vào phòng Hương. Vừa đặt chân vào là hấn ngay lập tức đưa mũi hít hà, sau đó còn tấm tắc khen làm Hương đỏ cả mặt: "Phòng dì hai thơm quá! Mùi này hình như giống mùi cơ thể của dì đó!"

"Quý! Bớt nói bậy bạ lại, tu luyện đi!" Hương xấu hổ không nhìn hấn, ngồi xuống giường, xếp chân lại rồi nhắm mắt, bắt đầu tu luyện. Hưng nhìn dòng linh khí cuộn quanh người Hương thì thầm khen nàng một tiếng, dù gì hấn cũng là chuyên gia về vấn đề này.

- Thông tin Tà Đạo: Trần Khánh Hương đang do dự, nửa muốn nguoi đề nàng xuống, nửa lại muốn tu luyện.

Hưng nghe tiếng hệ thống trong đầu thì lắc đầu, dùng suy nghĩ nói: "Ta cũng cần tu luyện, với lại, nàng chắc là còn chưa hết ê ẩm, để nàng nghỉ ngơi thôi. Mà ta cũng có nhiều thứ cần nghiên cứu với nguoi đó, hệ thống dám đăng!"

- "Dâm" chỉ là một chữ trong Tà Đạo vạn chữ. "Bớt cái vụ bày đặt xài văn chương Hán-Việt dùm ta cái..." Hưng không khỏi bị đen mặt với cái hệ thống ba rọi này. Nhưng mà hấn không thể phủ nhận rằng Tà Đạo nghịch thiên, có thể cho hấn rất nhiều chỗ tốt thông qua các nhiệm vụ.

Nghĩ đến đây, Hưng tò mò hỏi: "Nguoi cho ta vật phẩm là lấy từ đâu ra?"

Đan được, quần áo đến từ hệ thống đều là tự dung xuất hiện, ngay cả chuyên gia pháp thuật như Hưng cũng không giải thích nổi. Trên đời này vẫn còn định luật bảo toàn khối lượng à nha, đồ vật khi không tự nhiên xuất hiện, đây là nói nhảm.

- Là tổ tiên nguyên thủy của hệ thống Tà Đạo đánh cướp 3000 thế giới đoạt được.

"Ặc... Tên đó cũng trâu bò vãi..." Hưng đỏ mặt hỏi lạnh.

- Nếu không trâu bò thì sao nhập vào Tà Đạo chân chính được?

"Không nói nữa, đi tu luyện!" Hưng ngồi cạnh Hương trên giường, nhắm mắt điều chỉnh trạng thái tinh thần.

Một phút sau, toàn thân hấn bắt đầu có linh khí vờn quanh. Chọn được một thời điểm thích hợp, Hưng vận chuyển Điều Khiển Pháp Lực Nội - Ngoại Thể, chuyển hóa linh khí thành pháp lực, hấp thu toàn bộ vào trong cơ thể.

Một lúc lâu sau, tiếng hệ thống vang lên:

- Điểm tu luyện +1

- Tiến độ: 16/30

Hưng nhếch môi cười tà, sau đó bình tĩnh lại, tiếp tục tu luyện.

Trong mắt pháp giả bình thường, cách tu luyện của Hưng có thể xem là rất quái đản. Thông thường, người khác sẽ hấp thu linh khí đi nuôi dưỡng Pháp Hồn, thời điểm nó tiến cấp chính là lúc Pháp Giả đột phá, tu vi của Pháp Hồn cũng là tu vi của pháp giả. Nhưng Hưng thì khác, hấn lấy linh khí hóa pháp lực trực tiếp đi nuôi cơ thể, còn tu vi pháp lực thì dựa vào hệ thống tính toán.

Những người như Hưng thì được gọi là Đấu Giả, bởi vì họ dùng pháp lực làm thân thể mạnh lên, đánh cận chiến hiệu quả rất cao. Loại người này ở Địa Cầu chỉ có rải rác mấy người, nhưng ở đại lục Thiên Nam thì lại nhiều vô số, không kém gì pháp giả.

Có điều, Hưng tu luyện giống đầu già, khiến cơ thể khỏe mạnh, nhưng tu vi pháp lực vẫn tăng nhờ vào hệ thống, nên có thể gọi hắn là một kẻ biến thái đồng tu cận chiến lẫn pháp thuật đánh xa. Quả thật không có làm nhục danh hiệu Tà Đạo.

Loại chuyện này chỉ có người như Hưng mới làm được, vì hắn am hiểu pháp thuật rất sâu, không cần đi tìm thêm cảm ngộ cảnh giới, có thể để hệ thống giúp hắn tăng tu vi pháp lực, còn hắn tập trung luyện thể là được. Ngày sau nếu hắn thành đạo, khẳng định là sẽ không có pháp giả nào là đối thủ của hắn. Thử nghĩ xem, một pháp giả có thân thể siêu cường của đầu già, cái này hình như hơi hơi vô địch.

Hương ngồi ở một bên cảm nhận thấy bão linh khí xung quanh Hưng thì hết hồn, từ trong nhập định tỉnh lại, nhìn hắn chằm chằm. Nàng cũng không có phát hiện được là hắn đồng tu hai thứ, nhưng mà nàng nhìn ra được trình độ điều khiển pháp lực của hắn là rất cao.

Trong lòng Hương thầm mừng cho cháu mình, cuối cùng có cơ hội ngóc đầu với thiên hạ. Đồng thời nhu tình trong tim nàng cũng tăng thêm không ít, tên thiên tài trẻ tuổi này là tình nhân của nàng nha, mà nàng còn là nữ nhân đầu tiên của hắn.

Hương nhìn hắn hồi lâu thì dục vọng trong người tan đi, không muốn làm phiền hắn tu luyện. Nàng thở ra một hơi, bình tâm lại, tiếp tục nhắm mắt tu luyện, trình độ nàng thua hắn một chút ít, nhưng so với người khác đã là rất lợi hại rồi.

Đến gần sáng, Hưng lại nghe hệ thống thông báo:

- Điểm tu luyện +1

- Tiến độ: 17/30

Hắn thu liễm ý thức, nằm xuống giường của Hương chợp mắt một chút.

Ngủ được mùi dầu gội thơm phức của Hương, tâm trí hắn thanh tịnh, nhanh chóng ngủ mất.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Lại Đi Vu Sơn Ngắm Xuân Cảnh

Đến gần sáng, Hương từ trong trạng thái tu luyện tỉnh dậy. Nhìn sang bên cạnh thấy Hưng đang ngủ say, nàng không khỏi dừng ánh mắt trên mặt hắn một chút. Cháu nàng vừa giống mẹ vừa giống cha hắn, khá là anh tuấn, điển trai. Tuy hắn so với mẫu người trong mơ của nàng còn kém, nhưng mà hắn vẫn chinh phục được trái tim nàng.

Từ lúc mẹ Hưng gửi hắn cho nàng nuôi, Hương đã thấy hắn thật thà đáng yêu. Về sau, hắn nhờ lao động mỗi ngày mà thân thể trở nên cường tráng, nàng càng có thêm ý định “nếm thử” hắn một chút, nhưng nghĩ lại thì thấy chuyện này quá trái đạo đức, nàng không dám làm.

Đến ngày hôm qua, hắn cuối cùng lộ ra bản chất thật, đè nàng xuống, bất chấp tâm thân không còn là xử nữ của nàng mà ăn sạch nàng. Hương vốn đã mềm hắn, nay lại bị lời nói cùng hành động nhiệt tình của hắn lung lay, sức phản kháng của nàng liền tuột xuống mức không.

Nghĩ đến đây, Hương nhin không được, cúi đầu xuống, vén tóc lên hôn môi hắn. Đôi môi đỏ mọng đầy quyến rũ của nàng khẽ nhắm, mút môi mọng của hắn, cho nàng cảm giác ấm áp. Trong bất giác, xuân tính trời dậy bên trong Hương, nàng vừa hôn lên vừa thò tay vào quần hắn, chọc ghẹo cái vật độc ác mới hôm qua chơi nàng đến sướng kia.

Không được bao lâu, thần thương dựng lên, căng cứng như cột trời, gân xanh nổi rõ, theo nhịp tim của hắn khẽ giật giật. Hương cảm cơn thịt nóng hổi trong tay mà tim đập thình thịch, tưởng tượng lại cảm giác bị thứ này chọc vào trong cơ thể mà giữa hai chân bắt đầu thấy nóng lên.

Lòng bàn tay nàng khẽ xoa vuốt đầu rùa, cảm nhận phần rìa nổi cộm, trong lòng thật mong muốn lại được cái vòng rìa thô ráp này đào móc bên trong âm đạo của mình. Bất giác, tay kia của Hương đã từ lúc nào không hay đưa vào trong quần lót của mình, chà xát cửa động đào nguyên.

Hương thấp người xuống, nằm vào một cái tư thế quái đản, miệng thì hôn hắn, một tay thì sục dương vật hắn, tay còn lại thì thủ dâm tự thỏa mãn. Hai ngón tay dần dần tiến vào bên trong, đến một lúc, Hương bắt đầu mạnh tay thọc móc, dí vào chỗ nhạy cảm, tưởng tượng đang bị hắn đ^t lên mây xanh. Có điều, cảm giác không hoàn toàn đạt tới mức độ đó được.

Hương say sưa hôn hắn, trong cổ họng phát ra tiếng rên rì “ư ư” đầy dâm mị. Nàng liếm môi hắn, khẽ thì thầm lời nói tục tĩu, khiến hắn trong lúc ngủ hít vào hơi thở nóng hổi của nàng.

“Ồ... ô... Hưng... Thiếp... sắp ra...” Hương thở gấp, đè ép tiếng rên rì, tay sục dương vật của hắn nhanh hơn, còn tay kia thì tăng cường độ thọc móc, phát ra âm thanh bình bịch dâm dăng.

Lúc nàng chuẩn bị lên mây thì Hưng đột nhiên mở mắt, nắm lấy cổ tay nàng, đè nàng xuống hôn tới tấp, Hương giật mình muốn hét lên nhưng hét không được, bị môi hắn khóa miệng. Mà lúc này nàng đâu còn nghĩ tới gì khác nữa, hung hăng đáp lại, mút môi liếm lưỡi hắn. Tay trái nàng vuốt ve khuôn mặt

của hắn, tay phải tự cời quần lót mình ra.

Hưng lúc này bị tay Hương sục đến phiêu phiêu dục tiên, nhưng mà hắn không muốn xuất vào không khí, nên cứng rắn đè nàng ra, cầm dương vật đâm vào trong lỗ thịt trơn ướt. Hương vốn chỉ dùng ngón tay sướng tạm thời, bây giờ được thần thương chân chính chọc vào, khoái cảm ngập lên đến não, mở miệng hét a lên một tiếng thật lớn, thật đậm.

Hưng gác chân trái nàng lên vai, sau đó đè người xuống, khiến Hương dang háng thật rộng.

“Hưng, đừng làm kiểu này, xấu hổ chết!” Hương vội vàng muốn hắn đổi tư thế. Nàng tuy lúc này thủ dâm không hề biết ngượng, nhưng trực tiếp bị hắn mở rộng hai chân ra như thế này thì nàng có chút chịu không nổi. Hương bản chất cũng không phải dâm nữ gặp nam nhân nào cũng ướt.

“Muộn rồi Hương.” Hưng thở hổn hển nói: “Ta muốn chơi chết nàng!”

Vừa nói xong, hắn di chuyển eo hông, kéo đẩy thật nhanh và thật mạnh, đập cho toàn thân Hương run rẩy trong khoái cảm. Hai tay Hương siết chặt tấm trải giường, hai vú tuy vẫn còn nằm dưới hai lớp áo nhưng vẫn nảy tung lên, chứng tỏ kích cỡ cùng độ căng tròn siêu phẩm.

Trước mắt Hương bây giờ là một mảng màu hồng, từng đợt sóng khoái lạc tình dục liên tục đánh vào bờ, khiến cho nàng mất hết tự chủ, không còn biết mình đang ở dưới đất hay trên mây nữa.

Đến lúc cao trào, Hương bắt lấy cổ Hưng, hổn hển nói vào tai hắn: “Lên thiếp sướng không? Rất chặt kín phải không? Không có bị lỏng lẻo phải không?”

Máu huyết Hưng sôi hết cả lên, dương vật càng căng lên, mạnh mẽ đâm thọc vào lỗ thịt trơn ướt ẩm áp của Hương, khó khăn gật đầu đáp: “Sướng! Sướng muốn chết ta luôn!”

Hương sắp lên đỉnh, thân dưới run lên, lại gấp gáp dùng câu từ lảng lơ hỏi hắn: “Chàng thích đ^t l^ên thiếp không? Có thích mỗi ngày đều chơi l^ên thiếp không?” “Thích! Rất thích!” Hưng sắp xỉu tới nơi. Trong 50 năm cuộc đời của hắn ở Địa Cầu, hắn ngoài nghe nữ đồng nghiệp hỏi kết quả nghiên cứu ra, chưa từng nghe nữ nhân nào hỏi hắn mấy thứ như vậy. Kết quả làm cho óc hắn cảm thấy như muốn nổ tung, suýt tẩu hỏa nhập ma.

Hương a lên một tiếng, toàn thân co giật, trong lỗ thịt phóng xuất ra dâm thủy màu hơi đ-c, tràn ra ngoài nhiều lên tấm trải giường. Ra xong, nàng xụi lơ nằm xuống, không còn một chút sức lực nào, để mặc cho Hưng tiếp tục cầm hai chân nàng đưa ra hai bên, dương vật cứng ngắc đâm thọc bên trong huyết động. Mãi đến khi hắn chịu không nổi nữa, bắn hết ra thì mới tha cho nàng.

Hương sau hai lần liên tục tiếp nhận tinh hoa dâm dịch, bên trong không còn chỗ chứa nữa, đợt thứ ba này đều tràn ra ngoài, nhưng cảm giác này lại làm nàng thấy vô cùng thỏa mãn.

Hưng hoàn toàn gục ngã trên người Hương, úp mặt vào khe ngực, ngửi lấy mùi hương dễ chịu của hai vú to tròn và thơm tho. Trong thời gian ngắn như vậy mà hắn phải làm đến ba nháy, thân thể chỉ mới là Pháp Đồ tăng ba cũng có chút chịu không nổi rồi. Hắn vừa rút dương vật ra khỏi âm đạo của Hương thì nó liền mềm oặt xuống, không còn sức sống nữa.

Ôm tình lang trẻ tuổi vào trong ngực, Hương khẽ thì thầm: “Nếu chàng thích nhiều đến vậy... mỗi ngày thiếp để chàng chơi đến không cứng nổi nữa thì thôi!”

Tinh thần Hưng lại một lần nữa xuân khí âm âm, nhưng cái kia thì quả thật không lên nổi nữa, đã làm việc quá sức rồi. Hắn vốn đang ngủ say, nhưng bị màn thủ dâm của Hương đánh thức, sau đó chịu không nổi mà chơi nàng suốt cả tiếng đồng hồ, bây giờ đã rất kiệt sức.

Nhưng hắn vẫn gượng dậy, tươi cười trả lời nàng: “Hương của ta quả nhiên là số một!” Sau đó nghĩ nghĩ lại, thấy hơi lạ, không khỏi hỏi: “Nhưng không phải nàng nói 2 ngày tiếp theo không được nữa sao? Sao tự nhiên lại nổi hứng thủ dâm? Có còn ề ề ề không?”

Hương thích thú ôm hắn thật chặt, thẹn thùng nói: “Người ta chỉ là chọc tức chàng, thực ra... thực ra người ta thích cái thứ xấu xa kia của chàng muốn chết.” Nói xong xoay mặt đi, không dám nhìn hắn. Động tác nũng nịu đáng yêu, phong tình vạn chủng, khiến Hưng ngây ngẩn nhìn nàng.

Lúc này Hưng mới sực nhớ, cao thủ Pháp Vương như Hương làm sao bị ề ề ề 2 ngày được? Nàng chỉ cần vận pháp lực là 30 giây sau bất cứ loại đau nhức phổ thông nào cũng sẽ bị triệt tiêu. Pháp Đồ còn con như hắn mới cần 1, 2 ngày hồi phục sức lực bị kiệt quệ.

Hưng phì cười, đè Hương hôn thật nhiều rồi nằm xuống giường bên cạnh nàng.

“Trông lai chàng định làm thế nào?” Lim dim nằm trong lòng Hưng, Hương hỏi.

“Ý nàng là sao?” Hưng hỏi lại.

“Mẹ chàng biết được, sẽ không bỏ qua cho thiếp.” Hương lo lắng nói.

“Đến lúc đó, cứ để ta đứng ra giải thích, đây là trách nhiệm của ta.” Hưng đáp.

“Nếu không thành công...” Hương ngập ngừng, “Chàng có bỏ rơi thiếp không?”

Hưng cười tự tin. “Không bao giờ! Nàng có bị đuổi đi, ta cũng tìm cách theo nàng đến cùng!” Câu này hắn nói mà không có thấy buồn nôn, vì hắn thật

sự có ý định nhận trách nhiệm với Hương. Hắn từ thế giới khác xuyên qua, thêm muốn cơ thể gọi cảm của nàng nên mới mượn tình huống mà dè nàng ra làm thỏa thích. Vì vậy mà hắn không thể cứ gặp chút khó khăn liền phải nàng qua một bên để chạy thoát thân.

Hương cười hi hi, hôn hắn mấy cái, lên tiếng dẫn dụ: “Chúng ta cùng tắm đi!”

Hưng lập tức bế nàng lên, mang vào nhà tắm, cởi hết đồ nàng ra rồi cả hai cùng ve vãn liếc mắt đưa tình trong lúc tắm rửa. Lúc hai người xong xuôi thì mặt trời đã treo cao.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Vào Rừng Giết Linh Thú

Ăn sáng xong, Hưng đi vào rừng tìm Bạch Lang. Để hoàn thành nhiệm vụ, hắn cần giết 5 con. Bạch Lang là linh thú cấp 1, là con ác mộng của người thường, nhưng đối với pháp giả thì chúng không phải là vấn đề nghiêm trọng gì cả. Tuy Hưng chỉ mới là Pháp Đồ tầng 3, nhưng hắn đã bắt đầu luyện thể giống như đầu giả, có đánh tay không với Bạch Lang cũng không sợ thiệt thòi.

Còn Hương thì ở nhà tu luyện, nàng không muốn theo cản trở hắn. Muốn trở nên mạnh mẽ thì phải tự thân vận động, trong chiến đấu lấy kinh nghiệm thì mới tiến bộ được.

Hương vì nhiều lý do mà phải ẩn cư trong khu rừng này, xung quanh không có linh thú cấp cao cho nàng đánh giết, nên bao nhiêu năm qua Hương chỉ tập trung vào tăng trưởng tu vi Pháp Hồn, không có ra ngoài săn giết. Linh thú ở khu vực này, nàng phẩy tay mấy cái liền giết sạch, không có ích lợi gì. Hương muốn thành tựu tu vi cao cường trước, sau đó mới đủ khả năng rời khỏi khu rừng này, nếu không an nguy của nàng lẫn Hưng đều sẽ không được đảm bảo.

Trong rừng, Hưng núp sau bụi cây, cẩn thận quan sát con Bạch Lang đang ăn thịt nai ở phía trước. Nếu là sói thường, chúng sẽ đi theo bầy, nhưng một khi trở thành linh thú biết tu luyện, Bạch Lang đều tách riêng đi lẻ, bằng không bọn chúng khó mà mạnh lên được.

Hưng đưa bàn tay ra, khẽ ngưng pháp lực thành hiện tượng. Nhưng để nó trở thành kỹ năng công kích chân chính, hắn cần phải cấu kết với Tà Đạo (Pháp Hồn của hắn).

- Xác nhận pháp kỹ: Hỏa Cầu Cấp 1.

- Pháp kỹ (Hỏa Cầu Cấp 1) đã được thêm vào hồ sơ cá nhân.

Hắn tuy không phải là từ hệ thống mà đạt được pháp kỹ Hỏa Cầu, nhưng mà hắn là chuyên gia nghiên cứu pháp thuật, biết rất rõ cách sử dụng, trực tiếp dùng là được, không cần thông qua phần thưởng nhiệm vụ đạt được.

Lần đầu tiên hắn thử dùng pháp lực ở thế giới này không thành công là vì lúc đó Pháp Hồn còn chưa thức tỉnh, không thể hình thành hiện tượng. Thời điểm hắn xuyên qua thế giới này, Pháp Hồn ở Địa Cầu của hắn không có đi theo, nhường chỗ cho Hệ Thống Tà Đạo xâm nhập.

Theo sự dẫn dắt pháp lực của Hưng, một quả cầu lửa kích cỡ cái đầu của trẻ sơ sinh hiện ra, lơ lửng phía trên lòng bàn tay của hắn. Hưng nhắm kỹ càng rồi ném nó về phía Bạch Lang.

Bùng! Quả cầu lửa đập vào sườn Bạch Lang, nổ tung, hất con linh thú lăn lóc trên mặt đất.

Grao! Bạch Lang đứng bật dậy, gầm gừ giận dữ nhìn về phía Hưng. Linh khí trong tự nhiên bắt đầu bị cơ thể nó hấp thu, cuối cùng da thịt cùng khả năng chiến đấu của nó được cường hóa.

Đúng vậy. Linh thú cũng có hai loại, một loại tu luyện giống đầu giả (đầu thú), một loại tu luyện theo phong cách pháp giả (ma thú), đây là tùy thuộc bọn nó sinh ra có Pháp Hồn hay không. Tuy cả hai loại đều có thể tu thành yêu tinh, cuối cùng biến thể thành con người, nhưng ở những giai đoạn đầu, đầu thú sinh tồn được lâu hơn ma thú nhờ vào bộ thân thể khỏe mạnh của bọn chúng.

“Đừng gấp như vậy, để ta cho mi thấy sự lợi hại của chuyên gia Lê Minh Hưng!”

Hưng đưa tay kia ra, điều khiển pháp lực, đồng thời gửi thông tin pháp kỹ về phía Tà Đạo, để nó xác nhận thực thể hóa hiện tượng. Trong tích tắc, tiếng hệ thống vang lên trong đầu hắn:

- Xác nhận pháp kỹ: Địa Phong Ấn Cấp 1.

- Pháp kỹ (Địa Phong Ấn Cấp 1) đã được thêm vào hồ sơ cá nhân.

Bốn bức tường bằng đất nổi lên, giam Bạch Lang lại. Mặc cho nó cào cấu gầm thét, cuối cùng cũng không phá tường ra ngoài được. Mà chiều cao

tường lại vượt quá sức bật của nó, nên nó muốn nhảy ra cũng không nhảy tới, hoàn toàn bị Hưng cho lọt hố.

Lúc còn ở Địa Cầu, Pháp Hồn của Hưng là song thuộc tính Hỏa, Thổ nên hần tính thông hai loại này nhất. Mấy thứ còn lại tuy hần hiểu rõ cách sử dụng, nhưng không thể dùng được.

Hôm nay thì khác hẳn. Hệ Thống Tà Đạo có thể dễ dàng thi triển pháp kỹ của đủ thứ loại thuộc tính, kho tàng kiến thức rộng mênh mông của Hưng cuối cùng cũng có chỗ dùng. Hiện tại, hần có thể ném ra đủ thứ loại pháp kỹ mà không cần lo nghĩ về việc bị phản phệ do thuộc tính không hợp với Pháp Hồn.

Ở Địa Cầu, trường hợp nghiêm trọng nhất là khi một pháp giả hệ Thủy cố gắng dùng pháp kỹ hệ Hỏa, hai thứ khác lẫn nhau, khiến cho nội tạng của pháp giả bị pháp lực làm cho nổ tung.

Hưng thông thả leo lên một cành cây cao, hai tay “vù vù vù” ném ra bốn quả cầu lửa. Cầu lửa nhào thẳng về phía Bạch Lang bên trong Địa Phong Ấn. Nó muốn trốn cũng trốn không được, nên chỉ đành vận hết pháp lực lên cường hóa da thịt chuẩn bị đỡ đòn.

Bùm, bùm...

Phát ra tiếng nổ liên hồi, Địa Phong Ấn cuối cùng hết hiệu lực, đổ vỡ thành một đồng đất. Bên trong thì đã bị Hưng ném cầu lửa oanh tạc tới mức mặt đất bị cháy đen. Mà Bạch Lang ở bên trong dù đã cường hóa thân thể nhưng vẫn không đỡ nổi mấy quả cầu lửa cấp 1 kia.

Nguyên lai là vì hai kỹ năng Điều Khiển Pháp Lực Nội Thể và Điều Khiển Pháp Lực Ngoại thể mà hệ thống cho Hưng. Hần từ mớ kiến thức đó đạt được tiến bộ về mặt lý thuyết, nên lúc áp dụng phương pháp điều khiển pháp lực hiệu quả cao hơn này hần cho ra đời cầu lửa mạnh hơn trước rất nhiều. Có thể xem như là một loại cải tiến pháp kỹ.

Thân thể Bạch Lang ngã gục xuống, da lông đều bị cháy khét.

- Nhiệm vụ giết Bạch Lang: Đã hoàn thành 1/5.

Hưng lấy ra con dao mà hần mượn trong bếp mang theo, đến mổ bụng Bạch Lang.

Nhưng mà cuối cùng hần cũng không có tìm thấy thú đan, không khỏi hơi thất vọng.

“Con này không có không có nghĩa là tất cả đều không có!”

Hưng lấy lại tinh thần, đi sâu vào rừng, tìm thêm Bạch Lang để giết.

Con Bạch Lang tiếp theo bị hần dùng Thủy Kiếm kết hợp với thân thể cường tráng giết.

- Xác nhận pháp kỹ: Thủy Kiếm Cấp 1.- Pháp kỹ (Thủy Kiếm Cấp 1) đã được thêm vào hồ sơ cá nhân.

- Nhiệm vụ giết Bạch Lang: Đã hoàn thành 2/5.

Con thứ ba thì hơi đặc biệt một chút, vì nó biết sử dụng pháp kỹ, là một ma thú Bạch Lang, không phải một đầu thú chỉ biết dùng cường lực. Hưng suýt bị Hỏa Cầu của nó đánh trúng, may mà kịp vận dụng Địa Phong Ấn phòng vệ, đồng thời đem nó nhốt lại, không để nó chạy lung tung.

Trong trường hợp này, Hưng không có cùng nó đấu pháp kỹ, mà trực tiếp nhảy vào bên trong Địa Phong Ấn đâm nó đến chết, dù sao thân thể hần lúc vận dụng pháp lực theo kiểu đầu giả cũng mạnh hơn cơ thể ma thú rất nhiều, đánh cận chiến như vậy thì hiệu quả hơn.

- Độ thông thạo (Địa Phong Ấn Cấp 1) đã tăng lên.

- Nhiệm vụ giết Bạch Lang: Đã hoàn thành 3/5.

- Đạt được vật phẩm [Thú Đan Cấp 1].

Hưng không khỏi ồ lên một tiếng. Thì ra, hần không cần đi mổ xẻ, thú đan cũng sẽ một cách tiện lợi tự động chuyển vào trong nhẫn không gian của hần thông qua hệ thống.

“Có thể kiểm tra chính xác độ thông thạo của pháp kỹ không?” Hưng dùng suy nghĩ hỏi.

- Cái này thì không được. Độ thông thạo rất khó thể hiện ra dạng thông tin chữ cái và số, chủ nhân cứ tiếp tục sử dụng pháp kỹ bình thường, khi nào pháp kỹ lên cấp sẽ có thông báo.

“Pháp kỹ lên cấp thì thế nào?” Hưng hỏi để đối chiếu với kiến thức có sẵn của hần.

- Giới hạn trên của sát thương sẽ tăng. Bình thường, ở mỗi cấp độ của pháp kỹ, pháp giả chỉ có thể phát ra uy lực bằng hoặc thấp hơn một cái giới hạn nhất định. Cho dù người có hiểu phương pháp điều khiển pháp lực lợi hại cỡ nào đi nữa, không đủ tu vi và không đủ thông thạo sẽ khiến người không tăng giới hạn trên của sát thương được.

“Vậy là không có gì khác với Địa Cầu.” Hưng gật đầu.

- Ngoài ra, độ tiêu hao pháp lực nội thể cũng giảm nữa.

“Ừm, cái này ta cũng biết.”

Bạch Lang tiếp theo lại là một đấu thú, nên Hưng dùng lại chiến thuật đóng hộp nó rồi ở trên cao ném cầu lửa đến khi đấu thú bị nướng mất mạng. Hắn điều khiển pháp lực rất tốt nên tiêu hao không quá nhiều, tạm thời chưa cần ngồi xuống tĩnh dưỡng bổ sung pháp lực.

- Độ thông thạo (Hỏa Cầu Cấp 1) đã tăng lên.

- Độ thông thạo (Địa Phong Ấn Cấp 1) đã tăng lên.

- Nhiệm vụ giết Bạch Lang: Đã hoàn thành 4/5.

- Đạt được vật phẩm [Răng Nanh Bạch Lang].

Hưng nhìn vào trong nhẫn không gian thì thấy có một cái răng sói thật to, không khỏi hỏi hệ thống: “Ê, cái nạnh này dùng để làm gì? Có chế thành thuốc hay vũ khí gì được không?”

- [Răng Nanh Bạch Lang] là một vật phẩm thuộc loại trang sức, chỉ có tác dụng tăng một chút ít may mắn cho người đeo, ngoài ra không có công dụng gì khác nữa.

“Nếu vậy ta đi nhỏ thêm một đồng răng nữa, chắc sẽ trở thành người may mắn nhất thế giới đi?” Hưng nghi hoặc hỏi lại hệ thống, hắn thấy nếu dễ như vậy thì quá mức vô lý.

- Không phải cái nạnh nào cũng có tác dụng tăng may mắn.

“Như vậy lại có lý hơn đó.” Hưng gật đầu đồng ý với kết luận này, sau đó lấy nạnh sói ra, trực tiếp bỏ trong túi quần mang theo trên người, nếu không, răng nạnh sẽ bị vô hiệu hóa. Không gian bên trong nhẫn chứa đồ là hoàn toàn khác với không gian của Hưng, tác dụng may mắn sẽ không ảnh hưởng được hắn nếu hắn bỏ răng nạnh vào trong nhẫn mà không thật sự mang nó theo.

Con Bạch Lang tiếp theo là một ma thú có Pháp Hồn hệ Mộc. Nó điều khiển rễ cây rất điêu luyện, mấy lần suýt giam nhốt được Hưng, nhưng thân thể của hắn mạnh mẽ như đầu gối, tốc độ cũng không kém nên trong đường tơ kẽ tóc thoát thân được. Sau đó hắn dùng Hỏa Phong Ấn “đóng thùng” ma thú Bạch Lang lại rồi nhảy vào đám đá nó tới chết.

- Pháp kỹ (Hỏa Phong Ấn Cấp 1) đã được thêm vào hồ sơ cá nhân.

- Nhiệm vụ giết Bạch Lang: Đã hoàn thành 5/5.

- Nhận được 5 điểm tu luyện. Tiến độ hiện tại là Pháp Đồ tầng 3 (22/30).

- Đạt được vật phẩm [Thú Đan Cấp 1].

- Nhiệm vụ tân thủ, phần 5 trên 10: Hái 5 cây Bồ Pháp Thảo Cấp 1. Phần thưởng: 2 điểm tu luyện. Nhiệm vụ không thể lặp lại, không thể hủy bỏ, không có giới hạn thời gian.

Hiện tại chỉ mới là buổi trưa, nên Hưng quyết định tiếp tục đi làm nhiệm vụ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Pháp Đồ Tầng Bốn!

Nhiệm vụ hái Bồ Pháp Thảo: Đã hoàn thành 5/5.

- Nhận được 2 điểm tu luyện. Tiến độ hiện tại là Pháp Đồ tầng 3 (24/30).

- Nhiệm vụ tân thủ, phần 6 trên 10: Dùng pháp kỹ Hỏa Diễm Cấp 1 luyện ra tinh hoa trong Bồ Pháp Thảo. Phần thưởng: 5 điểm tu luyện, kỹ năng [Luyện Dược Cấp 1]. Nhiệm vụ không thể lặp lại, không thể hủy bỏ, không có giới hạn thời gian.

Hưng nghe hệ thống nói, lập tức ngồi xuống, dùng pháp lực làm cho Bồ Pháp Thảo lơ lửng trên không. Sau đó, Hưng tiếp tục dùng thêm pháp lực, tạo ra một đám lửa nóng rực. Hưng cẩn thận đặt Bồ Pháp Thảo đang lơ lửng vào trong đám lửa, tỉ mỉ điều chỉnh nhiệt độ sao cho chúng không bị nướng

khét.

Sau một giờ lao lực tinh thần, 5 cây Bồ Pháp Thảo cuối cùng bị hỏa điểm tinh luyện thành 5 viên tinh hoa trong suốt, kích cỡ bằng viên bi bình thường. Trong quá trình dung luyện, Hưng đã dễ thất thoát một ít tinh hoa do khổng chế ngọn lửa không được điều luyện cho lắm.

- Hoàn thành nhiệm vụ tinh luyện Bồ Pháp Thảo Cấp 1.

- Nhận được 5 điểm tu luyện. Tiến độ hiện tại là Pháp Đồ tầng 3 (29/30).

- Nhiệm vụ tân thủ, phần 7 trên 10: Nuốt tinh hoa Bồ Pháp Thảo, thành công đột phá lên Pháp Đồ tầng 4. Phần thưởng: 1 cái pháp bảo phẩm chất Phẩm Thiên. Nhiệm vụ không thể lặp lại, không thể hủy bỏ, không có giới hạn thời gian.

Hưng không thèm nói nhiều, bỏ tinh hoa Bồ Pháp Thảo ngay vào miệng, nuốt cái ực.

Ba giây sau, được lực bắt đầu phùng lên, làm hấn suất chút nữa nôn hết ra, may mắn nhin lại được. Hưng không dám khinh thường, ngồi nhập định, bắt đầu vận chuyển kỹ năng Điều Khiển Pháp Lực Nội Thể đến cực hạn, cố gắng từng chút một luyện hóa 5 viên tinh hoa kia.

Lúc mới bắt đầu, mặt hấn đỏ rần, mồ hôi tuôn như suối. Nhưng dần dần, Hưng bắt đầu quen tay, giải quyết được lực nhanh mà hiệu quả, không dễ thất thoát, sắc mặt bắt đầu tốt lên không ít.

Sau ba giờ đồng hồ, Hưng khẽ rung mình một cái, thở ra một hơi rồi mở mắt.

- Chủ nhân đột phá thành công. Tiến độ hiện tại là Pháp Đồ tầng 4 (2/40).

“Ừa? Ở đâu ra 2 điểm tu luyện nữa?” Hưng tò mò hỏi.

- Là được lực của Bồ Pháp Thảo bị thất thoát trong quá trình hấp thu, được hệ thống thu thập, tái sử dụng. Có Hệ Thống Tà Đạo, người không lo cần được mà không hấp thụ được toàn bộ. Có điều, chủ nhân, người là nên cố gắng từ đầu không để thất thoát được lực mới tốt.

“Cái này ta cũng hiểu, nhưng mà đây là lần đầu tiên ta nuốt sống tinh hoa thảo dược như vậy. Nếu là đan dược phổ thông thì sẽ không có chuyện này đâu.” Hưng đáp.

- Người nên chuẩn bị tinh thần, vì trong tương lai, hệ thống sẽ bắt người ăn đủ thứ loại đan dược phụ trợ quái dị không hợp lẽ thường. Đến lúc đó, người cần phải ra sức chống đỡ. Hệ thống đúng là có thể tái sử dụng dùm người, nhưng ý lại nhiều quá thì không tốt.

“Hiểu rồi, lần sau ta cẩn thận hơn chút là được.” Hưng trề môi nói.

- Hoàn thành nhiệm vụ nuốt tinh hoa Bồ Pháp Thảo.

- Nhận được 1 cái [(Phẩm Thiên) Bách Tiên Kính].

- Nhiệm vụ tân thủ, phần 8 trên 10: Đạt đến Pháp Đồ tầng 4 (15/40) bằng tu luyện thuần túy. Phần thưởng: 1 quyền đấu kỹ cấp 1. Nhiệm vụ không thể lặp lại, không thể hủy bỏ, không có giới hạn thời gian.

“Đấu kỹ? Người không cho ta pháp kỹ sao?” Hưng không khỏi hỏi.

- Ở đẳng cấp Pháp Đồ này, có còn cái pháp kỹ gì mà người không rõ ràng không?

“Ồ, không có.”

- Vậy ta cho người thì có ý nghĩa gì đây?

“Cũng đúng ha. Ồ, vậy cho ta đấu kỹ đi!” Hưng vui vẻ chấp nhận.

- Tu ra thêm 13 điểm tu luyện nữa đi rồi nói chuyện.

Hưng nhìn sắc trời đã gần chiều thì quyết định về nhà, dù gì thì cái bụng hấn cũng đang đói cồn cào, khiến hấn thèm mấy món ngon do chính tay Hương nấu. Hơn nữa, sau khi thỏa mãn nhu cầu thực phẩm, hấn lại tiếp tục “ăn” thêm Hương, thỏa mãn luôn cả nhu cầu tình phẩm.

Vừa về đến nhà, Hưng đã bắt gặp Hương ngồi trên bàn, cơm nước đã dọn ra đầy đủ.

Nàng liếc hấn, giận dỗi nói: “Cũng chịu lết thân về rồi đó hả?”

“Di hai, con về trễ là có lý do đặc biệt mà.” Hưng cười hi hi đáp.

“Lý do gì?” Hương tò mò hỏi.

“Con đột phá tầng 4!” Hưng vừa nói vừa vận pháp lực lên, khoe cho Hương thấy.

“Ô? Đùng là tầng 4 thiệt.” Hương mở to mắt, ngạc nhiên nói.

Hung cười ha ha, lại đáp: “Đì hai có phần thưởng gì cho con không?”

Hương nghe hần hỏi thì suy nghĩ một chút, nở nụ cười dâm: “Có. Ăn com xong rồi đì thưởng. Nhưng mà nhận thưởng xong đừng hối hận xin tha đấy.”

Hung nuốt nước bọt “ực” một cái, gật đầu: “Không, nhất định con không hối hận!”

Hần thấy nụ cười dâm tà của Hương xong, máu huyền liền sôi hết cả lên, đã có vọng động muốn đề nàng lên bàn ăn, nhưng không nỡ đánh đổ hết com nước nằng nấu cho hần, nên đành nhìn xuống, ngoan ngoãn ngồi ăn com trước.

Hung vừa ăn vừa kể lại lúc giết linh thú cho Hương nghe, rồi hai người cùng nhau thảo luận mấy kiểu giết linh thú sao cho hiệu quả, giảm thiểu bị thương và tiêu hao pháp lực.

Kiến thức của Hương cũng rất uyên bác, tuy rằng thua chuyên gia Lê Minh Hung, nhưng so với người thường thì nàng am hiểu tu pháp rất cao thâm, tu vi Pháp Vương của nàng không phải chỉ là một cái danh hiệu để nhìn cho oai, nằng thật sự là một Pháp Vương chân chính.

“Ở đâu ra mà con biết mấy kiến thức nằng cao này?” Hương tò mò hỏi.

Hung hơi ấp úng: “Là... con được kỳ ngộ lúc rớt xuống xác nước, nhưng mà...”

“Nhưng mà sao?” Hương có chút khó hiểu.

“Nhưng mà khó giải thích lắm. Nói chung là không phải chuyện xấu, đì hai đừng lo.” Hung gãi gãi đầu, khó khăn nói ra. Hần làm sao khai ra mình là người ngoài hành tinh được.

Hương híp mắt, nhích ghế lại gần, đặt tay lên trán hần. Nàng dùng pháp lực kiểm tra một chút, sau đó thờ phào nhẹ nhõm, gật đầu nói ra: “Đùng là không có tu luyện ma công tà pháp gì.”

Hương ngoài cười cười mà ở trong muốn hết lên. y da, hần chính xác là đang luyện ma công tà pháp đó nha. Cái hệ thống quái quỷ kia có thể xem như là bản mệnh của Tà Đạo vậy.

“À, đúng rồi!” Hương đột nhiên nhớ ra. “Con khám phá ra Pháp Hồn của mình là loại gì chưa?” Chuyện này nàng vốn định hỏi, nhưng luôn bị ham muốn tinh dục làm cho quên mất.

“Cái này, nói ra thì hơi nguy hiểm” Hung cười khỏ đáp.

“Vi sao nguy hiểm?” Hương nhỏ giọng hỏi.

Hung không có trả lời mà đưa một tay chỉ Thiên, sau đó tay kia lại làm động tác vượt qua Thiên. Đồng tử Hương co rụt lại, nằng thì thảo hỏi hần: “Thật không? Con chắc chắn không?”

Hung gật gật, vẻ mặt vừa nghiêm túc vừa sợ hãi. Đây là hần diễn tuồng, chứ thật ra trong lòng hần thích thú với cái hệ thống tư chất Thiên Ngoại này biết bao nhiêu. Vấn đề nằm ở chỗ là Hương có thể sẽ bị nguy hiểm nếu nằng biết rõ. Thà rằng hần chỉ mơ hồ miêu tả cho nằng hiểu độ nghiêm trọng, chứ hần không tình nguyện kể hết ra để sau này có ngày hại nằng.

Hương là Pháp Vương, hiểu rõ chuyện này hơn ai hết, nên nằng không truy cứu nữa, chỉ gật đầu theo hần. Nhưng trong lòng nằng lại có chút nhộn nhạo. Nàng xưa nay chưa từng nghĩ đìu cháu trai tuồng như vô dụng ngu si này lại thức tỉnh Pháp Hồn kinh thiên như vậy. Mặt khác, nằng lại có thêm một lần tự hào vì mình là nữ nhân đầu tiên của hần. Nghĩ đến đây, Hương có chút suy tư, nhích lại gần thêm, ôm eo hần, tựa đầu vào vai hần.

Hung cảm thấy tâm trạng của Hương lắng xuống, hơi lo lắng hỏi: “Hương, sao vậy?”

Hương ngẩng mặt nhìn hần với đôi mắt to tròn, xinh đẹp động lòng người.

Nàng hỏi: “Thiếp là nữ nhân đã qua tay người khác, chàng lại chọn thiếp làm nữ nhân đầu tiên để phá thân xử nam. Có hối hận không?”

Hung phì cười, ôm nằng vào lòng, nói: “Mấy chuyện đó không quan trọng, quan trọng là tương lai chúng ta có vui về hạnh phúc hay không. Nàng xinh đẹp quyến rũ như vậy, mấy năm nay lại một thân một mình nuôi ta thay cho cha mẹ ta. Ta thích mê nằng còn chưa đủ, làm sao hối hận được?”

“Chàng chỉ muốn an ủi ta nên mới nói ngon nói ngọt như vậy.” Hương nũng nịu đáp.

Hung nở nụ cười đầy nét cưng chiều, bế Hương vào trong phòng tắm. Hung dịu dàng cởi đồ nằng xuống, dùng pháp kỹ Hòa Diễm cấp tốc đun nước. Sau đó, hần yêu thương tắm gội cho nằng, từ mái tóc đen dài cho tới mấy ngón chân trắng trẻo nhỏ xinh. Thỉnh thoảng còn lên hôn lên vai, lên lưng nằng mấy cái, khiến Hương thích thú cười khúc khích.

Nàng thấy hần cưng mình như vậy, muốn bắt an thêm nữa cũng không làm được, muốn không tin lời hần cũng không thể, triệt để bị hần dụ ngọt đến mê rồi.

Hưng lại bẻ nạng vào trong bồn tắm nóng hổi, vuốt sạch sữa tắm trên người nàng rồi ôm ấp vuốt ve nàng. Đến nước này, Hương chịu không nổi nữa, quay lại, đè hân vào thành bồn tắm, hôn lấy hôn để môi miệng của hân, sẵn tiện dùng tay cầm dương vật to cứng kia đưa vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Lấy Được Đấu Kỹ

Hương kẹp chặt ác long của hân trong lỗ thịt của mình, eo mông nâng lên hạ xuống, nhấp nhồm làm nước trong bồn tắm liên tục bị đánh động cho tràn ra ngoài. Trong lúc bị Hưng dụ ngọt, trong lòng Hương xuân tình như thác nước tuôn đổ ra ngoài, hạ thân tham lam nuốt lấy dương vật to cứng của hân.

Hưng được mỹ nữ hầu hạ trong bồn tắm, sướng đến nhắm mắt lại rên ư ừ. Hân để Hương thỏa thích cười lên thần long của mình, chỉ để ý hoạt động môi miệng hôn nàng.

Hương hôn thỏa mãn rồi thì ngồi thẳng lưng, ném cho Hưng nị nhân, bắt đầu biểu diễn kỹ năng sử dụng eo mông của mình. Thân hình quyến rũ của Hương uốn éo như xà, bên dưới liên tục xoay và đập cho ác long của Hưng chóng mặt, tùy thời đều sẽ nôn ra dương tinh nóng hổi.

Hai vú to tròn liên tục nảy tung làm Hưng không chớp mắt nổi, chỉ muốn nhìn mãi.

“Hưng, sướng không?” Hương vừa ch^ch hân bên dưới, vừa liếm vành tai hân hỏi nhỏ.

“Sướng chịu không nổi luôn!” Hưng thở gấp nói ra, tu vi của hân hiện tại có chút làm không lại một Pháp Vương như Hương, thần long bị đâm phượng của nàng chơi đến mệt nhừ rồi, sắp chịu không nổi nữa mà gục ngã.

“Không chịu nổi cũng phải chịu!” Hương cười thâm ác nói. “Thiếp bị chàng dụ ngọt, trong người đầy ham muốn tình dục. Đây là lỗi của chàng!”

“Oa, di hai xinh đẹp, ngài tha cho con a...” Hưng cười khổ đáp.

Hương vừa nghe hân kêu di hai thì hai má đỏ bừng lên, cảm thấy thật xấu hổ, thật trái đạo đức, nhưng mà ở dưới khe l^n lại bị kích thích đến điên, đã sướng nay lại càng muốn ra hơn.

Nàng tiếp tục đè hân ra hôn, mặc cho hân nắn bóp vú mình, ở dưới nước thì eo mông đập bành bịch làm rung rinh cả bồn tắm. Sâu thẳm trong bụng, Hương cảm thấy một hơi nóng vô cùng mạnh mẽ đang dâng trào, làm hai bên hông nàng bắt đầu tê dại đi.

Cùng lúc này, Hưng cũng có cảm giác giống hệt. Đỉnh cao của khoái cảm đang nhanh chóng bùng phát từ sâu trong chỗ dưới bụng hân. Cảm giác này rất quen thuộc với cả hai người, nhưng dù có trải nghiệm bao nhiêu lần thì cũng không thấy chán. Hưng thì không cưỡng lại được cái cảm giác mềm mại trơn nhầy trong âm đạo của Hương. Còn Hương thì bỏ không được khoái lạc lúc bị dương vật của Hưng đâm thọc, chà xát vào vách tường thịt nhạy cảm.

“Á...” Hương cong lưng hét lên, đè bộ ngực căng tròn vào mặt Hưng, giữa háng tuôn ra khoái cảm tình dục mãnh liệt, âm đạo co giật liên hồi, siết chặt còn thịt đầy gân của Hưng.

“Ồ... ô...” Hưng cũng chịu không nổi mà phát ra tiếng rên, thần long mở miệng phun ra thánh tuyến đặc quện, tưới đầy từ cung Hương.

Hai người dựa vào nhau thở hồng hộc được một lúc thì Hưng lại nghe tiếng cười thâm của Hương bên tai: “Hưng, thêm nữa, thiếp chưa đã. Minh về phòng ngủ ch^ch thêm mấy lần nữa đi.”

“Hương, hôm nay ta mới đột phá Pháp Đồ tầng 4, không phải Pháp Vương tầng 4 a...”

“Ồ? Không lẽ, chàng đã ‘không được’ rồi?” Hương nghịch ngợm hỏi.

“Cái gì?! Đừng xem thường ta!” Hai mắt Hưng bắn ra âm quang, hân xách Hương lên, mang nàng ra khỏi bồn tắm rồi đè nàng vào tường.

Hương cười hải lòng, tựa ngực vào vách tường, vênh mông lên cho Hưng thoải mái đ^t nàng từ phía sau. Thỉnh thoảng Hương còn lắc lư eo mông, khiến dương vật của hân chọc phá lung tung bên trong nàng, khiến nàng sướng mê đến rên la ô ô.

Hai người giao hoan từ nhà tắm về phòng ngủ hết mấy đợt mới chịu nghỉ.

Nằm trong lòng Hưng, Hương khẽ hôn cổ hôn ngực hân, nói nhỏ: “Tối mai mình lại làm giống như hôm nay đi. Thiếp lâu lắm rồi không có ai bầu bạn ban đêm, bây giờ có chàng, chàng phải thỏa mãn thiếp, có đúng không?” Nàng vừa nói vừa nháy mắt, cười chọc ghẹo hân.

“Ặc.” Hưng gãi đầu, mặt tái nhợt đáp: “Không cẩn thận ta bị nàng chơi chết...”

Hương cười khúc khích: “Thiếp lợi hại vậy sao?”

“Đúng rồi.” Hưng gật đầu. “Thân thể nàng quá mức câu hồn đản ông đi.”

Hương hừ lạnh: “Ý nói thiếp lẳng lơ?”

“Ặc, không phải.” Hưng oan ức giải thích: “Ý ta nói nàng quá xinh đẹp quyến rũ.”

Hương lại tươi cười nói: “Tuy quá khứ đã có người đụng chạm qua thiếp, nhưng mà tương lai thì ngoài Lê Minh Hưng ra không có ai khác được ch^ch l^n thiếp nữa đâu, biết chưa?”

Hưng thích thú cười ha ha ôm nàng vào lòng, hai người dính lấy nhau mà ngủ.

Sáng hôm sau, Hưng ra ngoài đánh nhau với linh thú mấy tiếng rồi về ăn trưa, thu nhập không tệ cũng không khá, được một viên thú đan. Từ trưa tới tối thì hẳn cũng không có làm gì khác, chỉ chăm chú ngồi trong sân sau tu luyện pháp lực.

- Điểm tu luyện +1

- Tiến độ: 3/40

- Điểm tu luyện +1

- Tiến độ: 4/40

- Điểm tu luyện +1

- Tiến độ: 5/40

.....

Đến tối khuya thì hẳn đạt đến tiến độ 8/40, mà thân thể hẳn cũng được pháp lực cường hóa thêm một bước nhỏ, có thể một đám làm pháp giả cùng đẳng cấp bị thương nặng.

Tiếp đó là màn mây mưa thâu đêm của hai di cháu, may mắn là ở đây không có hàng xóm, nếu không chắc chắn sẽ bị kiện lên phượng vì tội trong lúc làm tình rên la quá lớn, quá lâu, còn là mỗi ngày đều đến sáng mới dứt.

Hai ngày tiếp theo cũng không có gì khác, có điều Hưng thêm vào chương trình tập luyện pháp kỹ, nên tu luyện có chút chậm lại. Được cái, độ thông thạo của pháp kỹ dần dần tăng, hệ thống nói hẳn là không lâu nữa sẽ có pháp kỹ lên cấp 2, hiệu quả sẽ tăng thêm nhiều.

Đến ngày thứ 3, trong lúc Hưng đang tu luyện thì nghe thấy tiếng hệ thống:

- Điểm tu luyện +1

- Tiến độ: 15/40. Nhiệm vụ hoàn thành.

- Nhận được kỹ năng [Xuyên Sơn Quyền].

- Nhiệm vụ tân thủ, phần 9 trên 10: Tiêu diệt Bạch Lang Đầu Mục. Phần thưởng: 10 điểm tu luyện, 1 cái [Sơ Cấp Ân Độn Phù]. Nhiệm vụ không thể lặp lại, không thể hủy bỏ, không có giới hạn thời gian.

Hưng thu công, nói Hương một tiếng rồi lập tức ra ngoài đi tìm Bạch Lang Đầu Mục.

Trên đường đi gặp phải linh thú khác thì Hưng sẵn tiện mang Xuyên Sơn Quyền là tập luyện. Dưới sự giúp đỡ của hệ thống, từng bước tìm hiểu kỹ càng chiêu thức mới này. Hẳn xưa nay là pháp giả, không rèn kỹ năng của đấu giả nên đành nhờ Tà Đạo giảng giải dùm.

Àm!

Một con Bạch Lang bị Hưng đâm vào đầu, sọ bị lún vào một lỗ tròn to cỡ nắm tay.

“Thì ra đây chính là Xuyên Sơn Quyền.” Hưng nhận xét.

- Luyện đến cấp 10 có thể dùng tay không chọc thủng một ngọn núi lớn.

“Đấu giả cũng quá trâu bò, có thể làm được mấy trò như vậy...”

- Có điều nếu gặp phải pháp giả cao tay, đấu giả dễ bị vòn đến chết.

“Ta thấy loại khác biệt giữa đánh xa và đánh gần này không quan trọng mấy. Chủ yếu nhất vẫn là thực lực của mỗi người. Đấu giả nếu tốc độ đủ nhanh

có thể kết liễu pháp giả dễ như chơi, pháp giả nếu điều luyện có thể vờn mồi, câu kéo đấu giả đến sức cùng lực kiệt mà chết.”

- Có Hệ Thống Tà Đạo trong tay, người đồng tu cả hai, chính là vô địch.

“Tự tin vãi, làm sao mi dám chắc ta không chết yếu giữa đường?”

- Nếu số người kém đến vậy thì Hệ Thống Tà Đạo đã không chọn người, người cũng đã không xuyên qua, tại chỗ bị vụ nổ kia oanh tan xác. Nhưng mà người sống và có được hệ thống là vì số mệnh của người còn có ý nghĩa cần được khám phá.

“Ý nghĩa sống sao...? Cái này không phải dễ trả lời nha...” Hưng cau mày suy tư.

- Nói chung đến lúc người đối diện số phận sẽ tự có lời giải.

Hưng lang thang trong rừng cả ngày trời, cuối cùng cũng không có tìm thấy Bạch Lang Đầu Mục, hấn đành về nhà tu luyện, đến tối com nước xong xuôi thì lại “bồi tiếp, chăm sóc” Hương

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Giết Bạch Lang Đầu Mục

Tác Giả: Cảnh báo mọi người lần cuối nhé, truyện Sắc nặng, độ YY cao, nvc sẽ có con đường dễ dàng, thu nhiều mỹ nữ nhanh chóng. Ai cảm thấy những điều này làm mình buồn nôn thì nên từ sớm quay đầu là bờ, đừng theo Tác nhập ma đạo, ok?

Qua mấy ngày kể tiếp, Hưng cũng chả tìm thấy nổi một miếng phân đầu mục, hướng chỉ Bạch Lang Đầu Mục. Cả ngày chỉ có thể vào rừng luyện pháp kỹ và đấu kỹ, đôi lúc lại nhặt được một viên thú đan hoặc một cái nanh may mắn. Còn lúc về nhà thì Hưng ngoài cần cù tu luyện ra là hầu hạ nhu cầu tình dục của Hương. Tuy nghe có vẻ cực, nhưng trong bụng hấn thì lại thích thú cực kỳ.

Không phải cứ ra chợ kiếm là có một mỹ nữ thành thực, thiên kiều bách mị như vậy nha. Bây giờ có một người đẹp như vậy đến tận nơi đòi hấn chơi nằng thì Hưng nếu từ chối, tờ rym sẽ tự động rụng.

Buổi chiều, phía sau nhà Hương.

- Điểm tu luyện +1

- Tiến độ: 25/40

Hưng thu hồi trạng thái tu luyện pháp lực, đứng lên bắt đầu luyện Xuyên Sơn Quyền. Môn đấu kỹ này chỉ có mấy động tác đơn giản, nhưng Hưng vẫn muốn tập đi tập lại cho thật quen tay, vì hấn trước giờ không có hiểu rõ đấu kỹ lắm, phải cần cù bù thông minh, tập luyện thường xuyên, nếu không chắc chắn sẽ có lúc vì lực nghề mà bị đối thủ chém đầu.

Thông qua vận dụng pháp lực hấn vẫn luôn tích tụ trong cơ thể, Hưng rót lực lượng vào trong quả đấm, vung tay đánh ra từng quyền một, mỗi cái đều có tư thế giống y hệt nhau. Vậy mà tiếng ỳnh ỳnh của kinh khí vẫn có thể dọa sợ đám thú rừng hoang dã, cạp beo đều chạy tán loạn.

Hương ở một bên thả lỏng tu luyện, mỉm cười ngắm tình nhân trẻ tuổi của nàng. Ngày nào hấn cũng chăm chỉ tu luyện lẫn hầu hạ nàng như vậy, khiến Hương cảm thấy sống như thế này thật thích, không muốn rời khỏi khu rừng, cũng không muốn ra ngoài tranh đấu với thế nhân nữa. Thực lực Pháp Vương của nàng bây giờ còn không quan trọng bằng vị trí của nàng trong lòng hấn.

Nhưng Hương biết rõ là sau này hấn sẽ phải rời khỏi đây, đi tung hoành bên ngoài, thu thêm mỹ nữ. Nếu không thì thiên phú của hấn sẽ hoàn toàn bị hoang phí, cái Pháp Hồn nghịch thiên kia của hấn cũng có thể sẽ rời bỏ hấn mà trở về với tự nhiên. Vì vậy trong thâm tâm nàng hiểu rằng hấn sẽ không ở lại trong rừng với nàng mãi mãi.

Đến lúc đó, Hương sẽ phải làm ra lựa chọn: xa hấn hay đi theo hấn chịu khổ bên ngoài một chút.

Hương đẩy suy nghĩ sang một bên, tiếp tục tập trung tu luyện.

Ngày hôm sau, Hưng tiếp tục vào rừng tìm Bạch Lang Đầu Mục. Sau khi đánh mấy con linh thú thì nghe tiếng hệ thống vang lên:

- Pháp kỹ Hỏa Cầu đã lên Cấp 2.

- Đấu kỹ Xuyên Sơn Quyền đã lên Cấp 2.

- Pháp kỹ Địa Phong Ấn đã lên Cấp 2.

Hiện tại, lực sát thương của Hưng lại tăng lên một bậc, nhưng hắn cũng không có vội vui mừng, tiếp tục đi sâu vào rừng tìm kiếm Bạch Lang Đầu Mục. Đây là một con Bạch Lang đầu đàn đã đạt đến cấp 2, nó có thể là ma thú, mà cũng có thể là đầu thú, tùy theo cơ duyên của nó.

Nhưng tất cả Đầu Mục đều có một điểm chung là mạnh hơn linh thú bình thường gấp nhiều lần, ngoài ra trí thông minh cũng tương đối cao, có thể dẫn dụ lừa gạt pháp giả đầu giả đến chết.

Hưng đi mãi, cuối cùng bắt gặp một cái dấu chân sói thật to, còn có dấu vết đánh nhau sót lại. Xem ra, có một con Bạch Lang Đầu Mục từng ở chỗ này đánh nhau với mấy con linh thú cấp 1 khác.

Hưng lần theo dấu vết, đi tới một khu vực trống vắng, ít cây cối. Ở đó, một con Bạch Lang Đầu Mục thân mình to lớn đang nằm liếm vết trầy trên chân trước, trên đầu nó còn có một cái sừng nhọn.

- Phát hiện đầu thú cấp 2 Bạch Lạch Đầu Mục.

Trong im lặng, Hưng một tay tạo ra Thủy Cầu, một tay tạo ra Hỏa Cầu. Hắn nhắm thật kỹ rồi cùng lúc ném cả hai về phía Bạch Lang Đầu Mục. Hai quả cầu bay vào tới, cuối cùng chạm vào nhau ngay trước mặt Bạch Lang Đầu Mục. Thời điểm phát nổ tạo ra một làn sương mù dày đặc.

Hưng bắt lấy cơ hội, nhanh chóng vận pháp lực cường hóa thân thể, nhảy vào trong sương mù. Hai tay hắn bọc lấy pháp lực Hỏa hệ, đánh ra mấy đạo hỏa chương, oanh lên trên người đầu thú.

Bạch Lang Đầu Mục gầm lên, quay đầu tấp tới vai Hưng, nhưng thân thể hắn nhanh nhẹn khỏe mạnh, đã sớm né qua, lại đánh thêm hỏa chương lên người nó, khiến nó giận điên lên mà không làm gì được. Nó không phải ma thú, không thể vận dụng pháp kỹ để nhanh chóng xóa đi sương mù được.

Cuối cùng, Bạch Lang Đầu Mục cuồng hướng một tiếng, pháp lực bộc phát, thổi bay sương mù, mà nó cũng nhờ vào đợt vận pháp lực này mà triển khai ra sức mạnh của đầu giả.

Có điều, Hưng đã tính trước thời gian, nhanh tay xuất ra Địa Phong Ấn Cấp 2.

Bạch Lang Đầu Mục bị giam trong tường đá cổ gắng cào cấu đập phá, nhưng nó là cấp 2 mà pháp kỹ này cũng là cấp 2, muốn phá không dễ dàng, chỉ có thể đứng chịu bị Hưng ném Hỏa Cầu oanh tạc.

Nhưng mà đây vẫn là đầu thú cấp 2, thân thể rất khỏe mạnh, nó cố hết sức nhảy một cái, không ngờ lại nhảy ra khỏi tường đá được, công kích thẳng về phía Hưng. Nó tưởng rằng có thể kết liễu một pháp giả yếu đuối, nhưng thực ra Hưng cũng là đầu giả. Hắn nhân lúc đầu thú đã bị Hỏa Cầu oanh tạc làm yếu, đánh ra một Xuyên Sơn Quyền thẳng vào đầu Bạch Lang Đầu Mục.

Ầm!

Quả đâm lún vào trong sọ Bạch Lang Đầu Mục, giết nó ngay tại chỗ. Đầu thú gục xuống, ngã lăn trên đất, hấp hối mấy hơi rồi tắt thở. Hưng lập tức nghe thấy tiếng hệ thống thông báo:

- Nhiệm vụ hoàn thành. Nhận được 10 điểm tu luyện. Tiến độ hiện tại: 35/40.

- Nhật được vật phẩm [Thú Đan Cấp 2], [Da Lông Bạch Lang Đầu Mục], [Sừng Bạch Lang Đầu Mục].

- Nhiệm vụ tân thủ, phần 10 trên 10: Đột phá vào Pháp Đồi tầng 5. Phần thưởng: 5 điểm tu luyện, 2 viên [Phục Khí Đan Cấp 1].

Hưng thở ra một hơi, nhìn lại thì thấy Bạch Lang Đầu Mục đã bị hệ thống lột da cắt sừng từ lúc nào không hay, khiến hắn phải trề môi than một tiếng “tà đạo!” Đúng là không có làm nhục tà danh mà.

Hắn ngồi xuống hấp thu linh khí, bổ sung pháp lực cùng thể lực một lúc thì định đứng lên đi về, nhưng mà vừa xoay người lại, chưa kịp bước đi thì đã bị một mỹ phụ chặn đường. Hưng giật bản mình, hắn vậy mà không có phát hiện ra mỹ phụ tiến đến phía sau hắn.

- Trên người nàng có bảo vật che dấu khí tức.

Nghe hệ thống giải thích xong, Hưng thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Hắn vừa nhìn kỹ mỹ phụ này một cái thì không khỏi nuốt nước miếng cái ực. Ngực to mông tròn, mắt sáng như sao, sóng mũi cao, cánh mũi nhỏ, môi đào đỏ hồng. Toàn bộ khuôn mặt nàng như một bức điêu khắc vô cùng tinh tế hoàn mỹ. Nàng khác với Khánh Hương ở chỗ là không có nét yêu mị câu dẫn nam nhân, mà chỉ đơn thuần là trẻ trung đáng yêu.

Đáng người nàng thì càng không thua gì Khánh Hương, có điều chiều cao nàng hơi thấp hơn Hương một chút. Nàng trông thì đáng yêu, nhưng trên người lại mặc một bộ áo váy hở hang ngực bụng, cả cặp đùi trắng nõn thon dài cũng lộ ra, khiến Hưng choáng váng suýt chút nữa ngất xỉu.

Nhưng chuyện làm hắn muốn té xỉu hơn nữa là... đây là mẹ ruột hắn, Trần Khánh Uyên.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11: Trần Khánh Uyên (1)

Uyên tươi cười bước tới, ôm Hưng vào lòng. Khuôn mặt đang bị sắc đẹp của mẹ mình làm cho thất hồn lạc phách kia thì bị dúi vào giữa khe ngực sâu thăm thẳm. Mùi thơm cơ thể nữ nhân xộc vào mũi hắn, khiến hắn choáng váng đầu óc, tí nữa thì ngã quỵ xuống học ra xuân huyết.

Hưng tự hỏi, trên đời này thật sự có người mẹ nào vừa có con lớn đầu như hắn mà lại vừa còn trẻ đẹp nóng bỏng như vậy không. Nhưng câu trả lời của hắn lại là có, vì hắn cũng là người tu pháp, biết rõ rằng mọi pháp giả đều là giống như Uyên và Hương, trẻ đẹp rất dài lâu.

“Lâu quá không gặp, con trai mẹ đã trưởng thành tới mức này rồi!” Uyên cười khanh khách siết hắn thật chặt, làm cho Hưng càng muốn thổ huyết. Khe ngực này sát thương quá cao!

Hưng cố gắng lắm mới rặn ra được một câu: “Con, con cũng nhớ mẹ lắm..”

Hắn nói thì nói vậy, chứ thật ra hai tay hắn đã đặt hẳn lên hai bờ mông hùng vĩ của mẹ mình, lén lút chà chà xoa xoa, cảm nhận độ mượt mà cùng mềm mại qua lớp váy chề hông mỏng manh kia. Hôn nữa, hắn càng là phát hiện ra một vấn đề khác, khiến hắn phải nuốt thêm ngụm nước miếng nữa.

Mẹ con ơi! Thì ra là mẹ còn mặc quần lót lọt khe! Thật bạo! Thật quyền rũ!

Uyên cười hi hi, buông Hưng ra, sau đó chỉ chỉ lên gò má mình: “Tới đây, hôn mẹ một cái.”

Hai mắt Hưng sắp sửa xoay vòng vòng rồi, một quý cô Khánh Hương đã làm hắn mỗi ngày thần hồn điên đảo, giờ lại thêm một quý cô U40 nóng bỏng nữa, hắn sắp chịu không nổi.

Có điều, mờ đã đưa tới miệng mèo, hắn không hôn thì tờ-rým tự động rụng!

Hưng kích động đưa môi tới gần, sắp sửa chạm vào má Uyên thì đột nhiên bị hai bàn tay thon thả mềm mại của nàng chộp vào mặt. Trước mặt Hưng hiện tại là một ánh mắt tràn ngập nghi ngờ của Uyên.

Nàng nói: “Môi của con có mùi son.”

Trong bụng Hưng nhảy lên một cái. Thượng đế ơi, sáng nay trước khi đi bị Hương đè vào tường hôn hít thật thỏa mãn rồi mới đi, không ngờ bây giờ lại bị mẹ mình phát hiện.

“Dạ? Làm gì có!” Hưng cười trừ nói ra. Tuy rằng hắn đã hứa sẽ bảo bọc cho Hương, nhưng hắn cũng không thể cứ đường đường chính chính mà phản rằng mình đã làm tình với di ruột của mình nha. Chuyện này phải có đầu đuôi xuôi ngược đàng hoàng, nếu không, có thể hắn sẽ mất cả người tình di hai kia và người mẹ xinh đẹp này.

“Có! Mẹ nghe mùi rõ ràng!” Uyên càng giữ con trai mình chặt hơn, đưa mặt lại gần. Sau đó, nàng đột nhiên thè lưỡi ra liếm môi hắn một cái, khiến Hưng lập tức dựng lều trong quần.

Chân mày Uyên nhíu lại, trừng mắt nhìn con trai mình.

Trong lòng Hưng lo sợ, nhưng hắn không dám nhìn đi chỗ khác. Né ánh mắt của Uyên tức là tự mình nhận tội. Hôn nữa, kiếp trước của hắn chỉ toàn ở trong phòng thí nghiệm xem JAV quay tay, không có nhiều kinh nghiệm với phụ nữ. Hưng chinh phục được Hương là có một phần nhờ may mắn, mấy phần khác là nhờ hắn bắt chước kiểu cách của mấy nhân vật tiểu thuyết ngôn tình. Còn nếu để hắn trực tiếp đối mặt Uyên như hiện tại thì hắn phải bị luống cuống tay chân rồi.

“Hưng, chuyện này là sao?” Uyên nghiêm mặt hỏi hắn. “Miệng con toàn là son của di hai!”

“Cái này, mình về nhà từ từ bàn bạc đi mẹ...” Hưng ráng nặn ra nụ cười nói.

“Chuyện gì mà khó nói dữ vậy hả? Không lẽ con...” Uyên ngạc nhiên nói ra: “Không lẽ con muốn đổi giới tính thành con gái!”

“Phụt!” Hưng phun ra một ngụm máu tươi.

“Ah! Con sao vậy?” Uyên giật mình, truyền pháp lực cảnh giới Pháp Vương vào người Hưng, định khám bệnh cho hắn, nhưng mà nhìn tới nhìn lui cũng không thấy bị bệnh gì.

Hưng phì cười nói thẳng ra: “Không phải như mẹ nghĩ đâu. Cái này là tại vì con với di hai... tình tứ ân ái chút.” Đến nước này rồi mà hắn không nói cho rõ, về sau sẽ rất rối ren.

“Cái gì!? Con không giải thích rõ chuyện này thì chết với mẹ!” Uyên gầm lên.

Thế là Hưng đành phải đứng tại chỗ kể hết mọi chuyện ra.

Có điều, hấn thêm mắm thêm muối chỗ này chỗ kia, bỏ vào mấy lời cao cả để củng cố hình ảnh chính nhân quân tử của mình. Thậm chí hấn còn làm ra lập trường vững vàng, thế sống chết cũng phải có trách nhiệm với Hương. Bộ mặt hấn đúng là trông rất uy nghiêm, nhưng lời nói thì tình tứ nở đầy hoa khiến người ta thật là buồn nôn.

Một lần giải thích này, Hưng thật sự là phải lời hết cả tù ngôn tình trong đầu ra ba hoa chích chòe không ngừng nghỉ. Hấn chỉ sợ nói hụt hơi thì Uyên sẽ mất hứng đem cả hai di cháu hấn đuổi giết. Cho nên, hiện tại Hưng chỉ có một lựa chọn là làm sao biện hộ cho cả hai người thật tốt.

Uyên nghe hấn ca bài ca con cá xong, nói ra: “Hừ, giả ngu giả khờ, lừa cả mẹ ruột của mình chỉ để đi gạ gẫm di hai. Thằng nhóc! Ngươi chán sống rồi!”

Hưng vừa định nhảy dựng lên tiếp tục dè dặt miệng một trận thì nghe tiếng hệ thống:

- Thông tin Tà Đạo: Trần Khánh Uyên là đang ghen với Trần Khánh Hương. Thật lòng nàng lần này sau khi ly hôn quay về đây là muốn dẫn dụ chủ nhân ăn nàng, nhưng hiện tại đã bị chị hai mình phổng tay trên, nên không tự chủ được nổi trận lôi đình.

“Phụt!” Hưng sặc một cái, phun ra ngoài. Cũng may là không có phun máu, chỉ có nước miếng thôi. Có điều, lần này hấn đúng là vừa mừng vừa sợ, không ngờ sắp vợ được thêm một đại mỹ nữ nữa.

“Phun phun cái gì?” Uyên nổi giận kéo lỗ tai Hưng, khiến hấn la oai oái.

“A... Mẹ hiền xinh đẹp, ngài nghe con nói!”

“Còn muốn nói gì nữa!” Uyên hậm hực buông tay ra, trừng mắt nhìn Hưng.

“Thật ra nha... Thật ra con mấy năm nay đã chờ ngày này rồi!” Hưng thật thà nói.

Uyên chống nạnh, neho mắt nghi ngờ hỏi: “Chờ ngày này làm gì?”

Hưng lấy lại bình tĩnh, bước đến trước mặt Uyên. Hấn nhờ lao động chân tay nhiều, thân thể phát triển rất tốt, hiện nay đã cao hơn Uyên nửa cái đầu. Hưng từ phía trên nhìn xuống, đưa tay khẽ nâng cằm Uyên lên, khiến nàng càng là trừng hấn trong nghi ngờ hơn.

“Muốn làm gì mẹ?” Uyên uy nghiêm hỏi.

“Con muốn...” Hưng có hơi thấp thỏm, ấp úng nói.

“Muốn gì?” Uyên cầm lấy cổ tay hấn, đã muốn hất tay hấn ra khỏi cằm nàng.

“Con cũng muốn mẹ!” Hưng nuốt cái ực, mạnh dạn lấn tới, hôn lên môi Uyên.

Ngoài chút cảm giác trái đạo đức trong xác thịt ra, linh hồn của Lê Minh Hưng cũng chẳng phải là thằng nhóc kia, nên hấn có thể nhìn thấy mẹ và di của mình mà cương cứng trong đũng quần được. Nếu không thì não của hấn 100% sẽ khiến hấn dù có nhìn hai nàng khỏa thân cũng không có cảm giác gì.

Có điều, linh hồn kia hiện nay đã hoàn toàn dung nhập vào trong bộ thân thể này, cảm giác huyết thống tương liên giữa Hưng và Uyên rất mạnh, hấn có thể cảm giác được rõ mồn một đây là mẹ ruột của mình, khiến cho linh hồn hấn run lên, tận hưởng khoái cảm vô đạo đức này.

Hưng nhẹ nhàng mút môi Uyên, hết môi trên lại đến môi dưới. Hai người hát khúc dạo đầu được một lúc thì bắt đầu vào chính sự, lưỡi thò vào miệng nhau, hôn thật nồng cháy, thật tình tứ.

Đến lúc hai người tách ra thì Uyên lại trở về bộ mặt mẹ dạy con.

“Hôn mẹ làm gì? Tưởng sẽ được bỏ qua dễ dàng vậy sao?”

“Không phải.” Hưng âm ức giải thích: “Đây là con muốn nói, dù là trách nhiệm với di hai con phải gánh, thì trong lòng con vẫn còn một chỗ rất đặc biệt cho mẹ đây!”

Nói xong, hấn thò tay xuống sờ soạng đùi và mông Uyên.

Thấy Uyên chỉ hừ lạnh không nói gì, Hưng lại tiếp tục nói: “Con còn nhớ rõ ràng là từ nhỏ mẹ đã rất thương con, ở trong Lê gia lúc nào cũng che chở cho con. Sau này con phải dời qua ở với di hai nên không có dịp thể hiện lòng mình với mẹ đó chứ! Giờ mẹ để con bù đắp lại mấy năm qua đi!”

Hưng vừa nói vừa vòng tay qua eo Uyên, ôm mỹ nữ mẩu thân vào lòng, tiện tay nhẹ nhàng bóp mông nàng mấy cái. Vừa nói xong, hấn đưa lưỡi liếm vành tai Uyên một cái, sau đó còn dùng môi day day cái tai trắng trẻo nhỏ xinh của nàng, khiến Uyên khẽ run lên, rên nhẹ một tiếng.

“Sắc quỷ biến thái! Ngay cả mẹ ruột mình mà cũng sàm sờ dụ dỗ.” Uyên cứng cỏi nói, dùng ánh mắt bài xích nhìn Hưng. Nhưng mà, một tay lại đang vuốt ve bộ ngực lực lưỡng của Hưng, còn tay kia thì đang chà lên chà xuống đầy quần hấn, ma sát với thần thương thô to kia.

Hưng cười khỏ, đưa tay nắn bóp vú Uyên, nói ra: “Vậy còn mẹ thì sao?”

Uyên hừ hấn một cái, vòng hai tay ra sau cổ hấn, ôm hôn hấn mãnh liệt. Hưng nhân cơ hội này thỏa thích mút môi bú lưỡi mẹ mình, cảm nhận mùi vị phụ nữ trưởng thành quyến rũ.

Hưng vừa quăn lấy Uyên hôn lấy hôn để, vừa dùng suy nghĩ hỏi hệ thống: “Ê, người biết tại sao mẹ ta lại ly hôn với lão cha của ta không? Mau nói ta nghe.”

- Đang tìm kiếm thông tin...

- Xác nhận. Xem ra là vì phía Lê gia muốn dùng thân phận nhà chồng ép Uyên sinh thêm một đứa nữa, nhưng từ lúc xảy ra mâu thuẫn liên quan tới chủ nhân, vợ chồng Uyên đã trở mặt rồi, nên nàng không nguyện ý cũng hấn lên giường nữa. Sau đó, Uyên dựa vào thực lực Pháp Vương mạnh hơn hẳn cả gia tộc bên chồng mà cưỡng hoành ly hôn, trở về đây với đứa con trai mà nàng đặt hết cả thể xác lẫn trái tim vào.

“Người có biết tại sao mẹ ta lại có loại tình cảm này đối với con trai nàng sinh ra không?”

- Đang tìm kiếm thông tin...

- Xác nhận. Đây là một loại thay đổi tâm lý rất kỳ lạ, ngay cả Tà Đạo cũng mới thấy lần đầu. Nàng sau khi sinh ra chủ nhân liền nảy sinh loại tình cảm vô cùng đặc biệt này. Hệ thống tuy không thể giải thích cặn kẽ, nhưng có thể cam đoan rằng chuyện này rất hợp với Tà Đạo, là hạt giống tốt cho việc song tu sau này. Hơn nữa, qua xem xét kỹ lưỡng thì hệ thống kết luận rằng Uyên sẽ không thay lòng đổi dạ, trừ khi chủ nhân tự tay hủy đi đoạn tình cảm này của nàng.

“Rồi, vậy người còn biết mỹ nữ nào nữa kể hết ta nghe đi!”

- Câu hỏi không liên quan tới đoạn Thông Tin Tà Đạo nào đã được khám phá, không thể bắt đầu tìm kiếm thông tin. Chủ nhân cần phải khai mở Thông Tin Tà Đạo thích hợp trước.

“Xi... Làm ta cứ tưởng bỏ. Thôi được rồi, chúng ta nói chuyện sau!”

Hưng cắt dòng suy nghĩ, vừa hôn vừa đè Uyên vào một thân cây to lớn, còi tung áo ngực của nàng ra, luồn tay vào áo ngực nàng, thích thú nắn bóp, cảm nhận sự mềm mại co giãn kỳ diệu.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Trần Khánh Uyên (2)

Vừa hôn vừa sờ soạng nhau một lúc lâu, Uyên rời môi, hít mắt hỏi Hưng: “Có thật là trong lòng có chỗ cho mẹ hay không?” Nàng ôm cổ, nhìn hấn chăm chăm, không để hấn lần tránh.

Hưng nhìn thẳng vào mắt Uyên, một tay ôm eo nàng, một tay kéo lưng quần xuống, sau đó vén váy nàng lên đem quỳ long nhét vào giữa hai đùi nàng, qua một lớp quần lót ren ẩm ướt cọ sát phần thân đầy gân vào cửa mình mềm mại của Uyên.

“Mẹ thấy không? Nếu con không yêu thích mẹ thì cái này đã không thành hình dạng như vậy rồi.” Hưng vẻ mặt thẳng thắn nói ra, hông nhẹ đưa đẩy, hưởng thụ sự mềm mại giữa cặp đùi mỹ nhân. Hưng cảm nhận được dâm dịch đã thấm ướt quần lót của mẹ mình rồi.

Uyên hừ một tiếng: “Ai biết được thằng nhóc háo sắc nhà người đã vì bao nhiêu nữ nhân khác mà nng lên rồi? Ngay cả đi ruột với mẹ ruột còn nng được thì người khác sao không được?”

Hưng nhoen miệng cười giăng hòa: “Mỹ nữ mẫu thân, mẹ đừng giận nữa. Hồi trước ở Lê gia, còn có lão cha của con, mà con lại không tu pháp được, làm sao con có mặt mũi theo đuổi mẹ đây? Rồi từ khi chuyển về ở với dì hai, dì hai mấy năm một mình chăm sóc cho con, với lại con cũng không nhìn nổi cảnh dì hai cô đơn như vậy, nên mới.....”

Hưng nhẹ lắc đầu cười một cái, thái độ soái ca rôm, nói tiếp: “Còn bây giờ, mẹ cuối cùng cũng chịu về đây với con, với lại con đã bắt đầu tu luyện được rồi, Pháp Hôn của con còn là hàng Việt Nam chất lượng cao nữa! Cho dù là còn lão cha con ở đây, con cũng đi cướp mẹ về từ trong tay hấn!”

Hưng làm ra vẻ rất hùng hồn, tráng chí bừng bừng, chỉ có điều, hấn đang kẹp dương vật giữa hai đùi Uyên mà nhấp tới nhấp lui. Một màn này khiến lòi của hấn mất sạch sức thuyết phục.

“Phụt!” Uyên nhìn cảnh tượng này buồn cười chịu không nổi, phun ra ngoài.

Uyên cười khúc khích nói: “Người có đang tự nhìn bản thân mình không vậy? Chỉ giỏi mạnh mẽ để ‘ăn’ nữ nhân thì ai thèm tin người? Người có chứng

có gì để thuyết phục mẹ không?”

Hung nghiêm mặt đáp: “Để con cho mẹ xem chứng cứ!”

Nói xong, Hung xách một chân của Uyên lên, khiến nàng đứng dang háng thật rộng trên một chân còn lại. Sau đó hắn dứt thần thương vào trong nàng, quy đầu đâm xuyên qua từng lớp thịt nóng. Hung vào đến đâu thì nong rộng Uyên ra tới đó, khiến hai mép l^n nàng phải mở ra.

Uyên hít một hơi khí lạnh, trợn mắt nói ra: “Người chỉ mới mười mấy tuổi, làm sao nó bự như vậy? Có phải người ngu ngốc đi uống thuốc quý quá gì rồi không?”

Hung nhoeén miệng cười tà: “Đây mới chỉ là chút di truyền của lão cha con thôi, về sau con còn phát triển nữa, mẹ và dì hai cứ yên tâm tận hưởng, sẽ không thất vọng đâu!”

Nói xong, hắn đẩy eo về phía trước, toàn bộ dương vật chui tọt vào trong âm đạo Uyên, quy đầu chui vào đến ngay trước tử cung nàng thì mới dừng lại. Tuy nhiên, của hắn đứng là cũng chưa đủ lớn để thật sự đi sâu vào đến tận cùng. Có điều đã đủ lớn để đêm nào cũng chơi bà dì U40 của hắn đến phiêu phiêu dục tiên, dâm dăng rên la.

“Ôô.....” Uyên rên lên một tiếng, dưới háng run rẩy tiếp nhận cảm giác bị đâm vào.

Hung một tay vẫn xách một chân của Uyên, tay kia khẽ vuốt ve khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng. Tuy Uyên không có ánh mắt dụ hoặc, câu dẫn nam nhân như Hương, nhưng dung mạo trẻ trung đáng yêu của nàng lúc phê tình lại trở nên cực kỳ lắng lo, dễ dàng nhiếp hồn Hung.

Hắn chịu không nổi nữa, gương mặt sấn tới, đè môi mình lên môi Uyên. Vừa tới là hôn kiểu Pháp liền, hai lưỡi quấn lấy nhau, môi miệng liên tục mút chùn chụt. Mà ở phía dưới, tình hình cũng kịch liệt không kém. Eo hồng của Hung đưa đẩy liên tục, thần thương liên tục chọc vào tường thịt nhầy nhụa mẫn cảm của Uyên, khiến dâm thủy của nàng ứa ra ngoài, chảy xuống đùi.

Hung lần đầu tiên làm tình nơi dã ngoại, lại còn là ch^ch mẹ ruột của mình, hứng khởi bùng bùng, cảm thấy kích thích lên tới tận não, không khỏi nói ra: “Ôi mẹ con ơi, đúng là lá rụng về cội nha. Nơi con thuộc về đúng là chỉ có cái lỗ l^n này của mẹ. Sướng sắp chết con rồi!”

Uyên đang nhắm mắt rên ư ừ, nghe hắn nói thì giật mình dậy, mặt đỏ như trái ớt, nhéo hắn một cái thật mạnh, trừng mắt mắg: “Trời ơi! Nói tục tĩu gì đó!? Là ai dạy người!?”

Hông Hung uốn éo một cái vì đau, dẫn tới dương vật thọc loạn bên trong âm đạo của Uyên, làm khớp chân nàng nhũn ra, rên lên ô ô. Bình tĩnh lại, hắn cười dâm đáp: “Là dì hai đó!”

Cái này cũng không phải là Hung vu khống. Hương trong lúc phê tình rất thường hay nói tục nói bậy. Nhiều khi, kẻ là dâm nhân sống hai đời như Hung nghe mà còn phải đỏ cả mặt.

Uyên thở dốc, ổn định khoái cảm lại, nghiêng rắg nói ra: “Bà Hương, xưa giờ cái tật nói tục trong lúc làm tình vẫn không chịu bỏ.” Được mấy giây, Uyên chợt nhận ra, trừng mắt lườm Hung: “Nói vậy là... hai đứa ch^ch nhiều tới nỗi người bị lây tật xấu của bà dì dâm của người hả!?”

Hung nghĩ nghĩ, nói ra: “Dạ... khoảng ba bốn hiệp mỗi đêm.”

Vừa nói xong, Hung lập tức thực dương vật vào âm đạo Uyên, bắt đầu vùi dập liên tục, không để cho nàng thời gian nói nhiều. Uyên còn đang muốn nắg đôi gian phu dâm phụ này nữa, nhưng mà nàng chưa kịp lên tiếng thì dưới háng đã bị đ^t tới tấp, chịu không nổi ngửa ra, hai tay níu thân cây phía sau mà chịu đựng.

“Ừmm..... úmm..... á..... ớ.....” Uyên thở hổn hển, hai vú tung lên tung xuống, muốn tuột ra khỏi áo ngực. Nhưng vẫn chưa đủ độ, nàng tập trung siết cửa mình lại, để cho cái thứ thô to kia chà đạp âm đạo của mình càng thâm hơn, khiến cho dâm dịch tuôn chảy khắp nơi, ướt cả háng.

“Hôôôôô!!” Hung dòn hơi gầm lên, eo lưng tăng tốc đến cực hạn, đ^t Uyên đến kêu bành bạch. Từ sâu thẳm bên trong, hắn cảm thấy một cỗ sức nóng hấp tấp dâng lên.

Uyên nhắm mắt tựa lưng vào thân cây, rên la oai oái. Nàng vừa cảm thấy dương vật của con trai co giật muốn bộc phát thì cổ để nén rên rì, nói ra: “Xuất, xuất vào bên trong mẹ!”

Hung gác hẳn chân trái Uyên lên vai, dùng cả hai tay ôm eo nàng, eo lưng thực vào không ngừng nghỉ. Cuối cùng, cả hai người không chịu nổi nữa, đồng thanh rên lớn như hét.

“A... Aaaaaa!! Hung... Hung... Mẹ ra... Mẹ ra đến chết mất!!”

“Ô... ô... mẹ... xuất bên trong mẹ thật đấy!”

Hạ thân Uyên rút lên một cái, sau đó liên tục co thắt như điện giật, từ bên trong phun ra một vòi dâm thủy nhầy nhụa, ướt hết cả quần Hung. Còn Hung thì xuất như vòi rồng, khiến Uyên cảm nhận được lũ lụt nóng hổi đập vào tử cung mình.

Hai mẹ con lên đỉnh xong, toàn thân đầm mồ hôi, môi miệng lại quấn lấy nhau, tiếng chùn chụt vang vọng không dứt trong khu rừng hoang vắng. Hung sợ Uyên mỏi nên rút dương vật ra, hạ chân nàng xuống. Vừa xong, chất dịch nhầy ào ra khỏi âm đạo nàng, chảy thành một vũng nhỏ màu trắng đục dưới

chân.

Hiển nhiên, đây hoàn toàn là bất thường. Lý do là vì phương thức tu luyện của Hưng có bao gồm dùng pháp lực luyện thể như đấu giả, nếu không hẳn đã không đủ sức mỗi đêm thỏa mãn con dâm của Khánh Hương. Hiện tại có thể thấy được, người đồng tu Đầu - Pháp có thân thể rất mạnh, sinh lý cũng mạnh theo.

Hưng hôn xuống cổ Uyên, sau đó dòi môi đến tai nàng, nói: “Mẹ, ta yêu nàng.”

Uyên khẽ run lên, gục đầu lên vai hắn, vòng tay ôm hắn thật chặt. Từ lúc nàng vừa nhìn thấy mặt hắn lúc mới sinh hắn ra, tâm lý nàng đã tự ấn định rằng nàng thuộc về hắn. Loại cảm xúc kỳ lạ này kết hợp với tình mẫu tử, tạo thành một loại tình yêu rất không hợp thói thường.

Nói tới đây, chỉ tội nghiệp cha hắn ở chỗ, từ ngày sinh hắn ra, lão chưa hề được lên giường với vợ dù chỉ một lần, dẫn tới gia đình hắn bắt đầu làm lớn chuyện. Uyên cũng nhân dịp đó mà cường hoành ly hôn, trở về với bảo bối của nàng, để hắn mỗi đêm làm tình với nàng.

Lúc trước, hắn còn nhỏ, lại không có thiên phú tu luyện, nên nàng mới giao hắn cho Khánh Hương, để hắn rời khỏi cái gia đình họ Lê kia. Hiện tại hắn đã tới tuổi trưởng thành, nàng chỉ cần gây hắn một chút bên đó, ly hôn, rồi về chỗ Hương tìm lại con trai.

Hiện tại thì tốt đẹp rồi, nàng vừa trở về chưa được mấy tiếng đồng hồ đã lập tức cùng hắn giao hoan, ch[^]ch đến nhật nguyệt vô quang, thiên đạo lu mờ, đạo đức sụp đổ.

Uyên ngược lên, hôn vành tay hắn một cái, thì thầm: “Mẹ cũng... Thiếp cũng yêu Hưng lắm.”

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Chị Em Gặp Lại

Tác Giả: Lúc trước ta ghi là NVC 15 tuổi, nhưng mà này không ổn, nên giờ ta đổi lại thành 18 cho hợp pháp luật, tránh một truyện bị thanh tẩy =)))

Hai mẹ con chỉnh sửa quần áo xong, đứng ở đó hôn hít ve vãn thêm lát nữa mới chịu về.

Trên đường về nhà Hương, hai người huyền thuyên nói chuyện, kể cho nhau nghe những năm qua như thế nào. Hưng từ đó biết được là Uyên một khi đã yên tâm giao hắn cho Hương thì bắt đầu âm thầm chuyên tâm tu pháp, cho dù nàng đã đột phá, trở thành Pháp Vương được gần 2 năm rồi, nhưng vẫn ấn nhắc đến khi cảnh giới thật vững mới trở mặt với gia đình chồng.

Mới đầu, Hưng cũng chưa hiểu lắm tại sao mẹ lại trở mặt với nhà chồng, nhưng mà đến khi Uyên kể cho hắn nghe việc nhà nội hắn ban đầu định mang hắn đi cho một gia đình nào đó ở vùng sâu vùng xa, hoàn toàn xóa bỏ dấu vết Lê gia có một đứa cháu phế vật như vậy, thì Hưng không khỏi hít mắt lại, ghi nhớ chuyện này, để về sau mang ra tính sổ với Lê gia.

Uyên ở lại Lê gia chống đỡ một đoạn thời gian vì muốn trở thành Pháp Vương trước rồi mới trở mặt. Quả đúng như dự tính của nàng, chỉ cần lấy tu vi đè người, liền khiến Lê gia im miệng.

“Từ nay trở đi con là họ Trần, không có liên quan gì tới Lê gia nữa.”

Uyên quả quyết nói.

“Con hiểu rồi. Vậy từ bây giờ con tên là Trần Minh Hưng.”

Hưng hiểu quyết tâm của mẹ mình, gật đầu đáp.

Hai người lại nói qua chuyện của Hưng trong những năm vừa qua. Đoạn hắn kể về “mối tình thâm thiết” của hắn với Hương, Uyên chỉ tinh bơ gạt đầu, không tỏ thái độ gì, khiến Hưng hơi ngạc nhiên.

“Mẹ không giận nữa sao?”

Hắn hỏi.

“Bây giờ ngay cả mẹ ruột của mình con cũng đã ch[^]ch rồi thì thêm dì hai nữa cũng không nhằm nhò gì. Với lại dì hai cũng là chị ruột của mẹ, mẹ không muốn làm dì ấy đau khổ.”

Uyên thông thả đáp.

“Ồ! Vậy tới nay cả ba vợ chồng mình ngủ chung giường lớn!”

Hung cười khà khà, dang tay ra, hào sảng nói.

“Ai là vợ nguoi!”

Uyên lớn tiếng nói, trợn mắt trừng Hưng.

“Chính là nàng!”

Hung đáp, nhanh chân nhào tới ôm Uyên, đưa tay bóp mông nàng.

“Dâm tặc! Thả ra!”

Uyên kêu lên, vùng vẫy muốn thoát, nhưng thoát không được.

Thật ra, tu vi Pháp Vương như nàng thì Hưng không làm gì nàng được, có điều Uyên đã muốn ve vãn với con trai thì nàng thấy diễn trò tăng sự kích thích cũng rất vui. Nhờ vậy mà Hưng được hưởng thụ nhào nắn cặp mông đàn hồi hùng vĩ kia đến đã tay mới chịu buông nàng ra.

Đùa giỡn xong, hai người lại đi tiếp. Trong lúc nghe Hưng kể chuyện, Uyên mở to mắt, ngạc nhiên vô cùng, không ngờ thằng nhỏ khù khờ ngày nào bây giờ lại hiểu rõ tu pháp đến vậy. Tất nhiên, nàng đâu biết hần vốn là siêu cấp chuyên gia pháp thuật ở Việt Nam.

Lúc bị mẹ hỏi thì Hưng đều đổ thừa hết cho cái thác nước mà hần té xuống, nói là ở dưới đó có thần thủy, bị sặc vào thì ngộ ra rất nhiều thứ, cũng làm thức tỉnh Pháp Hồn vốn vẫn ngủ say của hần. Nhắc tới Pháp Hồn thì Hưng cũng làm động tác giống hệt lúc nói chuyện với Hương, mà Uyên là một pháp giả có lịch duyệt chỉ kém Hương vài năm, hiểu chuyện nên không truy hỏi hần thêm nữa, chỉ lẳng lặng gật đầu chấp nhận. Tất nhiên, trong lòng nàng rất vui mừng cho con trai.

Sắp về tới nhà thì Hưng bỗng nghe tiếng hệ thống vang lên trong đầu.

- Gần đây chủ nhân quá tà, ngay cả mẹ ruột mình cũng chơi, nên danh hiệu dâm lực đã lên cấp, trở thành Dâm Quân Trung Cấp. Nhờ đó mà sức mạnh tình dục của chủ nhân cũng tăng lên khá khá, dương vật cũng đạt được kỹ năng [Kích Dục Sơ Cấp].

“Cho ta xem hồ sơ cá nhân.”

Hung dùng suy nghĩ trả lời.

Tên: Lê Minh Hưng

Tuổi: 18

Danh Hiệu: Dâm Quân Trung Cấp

Pháp Lực: Pháp Đồ tầng 4

Điểm Tu Luyện: 35/40

Pháp Bảo: Bách Tiên Kính

Trang Bị: Nhẫn Không Gian, Nanh Sói May Mắn

Kỹ Năng: Luyện Dược Cấp 1, Điều Khiển Pháp Lực Nội - Ngoại Thể, Kích Dục Sơ Cấp, Xuyên Sơn Quyền, Địa Phong Ấn Cấp 2, Hòa Phong Ấn Cấp 2, Hỏa Cầu Cấp 2, Thủy Kiếm Cấp 2,...

(Tác Giả: NVC biết hết toàn bộ Pháp Kỹ bthg rồi, nên từ nay về sau ta sẽ không ghi ra nữa, chỉ ghi Đầu Kỳ với lại những siêu cấp Pháp Thuật mà NVC chưa biết thôi)

Trong bụng Hưng thầm mừng rỡ. Chỉ bằng thực lực Pháp Đồ tầng 4 cùng với chút thành tựu đầu giả của hần thì khó mà hằng đêm đều thỏa mãn hai cô Pháp Vương được, nên sự tăng trưởng của Danh Hiệu Dâm Lực, cũng như của dương vật hần, là cực kỳ hữu ích.

Về đến nhà, Hưng thấy di hai đang ngồi đọc sách trong gian nhà chính. Hương cảm nhận được khí tức của tình nhân trẻ tuổi thì mỉm cười, định nhảy ra kéo hần vào phòng tắm làm chuyện không đúng đắn, nhưng nàng chợt phát hiện ra pháp lực của Uyên, em gái mình, bên ngoài thì không khỏi hoảng hốt hết cả lên, không biết phải làm sao.

Trong lúc Hương còn đang bối rối thì hai mẹ con kia đã vào nhà, nhưng mà thái độ rất tự nhiên, chỉ là cười cười nói nói như một đôi mẫu tử bình thường, không có gì kỳ lạ. Hương thấy vậy thì thầm thở phào một hơi, đi ra đón em gái cùng cháu trai mình vào nhà.

“Uyên, về sao không báo sớm để chị nấu cơm?”

Hương ra cửa nói với Uyên.

“Tại em muốn làm hai người bất ngờ. Bây giờ nấu còn kịp mà, không sao đâu.”

Uyên cười hi hi nói, vuốt vuốt đầu Hưng.

Nhìn bộ dạng hai người này thì đồ ai tưởng tượng nổi cảnh tượng làm tình mãnh liệt lúc này của hai mẹ con. Quả thật là diễn quá sâu, quá đạt. Ngay cả Hương cũng nhìn không ra.

Tiếp theo là màn phụ bếp của Hưng. Hấn chả biết nấu cái cóc khô gì, nên đành chỉ làm trợ tá cho hai mỹ phụ. Bềng tu vi của hai nàng thì thật ra chả cần đàn ông phụ giúp việc nặng gì, nhưng hai nàng vẫn muốn mang Hưng vào nấu ăn chung để có không khí gia đình một chút.

Đối với chuyện này, Hưng là giờ hai tay tán đồng. Mà hai tay của hấn không chỉ giờ lên không, mà còn nhân lúc đứng giữa hai nàng, thò xuống nựng hai cái mông cùng một lúc.

Uyên đã biết hết mọi chuyện nên chỉ vui vẻ bí mật vĩnh mộng lên cho hấn bóp. Còn Hương thì chưa biết gì cả, vẫn còn sợ bị em gái mình phát hiện, nên lén liếc Hưng một cái, ý muốn hấn đừng làm bậy nữa. Có điều, Hương bị loại tình cảnh đầy nguy cơ này kích thích, thầm cảm thấy thật sáng khoái mặc dù đang trong thời điểm rất nguy hiểm, có thể bị Uyên nhìn thấy bất cứ lúc nào.

Hai chị em vừa làm bếp vừa bí mật hưởng thụ để Hưng tò tay vào giữa háng mình, chọc phá đôi l'ân ẩm ướt. Đối với hai cô này thì sướng bình thường, còn đối với Hưng thì hấn sắp xỉu luôn rồi. Hai bàn tay vốn chỉ biết sóc lọ của hấn hiện nay đang thò vào quần lót mỹ nữ mà thỏa thích mò mẫm. Không chỉ là một mà còn là hai mỹ nữ thành thực trưởng thành.

Hưng nhận ra là cả hai chị em đều có rất ít lông mu, chỉ có một nhúm thật mỏng ngay phía trên âm vật, nhưng hấn được sờ sờ soạng soạng lại thấy rất thích.

Hưng nhịn không nổi nữa, thọc hai ngón tay vào trong mỗi nàng, đâm thọc vào những vách tường thịt trơn nhầy nóng hổi. Hấn vừa móc vừa tán công vào những chỗ yếu mềm nhất bên trong hai nàng, khiến cả hai sợ hãi đưa tay che miệng lại, giấu đi hơi thở rên rì.

Rất may là hiện tại hai nàng gần như quay lưng về phía nhau, còn Hưng thì đứng sau cả hai, hình thành một cái tam giác đâm dăng. Hai mỹ phụ bị tình nhân non trẻ của mình móc lò, sướng đến đầu gối run rẩy, suýt nữa làm khét thức ăn. Chỉ tội nghiệp tên sắc lang 18 tuổi ở chỗ, đáy quần hấn đã đội cao, nhưng hấn không có tay để sóc! Thật bi thảm, nhưng không còn cách nào khác.....

Đến lúc thức ăn sắp chín thì âm đạo cả hai nàng đột nhiên co rút lên một cái, tiếp theo là một tràng co giật liên hồi, còn có chất dịch hơi đục ứa ra ướt đầm lòng bàn tay Hưng. Cả hai chống tay lên thành bếp, cố gắng giấu đi tiếng thở khoái lạc hồng hộc.

Hưng rút tay về, vèo một cái chạy vào phòng tắm. Hương không dám quay mặt lại để em gái thấy vẻ mặt đâm dăng lúc này của mình, nên chỉ đứng như hóa đá ở đó. Còn Uyên thì liếm môi một cái, cười dâm đi về phía phòng tắm.

“Chị hai chờ em chút, em đi vệ sinh.”

Trước khi đi Uyên dùng giọng điệu bình tĩnh nói với Hương.

Hương lại không dám nói thành lời, chỉ gật đầu “ừm” một tiếng.

Uyên đẩy cửa bước vào phòng tắm thì thấy Hưng đang ngồi trên bồn cầu thờ hồn hên, hai tay trây trét dịch l'ân của hai nàng lên dương vật, định sóc lọ giải quyết tình trạng cương cứng khó thở này.

Uyên không nhiều lời, quỳ xuống trước hấn, đưa tay giành lấy dương vật to dài kia, sục sục vài cái rồi lập tức đút vào miệng, nuốt đến tận tinh hoàn của Hưng.

Trong đầu Hưng nổ bùm một cái, đầu vầng mắt hoa, không tự chủ được tràn ra mấy giọt tinh dịch. Cũng may là hấn dùng ý chí nhịn lại được, không có vừa vào liền xuất.

“Hi hi.....”

Uyên ngược nhìn về mặt phê lòi của Hưng, cười dâm mấy tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 14

Uyên tiếp tục quỳ dưới sàn phòng tắm, đầu ngoi lên húp xuống, phun ra nuốt vào cái của quý to lớn của con trai mình. Hôm nay, ngay cả bản thân Uyên

cũng không rõ tại sao càng bú càng phê, càng lúc càng thích, có cảm giác như lưỡi và cổ họng bị kích thích mãnh liệt vậy.

Tiếng hệ thống vang lên trong đầu Hưng:

- Danh hiệu dâm lực bắt đầu có tác dụng rồi.

Hưng nhìn kỹ khuôn mặt Uyên thì nhận ra rằng biểu hiện của mẹ mình còn dâm đẳng hơn lúc chiều một chút. Hai gò má Uyên đỏ hồng, ánh mắt thì mê mê như lạc trong sương mù, mũi thì phập phồng theo những hơi thở động tình nóng bỏng, cặp môi chín mọng thì không ngừng bú nút chùn chụt cái dương vật to dày, như thể nó là một loại cao lương mỹ vị vậy.

“Mẹ... con sắp ra...”

Hưng rên ư ử nói.

“Ừm, xuất đi Hưng... Mẹ nuốt hết...”

Uyên vừa thở ô ô vừa nói bằng giọng run rẩy.

Ngay sau đó, Uyên há miệng ra, đặt quy đầu của Hưng lên cái lưỡi đang thè ra, sau đó dùng tay liên tục sục thân dương vật của hắn lên xuống. Côn thịt của Hưng bị mẹ mình cầm chặt trong tay mà sóc, bắt đầu giật giật, gân xanh nổi lên, báo hiệu cho một màn bắn dâm pháo ngoạn mục.

Phụt.....

Dương vật của Hưng co giật liên hồi, hết một đợt lại một đợt pháo trắng rơi vào trên lưỡi và trong miệng Uyên. Nàng lấy tay vuốt vuốt côn thịt thêm mấy cái nữa, đẩy ra hết những giọt cuối cùng còn sót lại, sau đó ngậm miệng, chậm rãi nuốt cái ực, để cho Hưng nhìn thấy cuồng hống nàng khê di chuyển. Nuốt xong, Uyên há miệng cho hắn xem, toàn bộ đã bị nàng ăn hết.

Hai mắt Hưng tròn lên, đây là một trong những cảnh tượng kích thích nhất hắn từng thấy trong đời, không phải thông qua màn hình máy tính, mà là cảnh tượng thật sự trước mắt hắn.

Nghe tới đây, ác xà đang ừ rừ của Hưng chợt dựng thẳng lên, hồi phục sức sống, ra oai muốn lại ra trận, muốn vào dâm động chinh phục nữ nhân. Đây chính là một hiệu ứng của việc danh hiệu dâm lực lên cấp, cộng với thân thể đấu giả của hắn, từ nay không lo thiếu sức hầu hạ hai mỹ nữ nữa.

“Ồ... Vẫn còn khỏe mạnh như vậy...”

Uyên tròn miệng, nhìn chăm chăm thần thương đang dựng thẳng.

“Mẹ... Cho con đút vào đi...”

Hưng nuốt nước miếng, vẽ mặt cầu khẩn nhìn Uyên.

Uyên quay đầu nhìn về phía bên ngoài, sau đó liếm môi cười tà.

“Được rồi, cho con đút một nháy, nhưng sau đó phải ra ngoài ăn cơm với dì hai.”

Nàng khê thì thầm với Hưng.

Hai mắt Hưng phun ra dâm quang, lập tức kéo Uyên lại, tuốt vấy nàng xuống, sau đó khiến nàng dang háng ngồi ngang người hắn. Tất nhiên, tư thế như vậy sẽ thuận theo tự nhiên mà làm cho cự long của Hưng chui thẳng vào trong âm đạo nhầy nhụa của Uyên.

“Uhh..... Thật lớn!”

Uyên rên lên một tiếng, nhắm nghiền mắt, mê mê tận hưởng cảm giác hạ thân bị nong ra.

“Mẹ giúp con đi.”

Hưng cười tà, thành khẩn xin Uyên.

“Hừ, đứa nhỏ hư hỏng, mới tí tuổi đã ham mê sắc dục như vậy rồi.”

Uyên cau mày ra vẻ mẹ dạy con, nhưng hai chân nàng lại chống xuống đất làm chỗ dựa cho eo mông nhấp nhô, giữa háng phun ra nuốt vào dương vật của Hưng, đồng thời trây trét dâm dịch lên nó. Cổ họng Hưng thở a a, chống đỡ không nổi cái cảm giác âm áp tron ướt này.

Uyên vòng hai tay ra sau, ôm cổ Hưng, ấn mặt hắn vào giữa khe ngực đồ sộ. Cũng nhờ vậy mà nàng có chỗ bám vào để sử dụng eo mông được mãnh liệt hơn, tạo ra tiếng đập bành bịch.

“Uhh..... uhh..... Ohhh.....”

Uyên siết chặt âm đạo của mình lại, cảm nhận hình dáng của dương vật đang cây bừa tường thịt bên trong nàng. Chỉ cần nghĩ tới việc con trai mình đang đút c^c vào nơi mình sinh nó ra thì toàn thân nàng liền bắt đầu run lên, dâm dịch tuôn ra, rên la càng lớn tiếng.

Rất may là, lúc nàng quay đầu nhìn về phía cửa phòng tắm, Uyên đã vận dụng pháp lực phong bế không gian toàn căn phòng lại, không để cho bất kỳ âm thanh nào lọt ra ngoài.

“Ố... Ứ... Ôôô... Hưng.. Hưng, mẹ... thiếp sắp ra!”

Hưng từ nãy đến giờ bên trên thì ở trong thiên đường ngực, còn ở dưới thì hưởng thụ động đào nguyên, không còn biết trời trăng mây nước gì nữa, chỉ theo bản năng thờ tay xuống nắn bóp bộ mông căng tròn của Uyên, sẵn tiện chọc ghẹo giữa khe đít nàng một chút, khiến cho Uyên rên toáng lên. Trong lúc động tình, Uyên cuối cùng kéo Hưng ra khỏi ngực mình, cúi đầu xuống hôn hân thật nồng nhiệt, mút lưỡi hân chùn chụt trong lúc eo mông không ngừng kéo lên đập xuống liên hồi, càng lúc càng nhanh, tiếng bành bạch càng lúc càng lớn.

“Ôôôô!! Hưng, xuất vào bên trong thiếp!!”

Uyên vừa lên đỉnh vừa hét lớn, đập xuống một cú cuối cùng, lỗ thịt co rút lại, hạ thân run lên bần bật. Cùng lúc đó, Hưng thở dốc một hơi, thêm một dòng lũ dương tinh nữa bắn vào trong tử cung Uyên, khiến nàng cảm thấy một ảo giác đầy tràn. Nhờ vào tác dụng của danh hiệu Dâm Quân Trung Cấp mà Uyên trải nghiệm được một loại khoái cảm xưa nay chồng cũ không thể cho nàng được.

“Mẹ con ơi, sướng chết con.....”

Hưng không có rút ra, mà để dương vật bên trong Uyên, tận hưởng thêm chút nữa.

“Hưng, cái này... còn sướng hơn lúc chiều nữa. Tối nay sao con hưng mãnh vậy?”

Uyên thờ hồng hộc, vừa hôn môi Hưng vừa hỏi. Lúc trước, nàng vì muốn sớm có em bé nên cùng với lão chồng ra sức cây bừa biết bao lâu, nhưng chưa một lần nào nàng bị phê thâm như hôm nay. Mỗi lần nàng bị cái thứ xấu xa kia của con trai mình đâm vào l^n, Uyên đều cảm giác như trời đất biến thành màu hồng, dưới háng sung sướng khó tả.

“Tại vì... Con tưởng tượng lát nữa chơi hai người đẹp cùng một lúc, chịu không nổi...”

Hưng cười cười nói bừa, hân không thể nói cho nàng biết là dương vật mình tiến cấp.

Đồng thời, Hưng dùng suy nghĩ hỏi hệ thống.

“Ê, không phải nguoi nói là Kích Dục Sơ Cấp hiệu quả thấp sao?”

- Đây đã là thấp nhất rồi đó. Mai một nguoi trở thành Dâm Thần thì có thể tưởng tượng được cảnh chơi mấy cô nữ thần đến phiêu phiêu dục tiên, bán sống bán chết.

“Móa, kinh vãi. Vậy mai một mấy người vợ người phạm của ta làm sao chịu nổi?”

- Ô, đây là kỹ năng của nguoi nha, chủ nhân. Nguoi tự điều khiển độ mạnh nhẹ của nó đi chứ. Còn không thì dùng pháp thuật song tu làm mấy nàng mạnh lên.

“Ồ ha... Vậy mà không nghĩ ra...”

- Tình trờng lên não rồi còn nghĩ được cái đít gì nữa.

“Có chứ! Mông đít của mẹ và di hai ta rất ư là quyến rũ nha.”

- Cút!

Trong suy nghĩ, Hưng cười khặc khặc, không quấy rầy Tà Đạo nữa.

Trong thế giới thực tại, Uyên nghe Hưng nói thì trờng hân một cái.

“Nguoi suốt ngày chỉ biết nhiều đó.”

“Đây hoàn toàn là lỗi của hai người, con vô tội.”

Hưng giờ giờ hai tay như thể đầu hàng, vẻ mặt oan ức nói ra.

“Cái gì? Tại sao lại như vậy?”

Uyên nhéo mũi hân.

“Tại vì nha... Chỉ có thể trách mẹ với di hai quá quyến rũ, quá nóng bỏng.”

Hung nói như chém đinh chặt sắt mà không biết ngượng.

“Quý! Hai bà cô 40 mấy tuổi mà nguoi còn ham như vậy thì mai mốt gặp thiếu nữ trẻ đẹp nguoi còn ra cái dạng gì nữa hả?”

Uyên chuyển sang véo tai hắn, la rầy.

Hung cười khà khà đỡ Uyên đứng dậy. Lau chùi cho nàng xong, Uyên ra ngoài trước, sau đó Hung mới đi ra sau. Bên ngoài, Hương đã dọn sẵn bàn ăn đợi hai mẹ con.

Ba người ăn một bữa cơm vui vẻ, sôi nổi bàn tán các loại chuyện trên trời dưới đất, sau đó Hung về phòng hắn, còn hai chị em thì ngủ trong phòng Hương. Căn nhà khá nhỏ nên chỉ có hai phòng như vậy. Hương không muốn thu hút phiền phức nên mới làm nhà đơn sơ để ngủ trang.

Đến giữa đêm khuya, Hung mò xuống giường, lên vào phòng hai mỹ nữ

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Đêm Khuya Vắng Lặng

Hung trèo lên giường nơi hai chị em đang ngủ, khẽ kéo chăn bên phía Hương xuống, sau đó luồn hai tay vào áo nàng. Hai bàn tay Hung bao bọc cặp ngực to tròn, nắn bóp cảm nhận sự đàn hồi.

Hương đang ngủ thì giật mình dậy, suýt hét lên, nhưng nhìn thấy Hung thì thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng tiếp theo nàng lại trừng mắt nhìn hắn, ra hiệu bảo hắn dừng lại.

"Hung, cái này quá nguy hiểm. Không được đâu!"

Hung kéo Hương xuống, khẽ thì thầm vào tai hắn.

"Không sao đâu mà, ta sẽ làm nhẹ nhàng, không gây ra tiếng động."

Hung nhỏ giọng đáp, đưa ngón tay ngắt đầu ti đáng yêu của Hương một cái.

"Á... đừng mà Hung."

Hương ép giọng thật nhỏ cầu khẩn hắn, nàng sợ bề mặt rồi, em gái nàng đang nằm ngay kế bên nha.

"Hôm nay nàng chạy không thoát ta đâu Hương, ha ha."

Hung cười tà, đè Hương xuống, hôn môi nàng.

"Hung... um... ngày mai đi... um... ngày mai thiếp tìm cách... um... trốn ra ngoài rồi cho chàng chơi thoải mái... um... được không?"

Hương vừa đón nhận những nụ hôn của Hung vừa thành khẩn nói ra.

"Không được, ta muốn nàng bây giờ, hơn nữa phải là kế bên mẹ ta, như vậy mới thích."

Hung leo lên người Hương, rút thần thương ra, trong lúc cúi xuống hôn hít Hương, ép nó vào bụng nàng. Hương cảm thấy một cái côn thịt vừa to vừa nóng ép lên bụng dưới mình thì chịu không nổi mà ướt giữa háng. Lẽ ra giờ này là giờ nàng và hắn ch^ch nhau lên mây xanh, nhưng mà có Uyên ở này nàng không làm được, không khỏi có chút thêm mà không được ăn.

“Hung, đồ dâm tặc!”

Hương cố gắng chống chế một lời cuối cùng rồi ôm lấy cổ hắn, bắt đầu mãnh liệt đáp lại, hôn hắn thật nồng nhiệt. Nàng cũng bị tình cảnh làm cho kích thích, cái lưỡi bạo dạn thò vào trong miệng hắn, còn đôi môi chín mọng thì liên tục mút lấy miệng lưỡi hắn.

Một tay Hương ôm cổ Hung, một tay thò xuống bắt lấy con ác xà kia, chậm rãi mà sục lấy.

Hung cảm giác được lòng bàn tay mịn màng mềm mại của Hương bao bọc lấy mình thì thở ra một hơi như thể rên rỉ, dương vật sưng sướng cương lên giật giật.

Tuy Hương là muốn vào ma đạo với tình nhân trẻ tuổi, nhưng mà nàng chung quy là vẫn còn sợ, nên không dám hôn thành tiếng, chỉ dám nhò nhẹ mà quần lấy Hưng trên giường. Dù nói vậy nhưng Hưng cũng không có dám lẫn lộn như bình thường, làm vậy là chán sống.

Hưng nhanh tay tuột áo ngủ của Hương xuống, úp mặt vào giữa hai vú đồ sộ, hít hà hương vị nữ nhân trưởng thành mà hân người mãi không chán. Lúc Hưng đưa đầu ti nàng vào miệng khẽ cắn và mút thì Hương suýt chút nữa rên thành tiếng, nhưng may mắn nhịn xuống được.

Hưng vừa bú vừa lấy tay cầm dương vật ép vào quần lót của Hương, dùng quy đầu cà cà vào khe l'ân cùng tiểu le, khiến cho Hương ngứa ngáy muốn đè hân xuống mà hưng hăng đ' hân một trận.

Ngày thường hân rất ít khi chọc ghẹo nàng như thế này, nhưng hôm nay lựa ngay lúc hai người lén lút lút lút để giờ trò kích dục, hỏi sao Hương không muốn cưỡng hiếp hân?

Hương nhìn qua Uyên, thấy nàng vẫn ngủ say sưa thì hơi lên tiếng một chút, nói: “Hưng, chàng chán sống rồi hả? Đút vào mau lên, thiếp thèm lắm rồi!”

Hưng cười khà khà.

“Nàng nghiện con c' này của ta rồi hả?”

Hai gò má Hương lập tức đỏ lên.

“Đồ quý! Không ch'ch thì thôi đi về đi! Ta đi ngủ.”

Hương thấp giọng bắt mặn mắng.

“Ây da, con xin lỗi đi hai, con đút vô liền.”

Hưng lập tức cụp đuôi, vén quần lót Hương lên, đưa miệng vào ăn mấy món sò, khiến Hương quay đầu ụp mặt vào gối, rên ư ừ vào đó.

Ăn sò xong, Hưng cuối cùng cũng cảm thần thương ra, một hơi đút toàn bộ vào trong l'ân Hương. Nó vào tới đâu thì âm đạo Hương bị nong ra tới đó, làm nàng sáng khoái vô cùng.

Không gian có chút chật hẹp, nên Hưng phải cẩn thận gác chân trái Hương lên vai hân, sau đó mới bắt đầu chậm rãi rút ra đút vào, không dám đập quá mạnh sẽ gây ra tiếng động hoặc tiếng giường lung lay. Hơn nữa, giác quan của Pháp Vương rất thính, nếu để Hương tiết ra nhiều dịch, có thể Uyên sẽ ngủ thấy mà tỉnh dậy.

Hương nằm đó, chân gác lên vai Hưng, thoải mái dang háng cho hân từ từ mà đ'.

Ban đầu nàng còn thấy sưng sưng, nhưng được một lúc mà cứ chậm mãi thì bắt đầu cảm thấy bất mãn, ngọc nguyệt eo mông để dương vật to dày kia chọc loạn bên trong nàng.

Nhưng cái này được một chút thì cuối cùng cũng không thỏa mãn được Hương.

“Hưng, nhanh lên một chút được không?”

Nàng thấp giọng hỏi.

“Rung rinh cái giường là mẹ con dậy đó đi hai.”

Hưng cười khổ đáp.

“Chút... chút xíu thôi, nha? Ch'ch kiểu này chỉ làm thiếp ngứa l'ân thêm, không sướng gì hết.”

Hương có hơi nũng nịu, yêu cầu.

“Được rồi, chiều ý cục cưng của ta vậy!”

Hưng chỉnh tư thế một chút, bắt đầu nhấp nhanh và mạnh hơn.

“Ừm... ừm... đúng rồi... đúng rồi đó Hưng! Cứ đ' thiếp như vậy!”

Hương không dám lớn tiếng, chỉ lẩm bẩm nói nhỏ.

Một tay Hưng còn rãnh nên hân đưa xuống dưới, dè dè nhấn nhấn vào tiểu le của Hương, khiến eo hông nàng co giật mấy cái, dâm thủy ứa ra. Hương giật mình, đưa tay bịt miệng lại rên ớ ớ.

“Thích không Hương?”

Hưng cười cười hỏi.

Hương không có trả lời, mà chỉ vừa bặm miệng vừa gật đầu liên tục, ánh mắt cũng đã chìm vào trong mê say, tay kia thì bấu tằm trái giường, còn cặp vú hùng vĩ thì liên tục lắc lư lên xuống.

Hung lén liếc Uyên một cái, bí mật nở nụ cười tà.

Sau đó hắn nâng chân còn lại của Hương lên, rồi dùng hai tay giữ hai khuỷu chân nàng giữa không trung. Trong tư thế đó, Hương bị hắn làm cho banh háng ra, dang l^n cho hắn tùy tiện đ^t.

Hương vừa sướng tê sống lưng vừa nhìn qua Uyên đang ngủ kế bên, trong lòng dâng lên thật nhiều ham muốn trái đạo đức. Nàng chợt muốn bạo dạn hơn nữa mà làm ra động tĩnh, từ đó mà lấy được sự kích thích trong nguy cơ. Hương bình thường chỉ dâm với một mình Hung, nhưng giờ tình cảnh này lại làm máu dâm của nàng sôi hết cả lên, nhịn không nổi.

“Hương, thế nào? Hôm nay cảm giác bị ta đ^ như thế nào?”

Hung vẫn là cười cười, hỏi Hương.

“Sướng, sướng quá trời. Hôm nay c^ chàng thật hung mãnh!”

Hương hé môi nói thật nhỏ.

Trong bụng Hung cười khà khà. Đây là danh hiệu dâm lực hắn khổ tâm mỗi ngày cày bừa nha, cộng thêm ch^ch mẹ ruột mình nữa mới có được, nếu không làm nữ nhân sướng thì hắn thâm. Hơn nữa, sức mạnh làm tình của hắn cũng nhờ vào danh hiệu dâm lực mà đã tăng lên không ít.

Hung bắt đầu nghiêm túc, nghiêng người về phía trước, nhồi c^c vào sâu nhất có thể, mỗi lần nhồi hắn đều làm bạo tay, khiến Hương chịu không nổi nữa xụi tay xuống, rên lên.

“Ô... Ô... Sướng quá... Sướng quá Hung ơi... L^n thiếp sắp chết vì sướng!”

Hương đưa hai tay lên vịn đầu giường, vú này tung. Bên dưới thì phát ra tiếng bành bịch rất dâm mị. Dâm dịch của Hương cũng đã chảy ướt háng nàng rồi. Hai người bây giờ không còn cố kỵ gì nữa, cứ mạnh dạn mà đưa đẩy eo hông mà ch^ch trong sung sướng.

Trong lúc gần cao trào, Hương bị mờ đi lý trí, bắt đầu nổi lên thói quen nói tục.

“Ôô... Uhh... Uyên em nhìn chị bị thằng Hung nó đ^ sắp sướng chết mất rồi...”

Hương siết âm đạo lại, càng sướng thì càng nói bấy nhiêu hơn.

“Uhh... Óhh... Tới nào chị cũng để nó đ^ l^n chị tới gần sáng đó... Lần nào chị cũng ra ướt giường... Uhh... Ôô... Em không tưởng tượng nổi bị con c^ nó chinh phục... làm l^n chị sướng cỡ nào đâu!”

Hung nghe mà còn phải đảo trong mắt một cái. Quả thật là quá lớn mật nha, nói tục mà còn nói lớn tiếng như vậy ngay kế bên một người đang ngủ, đúng là không sợ người ta tỉnh dậy mà.

“Ủm, tưởng tượng nổi chứ.”

Hương đang sướng mê, luôn miệng miêu tả tục tĩu thì nghe giọng Uyên.

“Hà!?”

Hương giật bản mình, muốn ngồi bật dậy lấy chăn che thân, nhưng mà lại bị Hung đè xuống đ^t tiếp. Trong lúc hoảng loạn, Hương bỗng rên lên một tiếng thật chói tai, ở dưới phun ra dâm thủy, âm đạo càng liên tục co giật, lần này kéo dài hơn hẳn so với lúc trước.

Xem ra là Hương tận hưởng cảm giác bị bắt quả tang nên mới lên đỉnh mãnh liệt như vậy.

Hung rút dương vật ra, bắn tinh khắp bụng và ngực Hương, sáng khoái vô cùng.

Hương thì nằm gục trên giường, tay chân xụi lợ, vẻ mặt tràn đầy khoái lạc cùng nét dâm dăng. Uyên nhìn chị gái mình bị con trai mình chơi thành cái hình dạng này thì trợn cả mắt lên.

“Bà Hương, bị bắt mà lại ra nhiều như vậy... Bà dâm tới mức nào hả?”

Uyên hơi ngạc nhiên hỏi.

“Chị bị thằng nhỏ này làm hư rồi... hu hu...”

Hương bịt mắt meo meo muốn khóc. Nàng không ngờ là hai người lại bị bắt quả tang trong tư thế đáng xấu hổ như vậy. Lúc đó, nàng còn đang luôn miệng nói chuyện tục tĩu nữa.

“Thôi, đi hai muốn khóc thì để bà khóc đi. Hưng, qua đây với mẹ.”

Uyên ném cho Hưng mị nhãn, ngoắc ngoắc ngón tay dụ hấn qua.

“Tới lượt mẹ!”

Hai mắt Hưng phun ra dâm quang, thân hình cường tráng nhào về phía Uyên.

Hưng đè mẹ xuống, cỡi đằm ngủ của Uyên ra, đút c^c vào miệng nàng.

Hương nằm bên cạnh nhìn thấy mà trợn mắt há hốc mồm.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Thần Ma Căn Cơ

Hai, hai đứa bây.....”

Hương trừng mắt lên, chỉ tay vào hai mẹ con dâm loạn kia.

“Hi hi, em lên làm tình với nó sau lưng chị mấy lần rồi.”

Uyên nhả dương vật Hưng ra, cười chọc quê đáp.

Hương cứng họng, hết nhìn Hưng rồi nhìn Uyên, nói không nên lời nữa.

Cuối cùng, nàng không nói được gì nữa, thờ dài thượt thượt bỏ cuộc. Có điều, về mặt đã nhẹ nhõm đi rất nhiều, không còn hoảng sợ đến nhảy dựng lên nữa.

Uyên thấy vậy thì cười rồi quay lại, để Hưng đưa dương vật vào miệng mình tiếp.

Hương nhìn thấy Hưng về mặt phê như con tê tê trong lúc đ^t miệng của Uyên thì đột nhiên nổi trận lôi đình, nhào lại tóm lấy cái côn thịt ướt nhầy của hấn, bóp một cái. Hưng đang thoải mái đột nhiên bị một Pháp Vương công kích chỗ hiểm rú lên quái dị.

“Ặc! Hương! Nàng muốn tạo phản rồi!”

“Phản? Phản cái đầu nguoi! Hai mẹ con bây lên lút ăn nằm với nhau thỏa thích rồi bây giờ còn cấu kết giở trò làm ta xấu hổ suýt đứng tim chết! Nguoi nói ai mới tạo phản đây hả? Hả!?”

Hương gầm lên, cầm dương vật Hưng kéo một cái.

“Á! Hương bảo bối, cục cưng của ta! Vì phu đã biết tội, nàng tha cho ta đi!”

Hưng hoảng sợ la lên, chấp tay xin tha.

“Ai là vợ dâm tặc như nguoi hả!?”

Hương đẩy Hưng ngã xuống, leo lên nguoi hấn, đưa cửa mình tới, nuốt gọn con ác xà vẫn còn dựng đầu lên kia. Hưng đang hoảng sợ, đột nhiên thấy phê thì không khỏi rên lên một tiếng.

“Này thì lừa gạt, này thì làm bà xấu hổ!”

Hương vừa mắng vừa uốn eo lượn mông, quần cho cự long của Hưng chóng hết cả mặt, sắp bị đánh gục. Hưng bị một cô Pháp Vương đè ra chơi bạo lực như vậy, phải nói là thờ không nổi luôn, đành phải cố gắng tập trung pháp lực lại chống đỡ cho qua chuyện.

Hương thấy tên tình nhân xấu xa bị nàng dần cho mặt mũi khó coi thì không khỏi nhe răng cười khanh khách, thích thú vô cùng, cảm giác trả thù chính là đây.

Nàng nhấp mông, nhồi cho hấn kêu rên như một đứa con gái, sau đó siết âm đạo lại, khiến hấn không cách nào nhịn được mà phải mãnh liệt bắn tinh vào tử cung nàng. Hương đạt được cảm giác chinh phục, toàn thân sướng rơn, lúc này mới hạ hỏa, cúi xuống nhẹ nhàng hôn hấn.

“Chàng chưa tội chộc ghẹo người ta chưa?”

Hương thì thầm nói.

“Chưa... chưa lắm rồi... bảo bồi tha cho ta...”

Hưng yếu ớt nói ra.

Lúc này Hương mới chịu cười hi hi mà nhà dương vật hấn ra, cũng không quan tâm chất dịch màu trắng đang trào ra từ lỗ thịt của mình, làm bẩn hết cả tấm trải giường. Mùi tanh tanh bắt đầu tràn ra khắp phòng, tạo thành một không gian cực kỳ dâm dăng.

Uyên ngồi dậy, thấy tờ-rym Hưng đã nghẹo mắt thì ai oán liếc Hương.

“Coi đó, chị chơi cho nó thành vậy rồi, bây giờ sao tới lượt em?”

“À thì... Em bú nó mấy cái nó dựng dậy à.”

Hương hơi ngượng ngịu đáp. Nàng cũng không có ý định chơi hết của Uyên, nhưng mà lỡ tay, à nhầm, lỡ l^n nhồi thẳng nhỏ quá cỡ nên bây giờ Uyên không có gì để xài.

“Không. Chị làm nó thành như vậy thì chị đi mà bú!”

Uyên tròn mắt đáp lại.

“Hứ, bú thì bú, dù gì cũng c^ của ‘chồng’ chị!”

Hương nhấn chữ “chồng” thật mạnh, khiêu khích Uyên.

“Ờ? Nó là chồng chị hồi nào? Nó là do em đẻ ra nha.”

Uyên không thua kém gì, cãi lại.

“Vậy ai là người bỏ nó ở đây gần 8 năm? Ai là người nuôi nó? Ai là lần đầu của nó?”

Hương vừa nói vừa nhích lại gần Hưng, đưa tay vuốt ve dương vật của hấn.

“Chị, chị...!”

Uyên hoàn toàn cứng họng, không cãi được nữa.

“Được rồi! Hai nàng đều là vợ ta! Khôn hồn thì ngoan ngoãn chút!”

Hưng nhân lúc hai chị em cãi vã, tụ pháp lực hồi phục cơ thể. Hiện tại đã sinh long đoạt hổ mà ngồi dậy. Hấn vừa tuyên bố một câu bá khí vừa đưa tay ôm hai người đẹp vào, hôn mỗi nàng một cái.

Hai chị em bị hấn bá đạo thu thập một cái liền nhũn ra, dựa thân vào người hấn.

“Dù ai trước ai sau đi nữa, thì cả hai nàng đều là bảo bối, là mạng sống của ta. Nhớ kỹ nhé!”

“Thật lòng không?”

Hai nàng hỏi cùng lúc.

“Thật. Ta thề với Tà Thần là thật!”

Hưng ngoan cường nói..... sau đó nghe tiếng hệ thống:

- Đã thiết lập Lối Thề Tà Đạo. Chủ nhân nếu thất hứa sẽ bị sét đánh vào trym.

“Con mẹ nó thảm tao rồi!!”

Tuy trong lòng Hưng hú lên một câu như vậy, nhưng mà bên ngoài hấn nào dám có nửa điểm hó hế, vẫn duy trì nét mặt cười tự tin, gật đầu hứa hẹn với hai mỹ nữ trong vòng tay.

Hai mỹ nữ thấy hấn dùng vẻ mặt quân tử tuyên bố hùng hồn như vậy, trái tim bị lung lay chinh phục, ánh mắt giãn ra, ôm lấy hấn từ hai bên, sau đó cùng lúc thò tay vào hai tai hấn:

“Hưng, mau yêu thiếp!” “Hôôôô!!”

Thần long của Hưng ngóc đầu dậy gầm thét, hai mắt hấn cũng sắp thật sự bắn ra dâm quang rồi. Hưng đẩy ngã cả hai chị em, đút c^ vào trong Uyên trước, khiến nàng rên rĩ.

Nhưng hấn cũng không có tha cho Hương, hai ngón tay chụm lại, đưa vào bắt đầu mãnh liệt móc nàng. Trong lúc đó, hấn cũng không quên dùng tay đang chân Uyên ra, eo hông thì nhồi nháp liên tục, nhiều tiếng bành bạch vang lên từ hai nơi khác nhau, tạo thành một bản dâm ca hoan hỉ.

Một đêm này, hai mỹ nữ rên la không dứt, luôn miệng bảo “thiếp yêu chàng” trong lúc dưới háng tiếp nhận trùng kích tình dục của tình nhân trẻ tuổi, sướng lên tận thiên đường.

Còn Hưng thì hết đút lỗ này lại qua trải nghiệm lỗ kia, phải nói là cuộc sống cực kỳ xa hoa.

Đến lúc hấn hoàn thành nghĩa vụ, lấy dương tinh đông đầy âm đạo cả hai nàng thì lập tức gục ngã, kẹp đầu vào giữa hai bộ ngực mềm mại sung mãn mà ngủ. Hai nàng cũng là một như, thỏa mãn ôm chung một chồng mà ngủ ngon lành.

Sáng ra, cả ba không ngờ không còn xích mích gì nữa, thoải mái mà chàng chàng thiếp thiếp cả buổi. Hưng thì được hai mỹ nữ đút ăn, còn tay thì để ở dưới sờ mông hai nàng.

“Hình như ta đang sống trên thiên đàng thì phải.....”

Hưng cảm động muốn rót nước mắt, vừa nói vừa nhai com do hai nàng đút cho.

“Ồ thiên đàng cũng không có sướng như chàng đâu.”

Hương véo má hấn nói ra.

“Trên thiên đàng luật lệ gắt lắm, chàng làm gì được ch^ch mẹ ruột mình, đúng không?”

Uyên cười không đứng đắn nói.

Hưng cười ha ha cùng hai mỹ nữ vui đùa cả buổi sáng.

Đến trưa, cả ba đều muốn tĩnh tâm tu luyện, nên chia ra đi tìm chỗ có phong thủy tốt.

Hưng thì ở dưới sự chỉ dẫn của Tà Đạo mà tìm đến một vị trí khá tốt trong rừng. Hấn ngồi xuống, xếp chân lại, gạt bỏ dâm niệm ra khỏi đầu, tập trung điều chỉnh trạng thái một chút.

Sau đó, nhân cách của chuyên gia pháp thuật Lê Minh Hưng trỗi dậy, hấn bắt đầu chăm chú tụ tập linh khí trong tự nhiên lại, chuyển hóa thành pháp lực trong cơ thể.

Hấn cứ ngồi im như vậy, tựa như hóa đá, mặc cho chim chóc đầu đầy vai.

- Điểm tu luyện +1

- Tiến độ: 36/40

- Điểm tu luyện +1

- Tiến độ: 37/40

...

- Điểm tu luyện +1

- Tiến độ: 40/40

- Chủ nhân đột phá. Tiến độ tu luyện hiện tại là Pháp Đồ tầng 5 (0/50).

- Hoàn thành nhiệm vụ. Nhận được 5 điểm tu luyện, 2 viên [Phục Khí Đan Cấp 1].

- Chúc mừng chủ nhân đã hoàn thành chuỗi nhiệm vụ tân thủ.

- Phần thưởng: [Đấu Kỹ Cấp 3: Phách Thiên Cước] - 25 điểm tu luyện - [Thể Chất: Tà Đạo Thôn Phệ Thể] - lựa chọn một trong hai: [Căn Cơ Thân] hoặc [Căn Cơ Ma].

- Tiến độ tu luyện hiện tại là 30/50.

Kiến thức về Phách Thiên Cước tràn vào não Hưng, dạy cho hấn hết thấy những ảo diệu bên trong đấu kỹ này. Ba giây sau, toàn thân Hưng run lên một

cái, thể chất đã biến đổi thành Tà Đạo Thôn Phệ Thể.

“Hệ thống, cái thể chất này có thể cắn nuốt những gì?”

- Cái gì cũng nhai hết.

“Nuốt xong có ích lợi gì?”

- Trộm kiến thức, ký ức, tu vi, sinh lực các kiểu. Nếu chủ nhân thôn phệ pháp giả hoặc đấu giả mà không phải người phạm thì sẽ thu được lượng lớn điểm tu luyện. Có điều, hệ thống cũng không khuyến khích đi ăn tu vi người khác, rất hỗn tạp, chất lượng không cao.

“Ừm..... Nếu dùng để tiêu hóa thịt linh thú thì sao nhỉ?”

- Ý kiến hay. Về sau cứ ăn thịt linh thú xong nuốt sống thú đan. Làm như vậy vừa tăng điểm tu luyện vừa không sợ bị tu vi hỗn tạp đầu độc cơ thể. Thú đan không giống như kinh mạch của tu giả, nó chỉ là một viên năng lượng tinh thuần, nếu có Tà Đạo Thôn Phệ Thể thì đây chính là thuốc bổ.

“Vậy còn thôn phệ lực lượng độn tấn công của đối thủ thì sao?”

- Cái này thì không sao, vì một khi pháp lực được giải phóng ra ngoài, nó sẽ trở thành hiện tượng thiên nhiên, mà hiện tượng trong tự nhiên chính là năng lượng tinh thuần.

“Rất tốt, đúng như ta dự đoán.”

Hung xác nhận những giả thuyết của mình với hệ thống xong, gạt đầu vừa ý.

- Bây giờ mời chủ nhân chọn 1 trong 2 căn cơ.

Hung khoanh tay ngồi suy nghĩ một lúc lâu, chậm rãi mở mắt, cười tà nói ra:

“Ta chọn căn cơ [Tà]. Nếu đã theo Tà Đạo thì không thể chọn như bình thường được!”

- Không hổ danh là người được Hệ Thống Tà Đạo chọn. Người đạt tiêu chuẩn.

- Đã nhận được cả 2 căn cơ Thần - Ma.

Hệ thống vừa dứt lời, trong tâm trí Hung hiện ra một đốm đen và một đốm trắng. Hai đốm này quấn lấy nhau rồi hình thành một cái biểu tượng âm dương bát quái.

Hắn đưa tay trái ra, ánh sáng màu trắng tinh khiết hiện lên.

Hắn đưa tay phải ra, ánh sáng màu đen huyền bí xuất hiện.

Tay trái là Sinh, còn tay phải là Diệt. Âm Dương dung hòa. Thần Ma hợp thể.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Thử Nghiệm Năng Lực Mới

Trong rừng, Hung đánh ra một chiêu Xuyên Sơn Quyền.

Ầm!

Con đầu thú lập tức bị oanh vỡ sọ, máu và não văng khắp nơi.

"Uy lực thật đáng sợ!"

Hung hít hà khen.

- Chủ nhân, người kèm chế lại một chút. Căn cơ Thần Ma của người còn chưa ổn định, không nên cứ tiện tay mà rút ra lực lượng để sử dụng như vậy, sẽ có hại về sau.

Hệ thống dùng giọng nói máy móc, thông qua suy nghĩ dẫn dò Hung.

"Ta biết rồi. Này ta chỉ muốn thử một chút thôi."

Hung cười cười, dùng suy nghĩ đáp.

- Tiếp theo ngươi lấy mấy viên thú đan lúc trước nhặt được ra ăn thử đi.

Trước đây Hung nhặt được khá nhiều thú đan trong lúc đi loanh quanh săn linh thú trong rừng. Bấy giờ hắn lấy ra hai viên, bỏ vào miệng nhai nhai rồi nuốt cái ực. Mùi vị hơi giống kẹo ngọt.

Ngay lập tức, toàn thân Hung run lên. Tả Đạo Thôn Phệ Thể bắt đầu hoạt động, nhanh chóng phân giải hai viên thú đan trong bụng hắn ra thành các loại chất bột, đồng thời giải phóng pháp lực bị tích tụ bên trong, sau đó cắn nuốt hết thảy.

- Điểm tu luyện +2

- Tiến độ: 32/50

- Điểm tu luyện +2

- Tiến độ: 34/50

"Ồ, không tệ. Ta còn mấy viên có nên ăn hết không?"

- Tùy ngươi. Nhưng ngươi nên cân nhắc tập luyện kỹ năng Luyện Dược, khiến nó lên cấp, về sau sẽ rất có lợi. Chỉ cần ngươi giỏi luyện dược, làm giàu là chuyện không khó chút nào.

"Ngươi nói cũng có lý. Ở thời đại cổ lão này mà biết luyện dược thì đúng là giàu to nha..."

Ở thời hiện đại, pháp giả có thể đến các phòng nghiên cứu để dùng mua huyết thanh giá khuyến mãi về uống vào là tu vi tăng trưởng, mà còn rất ít tác dụng phụ, trừ khi nào ngươi cần thuốc quá liều lượng.

Nhưng ở một thời kỳ phong kiến cổ đại như thế giới này thì khác. Người nào biết luyện ra đan dược người đó là triệu phú, vì nền y dược học ở đây còn rất thô sơ, chưa có nhiều thành tựu tân tiến.

Hung vừa nói là làm liền, dạo một vòng trong rừng, hái nhiều loại thảo dược cấp thấp. Sau đó hắn lấy một viên thú đan ra, gộp chung với mấy cây thảo dược trong lòng bàn tay. Dựa theo kiến thức hắn nhận được từ [Luyện Dược Cấp 1], Hung dùng pháp lực tạo ra ngọn lửa và khiến các loại nguyên liệu lơ lửng trong không trung, sau đó luyện hóa thảo dược cùng với thú đan trong lòng bàn tay.

Sau một lúc lâu tỉ mỉ điều chỉnh ngọn lửa, Hung cuối cùng cũng nhìn thấy những khối tinh hoa dần hình thành. Có cái hình tròn, có cái hình bầu dục, có cái đặc, có cái mềm dẻo,...

Đến thời điểm mấu chốt thì Hung úp hai tay vào nhau, tăng mạnh nhiệt độ, khiến cho các loại tinh hoa dung hợp. Còn phần sáp bọc bên ngoài viên đan dược chính là cành lá, vỏ ngoài của thảo dược nấu thành, không có hại cho sức khỏe người sử dụng.

Hung mở tay ra, một viên Cường Thủ đan cấp 1 màu vàng nhạt xuất hiện.

Đúng như tên gọi của nó, Cường Thủ đan giúp cho người uống tăng lên sức chịu đựng của nhục thể trong vòng một giờ đồng hồ, có thể chịu được đủ thứ loại đánh đòn xác thịt. Có điều viên mà Hung luyện ra chỉ có cấp 1, nên hiệu quả không mạnh lắm, nếu bị tra tấn quá bạo lực thì vẫn đau như thường.

- Tỷ lệ dung hợp là năm phần. Không tệ, nhưng chỉ dừng ở mức trung bình, cần cố gắng thêm.

Hệ thống thông qua mắt của chủ nhân, xem xét đan dược xong nói ra đánh giá.

"Cái câu này nghe sao giống ông thầy chủ nhiệm cấp 2 của ta quá đi....."

Hung nhớ lại thời đi học bị thăm thi không khỏi đen mặt lại. Thuở nhỏ hắn vẫn thường bị mắng là học ngu, hiểu chậm, hơn nữa còn nói chuyện không có sức hút, chả ai thèm chơi với hắn.

Có điều, đám kia làm sao biết được, sau 30 năm miệt mài, Hung Ngu ngày xưa đã trở thành chuyên gia pháp thuật hàng đầu Việt Nam và một trong top 5 châu Á? Lại đi xa hơn một bước nữa mà nói, bây giờ hắn mỗi tay ôm một mỹ nữ, tối nào cũng ư ử tràn ngập sắc xuân, cuộc sống vô cùng xa hoa.

Hung nhớ lại mấy lần đi tham gia hội chợ pháp thuật ở phố đi bộ Nguyễn Huệ, gặp mặt đám bạn cấp 2, cấp 3 thời xưa. Lúc đó hắn đứng ở khu VIP nhìn ra bọn họ ở khu cá kèo. Hai bên chỉ bị một cái dải băng rôn ngăn cách thôi mà như cách xa nhau ngàn cây số. Những người kia chỉ thoáng nhìn qua hắn rồi cúi đầu quay đi, ngại đối mặt vô cùng.

Hung thở dài một tiếng, tự hỏi đến bao giờ hắn mới thật sự tìm ra bạn bè chân chính.

- Chủ nhân, chuyện này khó. Đường đi đỉnh cao Chính Đạo còn cô độc, huống hồ ngươi đi là Tả Đạo. Ngoài mấy mỹ nữ bầu bạn ra, ta khuyên ngươi

không nên lún quá sâu vào cái hồ gọi là “tình bạn” này. Dù gì đi nữa, một khi người cùng mỹ nữ yêu nhau, tình cảm có chút ít chân thật hơn là thể loại tình bạn ngắn hạn kia.

“Ha ha, đừng ta đi là Tà Lộ, vậy sao ta phải nghe lời ai? Ta thấy người nói có lý, nhưng mà ta lại muốn phá cái vòng lẩn quẩn này. Như vậy thiên hạ mới loạn, như vậy mới Tà!”

Hung cười hào sảng nói ra, sau đó lấy thêm dược thảo ra tiếp tục luyện đan.

Hệ thống không nói gì, nhưng có một cỗ ý thức truyền vào não Hưng, khiến hắn cảm nhận được là hệ thống tỏ ý hài lòng, rất ưa phong cách làm việc loạn thế sinh tà của hắn.

Hung luyện thêm vài viên Cường Thủ đan xong, làm ra một cái thử nghiệm.

Hắn dùng pháp kỹ Hòa Diễm luyện ra một mớ tinh hoa trong thảo dược, sau đó ném tất cả vào miệng, nuốt cái ực. Lập tức, Tà Đạo Thôn Phệ Thể phát huy tác dụng, cuồng bạo cắn nuốt sạch sẽ những khối tinh hoa kia, đem dược lực đi bồi bổ khắp cơ thể của Hưng.

- Điểm tu luyện +6

- Tiến độ: 40/50

“Ồ!! Thì ra còn có thể làm trò này!?”

- Đây đúng là một cách để lợi dụng Tà Đạo Thôn Phệ Thể tăng tu vi. Nhờ vào thể chất này mà căn cơ của chủ nhân sẽ không bị lung lay, cũng không có tác dụng phụ gì. Vì vậy, trước mắt chủ nhân cứ tiếp tục đi nhai thú đan với thảo dược đi, còn lại tập trung toàn bộ vào tu luyện thành đầu giả, tức là luyện thể.

- Mà nhắc tới luyện thể, nếu chủ nhân hái đúng loại thảo dược để nuốt tinh hoa, thân thể sẽ được cường hóa rất nhanh và mạnh, bởi vì Tà Đạo Thôn Phệ Thể sẽ không để thất thoát một chút xiu dược lực nào.

- Tất nhiên, nếu người hái thảo dược trắng dương thì càng... hắc hắc.

“Oe!”

Tiếng cười đậm mấy móc không chút cảm xúc của hệ thống làm Hưng suyt chút nữa nôn tinh hoa thảo dược ra, à không, đều đã bị thể chất của hắn thôn phệ sạch sẽ rồi, chả có gì để nôn cả.

“Khoan đã... Ý người nói ta có thể ăn tinh hoa thảo dược trắng dương trong lúc chịu tác dụng của danh hiệu dâm lực?”

Hung nghiêm túc hỏi.

- Chuẩn rồi. Dồn cả hai thứ vào, lấy thân thể cường tráng của đầu giả nhân lên... hắc hắc.

“Hắc hắc hắc!!”

Hai chủ tớ cười đậm khẳng khặc giữa thiên nhiên hoang dã, dọa cho cộp beo đều ôm cục hoa bỏ chạy, lo sợ không biết có bị tên này nổi thú tính làm liều hay không.

“Từ từ! Có tác dụng phụ hay không? Về già ta có bị liệt dương hay không?”

Hung đột nhiên ngừng cười, nghiêm túc hỏi tiếp.

- Hoàn toàn không nhé, nếu không thì ta cũng tự phế cái danh hiệu Tà Đạo đi.

“Hắc hắc ha ha ha ha!!”

- Hắc hắc hắc.

Lần này ngay cả sư tử là chúa sơn lâm cũng cong đít bỏ chạy.

“Má ơi... chàng làm cái gì mà cười thấy gớm vậy?”

Đột nhiên, Hưng nghe giọng Hương vắng vắng từ phía sau.

“À, không có gì, ta vừa nghĩ tới hai nàng nên... hắc hắc hắc!!”

Hưng xoa xoa tay, đảo ánh mắt khắp thân thể Hương.

“Giữa ban ngày ban mặt, chàng muốn làm gì?”

Hương trợn mắt, hai tay ôm ngực.

“Ha ha, không có gì. Hương tới tìm ta có chuyện gì không?”

Hưng thu liễm lại.

“Lại đây, thiếp nói nhỏ... hi hi...”

Hương cười duyên, ngoắc ngoắc Hưng lại.

“Ô hô hô, ta tới ngay!”

Hưng phấn khởi nhảy ngay tới gần, đưa tai nghe Hương nói khẽ.

“Thiếp nghe Uyên nói ch^ch ngoài lộ thiên kích thích lắm.....”

“Ôôôô...! Hương bảo bối của ta!”

Hưng đè Hương vào một thân cây, kéo quần dài của nàng xuống, sau đó từ phía sau đâm vào.

“Ồi! Mới vô dùng mạnh bạo như vậy mà chồng...!”

Tiếng rên rĩ vang vọng trong rừng xanh, nếu có tiểu Tặc-răng nào ở đây thì tâm hồn trong sáng của nó nhất định sẽ bị dạy hư! Một đôi vợ chồng dâm này đúng là rất đáng hận!

Có điều ai bảo tên gian phu kia lại có Hệ Thống Tà Đạo đây, hắn không đâm tà thì chuyện đời hắn đã không được người viết thành tiểu thuyết bán chạy vượt thời gian, sau 30 thế kỷ vẫn còn có người quay tay, à nhầm, đọc tới đọc lui, hại cho nhà xuất bản phải in mới liên tục.

Đến chiều tối hai người mới thỏa mãn, kéo quần lên về nhà.

Đêm khuya thì cả ba lại ồn ào như thường lệ...

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Pháp Đồ Tầng Sáu!

Trong rừng, Hưng ném một mớ tinh hoa thảo dược vào miệng, nuốt xuống, sau đó ngồi xếp chân chằm chằm tu luyện. Thể chất đặc thù của hắn nhanh chóng phân giải những khối tinh hoa, tạo thành chất bổ dưỡng đi cường hóa thân thể hắn.

Hưng hái rất nhiều loại thảo dược khác nhau, nên tác dụng của mỗi khối tinh hoa cũng là khác nhau. Và tất nhiên là trong đó có thảo dược tráng dương, tăng cường sinh lý.

Có điều, hiện tại Hưng đã tương đối hùng mãnh rồi, nên hắn tập trung nhiều hơn vào khả năng đấu cận chiến của mình. Pháp kỹ, pháp thuật thì hắn đã hiểu quá tường tận nên hiện nay Hưng đặt gần như toàn bộ vốn liếng vào tu luyện thành đấu giả, với mục đích sở hữu một bộ thân thể cực kỳ khỏe mạnh.

- Điểm tu luyện +5

- Tiến độ: 45/50

- Kỹ năng Luyện Dược đã thăng lên Cấp 2.

Tiếp theo, Hưng đi sâu hơn vào rừng, tìm đánh linh thú cấp 2. Bọn này mạnh hơn những chủng loại tầm thường như Bạch Lang nhiều, Hưng không thể cứ dùng Địa Phong Ấn và Hỏa Phong Ấn “đóng hộp” bọn chúng rồi giết được. Lần này, hắn phải chân chính đánh nhau một trận.

Khởi đầu là một con Thanh Xà có thân thể to như con trăn. Đây là một đầu thú nên vảy của nó cực kỳ cứng, cơ bắp cũng rất khỏe mạnh, có thể trong vòng mấy giây siết nát một người bình thường. Trong nanh độc của nó còn có pháp lực cường hóa, nên độc tố cũng rất chết người.

Hưng trước hết dùng pháp lực cường hóa bản thân như đấu giả, sau đó vừa dùng tốc độ nhanh né đòn tấn công của Thanh Xà vừa bắn ra Thủy Kiếm Cấp 2. Nhưng không may là vảy của đầu thú Thanh Xà quá cứng, chỉ bắn Thủy Kiếm thì không thể nhanh chóng xuyên qua được.

Bình thường, muốn đánh chết con Thanh Xà này phải cần một tổ đội 3 người, 2 pháp giả 1 đầu giả. Trong đó, đầu giả đánh ở tiền tuyến, thu hút sự chú ý

của đấu thú, 1 pháp giả khác thì tập trung cường hóa và hồi phục thương tổn cho đấu giả, 1 pháp giả còn lại thì đứng ở hậu tuyến tụ pháp lực, chờ thời cơ nhả ra một chiêu thật mạnh để làm choáng Thanh Xà.

Một khi Thanh Xà đã rơi vào trạng thái choáng, đấu giả sẽ có 5 giây để xé vảy ở điểm yếu của nó ra rồi nhanh chóng kết liễu nó. Nghe thì có vẻ như đấu giả là mấu chốt, nhưng thật ra mấu chốt nằm ở tên pháp giả làm choáng Thanh Xà kia. Nếu hắn bắn hụt, không choáng được Thanh Xà thì đấu giả sẽ nhanh chóng bị nó quần đến kiệt sức. Lúc đó cả đội đều chết.

Đây là nói về những người tu vi Pháp Đồ, Đấu Đồ. Đối với những người tu vi Pháp Giả, Đấu Giả thì chỉ cần hai người là có thể giết được Thanh Xà, dù gì nó cũng chỉ là linh thú cấp 2.

Còn Hưng thì hắn có căn cơ Thần Ma, cộng thêm đồng tu Đấu - Pháp, nên hắn một mình đánh với Thanh Xà cũng không phải là vấn đề gì ghê gớm, chỉ đòi hỏi chút thời gian và kiên nhẫn thôi.

Hưng tạo ra một Thủy Kiếm trong tay, sau đó nhảy tới chém vào cổ Thanh Xà.

Nó nhanh chóng né qua, nhưng mà từ phía bên kia lao tới là một Phách Thiên Cước của Hưng - là một đấu kỹ cấp 3. Bịch một cái, Thanh Xà bị đá văng, đập đầu vào một thân cây to lớn, đầu óc choáng váng, tạm thời không gượng dậy nổi.

“Thời cơ của ta đây rồi!”

Hưng cường hóa thân thể giống như đấu giả rồi chạy tới, rút lực lượng của căn cơ Thần Ma vào trong nắm tay, một chiêu Xuyên Sơn Quyền giáng xuống, đem một mớ vảy rắn đánh nát.

Không dừng lại ở đó, căn cơ Thần Ma khiến cho lực lượng của Xuyên Sơn Quyền tăng lên rất mạnh, lực xuyên phá tiếp tục đánh thẳng vào bên dưới lớp da thịt của Thanh Xà, làm gãy nát xương sống, lập tức chấm dứt mạng sống của nó.

- Nhặt được vật phẩm [Nọc Độc Thanh Xà].

- Nhặt được 20 cái [Vảy Thanh Xà].

Hệ thống nhanh chóng lột đi những thứ có lợi trên người Thanh Xà rồi chuyển vào nhãn không gian cho Hưng.

“Vì sao chỉ được 20 cái?”

Hưng hỏi.

- Mớ vảy còn lại chất lượng không cao.

“Cùng là vảy trên người một con Thanh Xà mà lại có khác biệt sao?”

- Có chứ. Giống như mỗi bộ phận của con bò thì có chất lượng thịt khác nhau, chỗ ngon chỗ không.

“Vậy vảy Thanh Xà dùng để làm gì?”

- Dùng pháp kỹ hệ Hỏa tinh luyện thành một loại Tinh Thiết, sau này có thể bán hoặc giữ để chế tạo pháp binh, pháp bảo. Tất nhiên, chỉ có 20 cái vảy thì luyện không ra được bao nhiêu Tinh Thiết.

“Thì ra là vậy, tiện lợi!”

Trao đổi với hệ thống xong, Hưng ngồi xuống lóc thịt Thanh Xà ra nướng lên ăn. Hắn không sợ no bụng vì có thể chất Tà Đạo Thôn Phệ Thể phân giải thành năng lượng, hắn nhờ vào đó mà tăng tu vi. Còn lúc ăn uống bình thường thì Hưng có thể nhờ hệ thống tạm ngừng tính năng thôn phệ của thể chất, để hắn chân chính tận hưởng bữa ăn do mỹ nữ nấu.

Đến lúc Hưng ăn hết thịt rắn thì cũng đã đến trưa. Hắn vừa đứng dậy định đi tìm thêm linh thú cấp 2 thì nghe tiếng hệ thống vang lên trong đầu:

- Điểm tu luyện +5

- Tiến độ: 50/50

- Chủ nhân đột phá. Tiến độ tu luyện hiện tại là Pháp Đồ tầng 6 (0/60).

Hưng lập tức cảm thấy mức giới hạn pháp lực mà mình có thể chứa trong người cũng như bộc phát ra ngoài tăng vọt. Đây là cảm giác đột phá mà hắn vẫn rất là quen thuộc.

“Có lẽ ta nên ngồi xuống tu luyện đàng hoàng, bằng không thì tu vi đấu giả của ta sẽ không đuổi kịp tu vi pháp giả.....”

- Không sai. Cái đó rất nên làm.

Hung gật đầu với hệ thống một cái, sau đó tiếp tục đi đánh nhau với linh thú cấp 2 để rèn luyện thân thể. Hẳn xưa nay toàn là đứng ở xa dùng vũ khí pháp lực hiện đại có tầm bắn rất lớn, ít khi nào tiến vào cận chiến, nên hiện tại hẳn rất cần kinh nghiệm chiến đấu phong cách đấu gần.

Đến chiều tối, Hung cuối cùng lột một thân quần áo rách rưới về tới nhà. Ngày hôm nay hẳn choáng ngợp với các loại linh thú ở cự ly gần, chỉ dùng pháp kỹ để phụ trợ, cho nên toàn thân mới tã tã như vậy. Nhưng đây cũng không phải là chuyện xấu, hẳn nhờ vào những lần va chạm này mà rèn luyện thân thể và cơ bắp, cũng như thể lực và sức chịu đựng.

Dù hẳn có mệt cỡ nào đi nữa, chỉ cần đánh nhau xong ăn thịt linh thú là liền sinh long đoạt hổ trở lại. Tà Đạo Thôn Phệ Thể quả thật là rất kỳ diệu.

Ngày hôm nay Hung còn ăn được hai viên thú đan cấp 2, sau đó bỏ túi 1 viên để sau này luyện được. Nhờ vậy mà tiến độ tu luyện của hắn đã đạt tới 10/60. Nhưng Hung tạm thời không có ý định tăng thêm, hẳn dự định ngày mai sẽ ở nhà tu pháp lực một phen, vì mục đích cường hóa thân thể đấu gần của hắn.

Nếu tu vi pháp lực của hắn bây giờ là Pháp Đò tầng 6, vậy thì tu vi đấu gần của hắn vẫn còn nằm ở Đấu Đò tầng 5, chưa hoàn toàn bắt kịp. Đây là chỗ khó khăn của việc đồng tu Đấu - Pháp, người cần phải tăng tu vi cả hai lên cùng một lúc, nếu không sẽ xuất hiện chênh lệch khó sửa.

Tất nhiên, chuyện này đòi hỏi chăm chỉ gấp đôi người bình thường. Cho dù là Hung có hệ thống trợ giúp tu pháp gần đi nữa thì hẳn vẫn y nguyên phải chăm chỉ gấp đôi bình thường.

Hung về nhà thì chỉ thấy mỗi một mình Hương đang dọn cơm.

“Ủa? Uyên đâu rồi?”

“Vẫn còn đang tu luyện ngoài sân sau. Mà chàng làm gì mà toàn thân tã tã vậy?”

Hương lo lắng đến gần xem xét Hung từ trên xuống dưới.

“Ta đánh nhau với mấy con linh thú cấp 2 ấy mà.”

Hung cười ha ha nói ra.

“Cái gì? Chàng mới chỉ là Pháp Đò thôi đó nha...”

Hương càng lo lắng hơn, cau mày lại.

“Ta là Pháp Đò tầng 6 rồi, với lại ta còn tu luyện theo kiểu giống như đấu gần nữa!”

Hung tự hào nói ra.

“Ồ? Đúng là tầng 6 thật. Mà ý chàng là... đồng tu Đấu và Pháp?”

Hương đặt tay lên bộ ngực cường tráng của Hung, đưa pháp lực vào cơ thể hắn nhìn qua.

“Đúng vậy. Có điều đây là bí mật, chỉ có những người ta tin tưởng mới được biết.”

Hung nháy mắt, cười khà khà.

Hương ăn phải kẹo ngọt của hắn, cười hi hi đến ôm cánh tay hắn. Hung cảm nhận được khe ngực vĩ đại ép vào cánh tay thì không khỏi hít hà mấy tiếng, cảm giác này đúng là thần thánh mà.

“Đi, vào phòng tắm tẩy kỳ lưng cho chàng.”

Hương kéo kéo cánh tay Hung, vừa tươi cười vừa rủ rề.

“Khà khà, chúng ta đi!”

Hung làm sao từ chối được, lập tức đi theo Hương.

Trong nhà tắm, Hương vui vẻ dùng bông tẩy kỳ lưng cho Hung, thân nàng chỉ quấn đúng một cái khăn tắm cỡ ngắn, chỉ cần nàng cúi người một chút là phần mỏng liền lộ hết ra ngoài.

Lần trước Hương được tình nhân trẻ tuổi cung chiều, tắm rửa cho mình từ trên xuống dưới như ngọc ngà bảo bối. Lần này thì nàng đảo ngược vai trò lại, kỳ rửa cho hắn toàn thân.

Chỗ cuối cùng trên người hắn mà nàng chưa chạm qua chính là... giữa hai chân.

Hương quỳ trước mặt Hung, ném cho hắn một nụ cười thiên kiều bá mị rồi cởi khăn tắm ra, để lộ thân hình tuyệt mỹ, đường cong uốn lượn không che chỗ nào được. Lúc nàng tiến đến gần, Hung có thể ngửi được mùi vị thành thực, phong tình vạn chủng, khiến ở dưới của hắn dựng thẳng lên.

Hương dùng hai tay bôi sữa tắm lên dương vật to cứng, nhẹ nhàng kỳ rửa trên dưới trước sau. Lòng bàn tay ấm áp của nàng khiến Hưng suýt chút nữa bất tỉnh nhân sự, cũng may hắn kèm chế lại được.

Rửa xong, Hương dội nước cho sạch xà-phòng, rồi liếm môi một cái, sau đó đưa thứ kia vào miệng.

Nàng ngồi bẹp xuống sàn, chúi mặt vào hạ thân của Hưng, vừa bú vừa nhồi nháp đầu mình.

Toàn thân Hưng run rẩy, cổ họng không nhịn xuống nổi những tiếng rên rỉ.

Hương nhìn thấy dương vật co giật sắp bắn ra thì cố ý làm chậm lại, không bú mạnh nữa, mà chỉ nhẹ nhàng mút quy đầu, rồi dùng lưỡi liếm khắp thân côn thịt.

Hưng bị nàng chọc ghẹo, sắp chịu không nổi nữa rồi.

“Hương, bảo bối của ta, ta muốn đ^ miệng nàng! Đừng ghẹo ta nữa!”

Hắn thành khẩn nói ra.

“Hi hi, thích vậy sao?”

Hương vừa cười vừa liếm quy đầu của hắn.

“Thích chứ! Rất thích nữa là đằng khác!”

“Uyên bú sướng hơn hay thiệp bú sướng hơn?”

Hương đưa môi hôn vào dương vật cái chụt, làm Hưng muốn bắn mà không đủ phê để bắn.

“Ặc, so như vậy thì khác gì một lạng thịt so với ba ly nước.....”

“Hừ, chàng muốn đánh trống lảng sao?”

Hương cảm dương vật của hắn sục lên xuống trong lúc dùng môi bú quy đầu như kẹo mút.

“A.....!”

Hưng nhịn không nổi nữa, bắn phụt vào trong miệng Hương.

Hương để cho hắn xuất vào miệng xong, há miệng khoe tinh dịch ngập họng.

Thấy một cảnh như vậy, Hưng chịu gì nổi, lập tức “chào cờ” lần hai.

Có điều, Hương không quen với kiểu này, nhanh chóng phun tinh dịch ra ngoài.

“Eo ôi, làm sao mà nuốt nổi cái này trời... Vậy mà Uyên nó nuốt được...”

Nàng chịu không nổi cái mùi vị này, đỏ hết cả mặt.

“Thôi, không được thì đừng ráng. Lại đây đi cục cưng, ta muốn cơ thể nàng!”

Hưng đưa tay ôm Hương vào ngực, hôn lên trán nàng một cái.

“Hừ, tạm thời tha cho chàng chuyện ai bú sướng hơn.”

Hương trong lòng thích thú, ngoài mặt giả bộ.

Hưng cười khà khà, xoay Hương lại, đè nàng vào tường, khiến nàng vênh mông về phía hắn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 19: Đùa Giỡn Không Đứng Dấn

Cầm cây côn thịt trong tay, Hưng ép quy đầu vào cửa mình Hương, sau đó đè đè cọ cọ lên xuống khe thịt ẩm ướt của nàng, khiến Hương ngứa ngáy khó chịu, ngứa mũi, quay đầu lại dùng mị nhãn liếc hắt.

Hưng cười tà, di chuyển hông, đút vào lỗ. Hắn đã ch^ch nàng quá nhiều lần, quá thường xuyên rồi nên không còn bị nong nhiều như lúc trước nữa, lần này hắn đút vào là vừa đủ kín, không quá chặt, trừ khi Hương cố ý siết lại.

Hương tựa thân trên vào tường, nhắm mắt thờ ra, từ từ cảm nhận cảm giác quen thuộc bị ngoại vật luồn vào trong người mình. m đạo mẫn cảm của nàng khẽ thôi thóp, nắn bóp dương vật vừa to vừa nóng kia.

Hai tay Hưng vịn lên bờ hông to tròn của Hương, eo chậm rãi kéo về rồi đâm tới, từng nhịp từng nhịp không quá gấp gáp. Hương hết sức tận hưởng khoái cảm tiếp nhận tình nhân của mình ở sâu bên trong, mỗi lần hắn đẩy vào thì cả vùng bụng nàng lại tê đi, sướng lâng lâng.

Dần dần, kỹ năng [Kích Dục Sơ Cấp] trên dương vật của Hưng bắt đầu làm cho Hương thờ mạnh. Dù hắn chỉ đang mới dạo đầu, đưa đẩy từ tốn nhẹ nhàng, nhưng nàng đã cảm thấy muốn lên rồi.

Hương đưa một tay ra sau, cầm tay Hưng.

“Mạnh chút đi, thiếp muốn ra.....”

Hưng chiều ý mỹ nhân, dọi tay lên vịn hông Hương, bắt đầu nhấp mạnh. Bên trong nàng, quy đầu của hắn đâm loạn vào những vách tường thịt một cách không biết thương hoa tiếc ngọc chút nào. Vậy mà Hương cũng chẳng thấy đau, chỉ liên tục tiếp nhận những đợt sóng khoái cảm tình dục truyền về từ âm đạo.

Hưng càng nhấp càng thích, bên trong Hương mỗi lúc một ướt át, mỗi lúc một đóng chặt lại, khiến cho hắn muốn hôn phi phách tán, phả hơi thở rên rỉ vào cổ và tai nàng.

“Ôô... Umm... Hưng, thiếp ra... thiếp ra...!”

Hương vênh mũi lên, Hưng mạnh mẽ đập hai nháy cuối cùng vào, lập tức khiến eo hông của Hương run lên bần bật, âm đạo co giật liên hồi, mấy giọt dâm thủy nhiều xuống sàn.

Hưng chưa xuất nên vẫn chưa thỏa mãn. Hắn kéo Hương rời khỏi vách tường, bảo nàng chống hai tay lên thành bồn tắm rồi dặng chân, đưa hông ra cho hắn tiếp tục đ^t nàng từ phía sau.

Hưng lên một lần xong vẫn còn muốn nữa, vui vẻ cúi người, đưa l^n ra cho Hưng đút vào.

Lần này Hưng đã nổi dâm tính, không nhịn được nữa, vừa bắt đầu là nhồi Hương liên tục, làm cho cặp hông quyến rũ của Hương rung lắc. L^n Hưng bị hắn đập như vậy không đau lại còn sướng hơn, cảm giác âm đạo bị dương vật cày bới khiến nàng bần rần tay chân, suýt quy xuống.

“Ố... Ố... Sướng quá... Ố... Cứ tiếp tục đ^ thiếp như vậy đi Hưng.. Ố... Ố...!!”

Hưng nghe mỹ nữ rên la thì thờ phù phù, vịn chắc hông nàng, gồng người tiếp tục nhồi từng đợt công kích mãnh liệt vào l^n nàng. Dâm dịch của Hương cứ liên tục tuôn ra, trảy trét màu trắng đục lên thân côn thịt của Hưng.

Đột nhiên Hương thẳng người dậy, quay đầu thủ thi vào tai Hưng.

“Chồng, hôm nay là ‘ngày nguy hiểm’, chàng muốn có em bé không?”

Hưng giật mình ngừng eo lại, không dám đẩy nữa, vì hắn sắp sửa xuất ra.

“Ày, không phải là ta không thích, nhưng mà ta còn trẻ quá, còn chưa lập nghiệp, tu vi cũng mới Pháp Đò. Tuy là có hai nàng pháp lực cao cường, nhưng mà như vậy không ổn lắm, không thể giao hết chuyện cho hai nàng làm còn ta chỉ lo quanh trong rừng đánh linh thú được...”

Hưng nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng thấy vẫn còn quá sớm để sinh em bé.

“Hi hi, thiếp hiểu, vậy chàng đừng xuất vào trong.”

Hương khẽ cười, rướn cổ hôn môi Hưng. Trong ít phút, hai người chỉ giữ nguyên như vậy mà hôn, mút miệng lưỡi của nhau, đến mức làm vành môi cả hai ửng đỏ lên mới chịu rời ra.

Hưng vòng tay qua ôm lấy bộ ngực bầu mẫn của Hương từ phía sau, rồi bắt đầu nhấp hông.

“Umm... Đúng rồi... thiếp thích chỗ đó đó... Ừm... Ố... ớ.....”

Tuy Hưng không nhồi mạnh như trước nữa, nhưng hắn vẫn có [Kích Dục Sơ Cấp], nên Hương vẫn y nguyên là cảm thấy cao trào đang dần tiến đến, thỏa thích rên rỉ trong mê say.

“Hương! Bú giúp ta!”

Hưng ráng nhìn đến khi thấy Hương run rẩy lên đỉnh thì vội rút ra.

Hương nhanh chân xoay người lại, ngồi xổm xuống ngậm c^ hần vào miệng.

Hưng vịn đầu nàng, đẩy vào kéo ra dương vật, nhờ vào sự ma sát của môi và lưỡi của nàng mà lên đến đoạn cao trào, nhanh tay rút ra rồi tưới tinh dịch đầy khuôn mặt tuyệt mỹ của Hương.

Đúng lúc này, Uyên mở cửa phòng tắm, lộ đầu vào.

“Nhanh ra ăn cơm. Ngươi hết bây giờ.”

Cảnh tượng làm tình này mỗi ngày Uyên đều thấy nên đã quen mắt rồi, thấy chị mình bị Hưng xuất đầy mặt cũng không có lạ lắm gì, chỉ nhìn qua một cái rồi đóng cửa lại bỏ đi.

“Đồ xấu xa, ta rửa mà không ra hết mùi sẽ tìm chàng hành hạ!”

Hương nhắm mắt, ai oán nói ra. Nàng mà mở mắt ra sẽ bị tinh dịch rơi vào mắt.

“Cái này, ha ha, lần sau ta không làm nữa.”

Hưng cười trừ, hời hợt nói ra. Lúc này hần hăng quá nên mới nảy ra ý định tưới lên khuôn mặt xinh đẹp của nàng. Bây giờ vừa được hưởng thụ chút xú hư vinh đã bị Hương trách mắng rồi.

Hưng cẩn thận giúp nàng rửa mặt sạch sẽ thơm tho rồi kỹ lưỡng tắm cho nàng. Lúc này Hương mới hừ lạnh một tiếng mà hết giận bỏ qua.

Ăn tối xong, Hưng trở về phòng, ngồi xếp chân trên giường tu luyện.

Hần trực tiếp nhờ Tà Đạo Thôn Phệ Thể cắn nuốt linh khí trong không trung rồi chuyển hóa thành pháp lực thấm vào trong từng sợi cơ bắp, từng thớ thịt, từng khúc xương trong người. Vì bản chất Tà Đạo Thôn Phệ Thể rất mạnh mẽ, nên trong quá trình cắn nuốt linh khí không có thất thoát, mà hiệu quả hấp thu vào trong thể xác cũng rất cao, dẫn tới tu vi đấu giả của Hưng nhanh chóng chạm đến giới hạn của tầng 5, thêm chút nữa sẽ đột phá đến Đấu Đồ tầng 6.

Hần chìm vào tu luyện, quên cả thời gian.

Đến khuya, hai chị em có đến tìm hần, nhưng thấy Hưng đang tập trung cao độ tu luyện nên chỉ lặng lẽ về phòng ngủ, không có làm phiền hần. Tuy tối nay không được khoái lạc, nhưng nhìn thấy tình nhân của mình chăm chỉ như vậy, hai chị em cũng vui lòng. Nếu Hưng suốt ngày chỉ biết ve vãn hai nàng mà bỏ bê hết thảy, hai nàng mới sẽ sinh ra chán nản mà rồi bỏ hần.

Tâm lý của Uyên thì có chút khác Hương, nhưng mà nàng trở nên yêu hần sâu đậm được thì điều ngược cũng là khả thi. Đây là trong trường hợp Hưng là kẻ bại hoại không ra gì. Đến sáng, tiếng hệ thống vang lên trong đầu Hưng:

- Nhục thể của chủ nhân đã thành công đạt đến Đấu Đồ tầng 6.

Hưng mỉm cười hài lòng, sau đó ra ngoài đánh răng rửa mặt.

Lúc hần ra ngoài gian nhà chính, hai chị em Hương và Uyên đã mặc áo váy xinh đẹp đứng chờ sẵn ở đó. Vừa thấy hần hai nàng liền tươi cười đến bám vào người Hưng, dựa sát cơ thể trưởng thành chín mọng vào người hần.

Đầu Hưng muốn xi khói, nhìn không nổi, đưa hai tay xuống bóp mông hai nàng một cái.

“Á, đồ xấu xa, sáng sớm đã không đứng đắn!”

Gò má Hương hồng lên, khẽ đánh yêu hần.

“Hi hi, chàng chỉ bóp có một cái thôi sao?”

Uyên thì bạo dạn cười tà, khiêu khích hần.

Hưng nuốt cái ực, đè mấy ngón tay lún vào trong những bờ mông ngạo nhân, nắn bóp cho thật thỏa thích.

“Sao hôm nay hai nàng tự dung trang điểm, mặc đồ đẹp vậy?”

“Hả? Ý chàng nói bình thường ta không đẹp?”

Hai mỹ nữ đang dựa thân vào hần hưởng thụ hần sờ mó dưới mông thì chợt ngóc đầu dậy, đồng thanh hỏi hần một câu.

Hưng bị hai cặp mắt đầy sát khí găm vào mặt, chịu không nổi cười khò.

“Làm gì có chuyện đó, hai nàng tiên nữ của ta đương nhiên lúc nào cũng đẹp.”

“Thật không?”

Hai chị em lại đồng thanh hỏi, ánh mắt nghi ngờ.

“Thật chứ, thật chứ. Nhất là lúc Hương tự tay ôm đầu gối dang chân ra, hay là lúc Uyên chống hông cầu xin.....”

Bốp, bốp!

Hắn còn đang cười dâm, nói chưa hết câu thì hai cái tát đã bay tới, quất cho hắn bất tỉnh nhân sự. Đùa gì thế? Bị Pháp Vương mạnh tay tát thì cho dù là Hưng cũng bó tay à nha.

Lúc Hưng tỉnh lại thì thấy mình đang ngồi bẹp dưới đất, bị hai đôi mắt xinh đẹp tràn ngập sát khí từ trên cao liếc xuống. Thì ra là hai nàng đang ngồi trên ghế dài, còn hắn thì bị ở dưới sàn.

Hưng vội vã làm bản mặt thành khẩn.

“Ta biết tội rồi, hai cục cưng tha cho ta.....”

Hắn thành thật nhận tội.

Hai nàng “hừ” hắn một cái rồi xách hắn lên, lôi ra ngoài. Sau đó cả hai mang hắn bay lên, nhắm một hướng nhất định mà đi. Hưng thấy hai nàng không thèm nhìn mặt hắn thì chỉ có thể cụp đuôi xuống, không dám nói nhảm nữa.

“Chúng ta đi đang đi đâu vậy?”

Bay được một lúc, Hưng không nhịn nổi sự tò mò nữa, can đảm hỏi.

“Đi mua sắm.”

Hương cụt ngủn đáp.

“À, ở thị trấn Lương Nguyên hả?”

“Ừm.”

Đến đó Hưng liền hết dám hỏi, hoàn toàn bị triệt mất dâm tính. Hiện tại hắn chỉ có thể nghĩ cách dỗ hai nàng

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Cường Hóa Vật Phẩm

Trên đường phố thị trấn Lương Nguyên, Hưng khép nép đi phía sau hai mỹ nữ, khiến người xung quanh nhìn hắn như người hầu của hai vị đại tiểu thư. Có điều, Hưng cũng không quan tâm lắm, mà hắn cũng không dám cảm râm, đang bị hai nàng giằng dỗi a.....

Hưng suy nghĩ một chút, sau đó lấy ra ít dược thảo từ bên trong nhẫn không gian, âm thầm tạo ra hóa diễm trên tay bắt đầu luyện thành tinh hoa. Một lúc sau, hắn úp hai tay lại với nhau, giữa những ngón tay xì ra khói trắng mờ nhạt.

Hưng mở tay ra thì thấy hai viên Hồi Mệnh đan.

- Tỷ lệ hợp thành 6 phần, có thể bán được ít tiền bỏ túi.

Hưng nghe hệ thống đánh giá xong thì lập tức ngó tới ngó lui, tìm một cái quầy hàng bán đan dược. Hắn đi theo Uyên và Hương một lúc thì hai nàng dừng lại mua ít gia vị, mà ở gần đó có một xe bán đan dược dạo, do một tên dược sư cấp 1 quản lý, về mặt hắn rất ưa là đắc ý.

Hưng lén lén đi qua bên đó, đưa ra hai viên Hồi Mệnh đan cấp 1.

“Ê, bán cho mi 2 viên này.”

Tên dược sư kia làm bộ đưa kính lúp tới soi soi một lúc, từ trong đáy mắt hiện lên một tia gian xảo.

“Phẩm chất thấp thế? Một đồng vàng hai viên thì ta mua.”

Tên được sư gian manh làm vẻ mặt thất vọng, như thể nhìn hụt hàng.

- Thông tin Tà Đạo: Chủ nhân đang bị lừa gạt, khuyến khích đi nơi khác.

“Một đồng vàng hai viên cái tí nhà nguoi, thứ lừa đảo.”

Hung xì tên được sư một cái, lập tức bỏ đi.

“A a, khách quan, xin dừng bước, ta trả 3 đồng vàng thì thế nào?”

- Thông tin Tà Đạo: Chủ nhân vẫn đang bị dụ hàng gạt tiền.

“Ba đồng cái đều! Ta đi chỗ khác bán!”

Hung vội vã đuổi theo Hương và Uyên.

Tiếp theo hắn cũng không có nhìn thấy quầy bán đan dược nào nữa, xem ra được sư là một chức nghiệp khan hiếm ở đại lục Thiên Nam, cả khu chợ như vậy chỉ có một nơi bán đan dược, mà lại còn là một tên lừa đảo dựa vào nghề nghiệp của mình mà vô cùng đắc ý.

Đi được một lúc, Hung đột nhiên bị hai mỹ nữ cản lại.

“Đứng đây chờ chút.”

Hương khẽ nói, sau đó xoay người lại, cùng Uyên đi vào một tiệm đồ lót.

Hung cũng không tỏ thái độ gì, chỉ gạt đầu. Đợi hai nàng vào trong, hắn bắt đầu co giò chạy quanh tìm chỗ bán đan dược. Nhưng mà ở đây toàn là người phạm, rất ít đấu giả và pháp giả, không có ai cần mua Hồi Mệnh đan đắt tiền làm gì, bệnh thì đi gặp thầy lang là được rồi.

Hung đang rối rắm thì chợt phát hiện một ông lão ngồi bên vệ đường, trước mặt bày một tấm trải, trên tấm trải có mấy món vật dụng vừa cũ kỹ vừa kỳ lạ. Trong số đó, có một đôi nhẫn bạc kiểu cách không quá đặc biệt, nhưng có thể xem là đẹp, hợp với tay thon của nữ giới.

- Thông tin Tà Đạo: Trong nhẫn có chứa tàn hồn một tên Thiên Ma tộc, nếu có thể để Tà Đạo Thôn Phệ Thể cắn nuốt, sẽ có lợi cho pháp lực lần thể chất.

“Dùng Hồi Mệnh đan đổi đáng giá không?”

Hung dùng suy nghĩ hỏi lại.

- Rất đáng. Hồi Mệnh đan của nguoi chỉ có tỷ lệ hợp thành là 6 phần, còn chưa quý tới mức đó.

Hung gạt đầu một cái, nhanh chóng tiến đến chỗ ông lão.

“Ông lão, ta dùng hai viên Hồi Mệnh đan này đổi hai chiếc nhẫn.”

Ông lão đưa mắt nhìn hai viên Hồi Mệnh đan. Lập tức, lão ngạc nhiên nhìn Hung một cái, sau đó thật nhanh bình tĩnh lại, gạt gù đồng ý.

“Được, ta đổi.”

Hung đưa Hồi Mệnh đan cho ông lão rồi cầm nhẫn đi. Hắn trở về chỗ đứng đợi Uyên và Hương, sau đó nhắm mắt tập trung tinh thần một chút, để cho Tà Đạo Thôn Phệ Thể làm việc.

Mới đầu, tàn hồn Thiên Ma còn định chui vào người Hung ký sinh, nhưng nó vừa vào thì lập tức bị thể chất tà dị của hắn cắn nuốt. Tàn hồn Thiên Ma hoảng sợ định bỏ chạy, nhưng thân đã rơi vào trong xác thịt của Hung thì nó hoàn toàn không có chỗ thoát nữa rồi, nhanh chóng bị thể chất của hắn thôn phệ sạch sẽ, chuyển hóa thành pháp lực cho Hung.

- Điểm tu luyện +10

- Tiến độ 20/60.

- Thu được một đoạn ma công tàn khuyết: [Cửu Thiên Thập Địa Duy Ngã Chân Ma]. “Ặc... Cái tên khảm vãi...”

- Khảm thật, lại chỉ có 3 thức đầu, thiếu mất 6 thức sau. Nhưng mà vẫn khá là hữu ích cho căn cơ Ma của chủ nhân. Sau này tìm thêm một bộ thần công cho căn cơ Thần nữa là vẹn toàn.

“Sao phải tìm? Nguoi không cho ta được à?”

- Tùy cơ duyên. Hệ Thống Tà Đạo không phải bảo mẫu của ngươi. Nếu số ngươi quá nhỏ, hệ thống sẽ tự cho ngươi. Còn số ngươi đủ nhất được đồ tốt thì cho làm gì, để ngươi ý lại à?

“Xi, đồ keo kiệt.”

Hung không đôi co với hệ thống nữa, cầm hai cái nhẫn bạc ra xem xét một chút.

- Chất liệu là Bạch Ma Ngân, dùng vậy Ngân Ma Long luyện thành. Nếu là lúc còn mới thì ngươi năm mơ cũng cầm không nổi hai cái nhẫn này. May cho ngươi là trải qua năm tháng mục nát, Bạch Ma Ngân đã mất đi thực lực, chỉ còn lại hai cái nhẫn bạch ngân bình thường.

“Nếu nó đã mất ma tính rồi thì kim loại có còn bền không?”

- Còn. Không cần phải lo. Vạn năm nữa cũng không rỉ sét.

“Vậy ngon. Ta cầm cái này đi đồ mỹ nữ.”

- Sẵn tiện ngươi ép chút ít tinh hoa thảo dược trị thương vào trong nhẫn đi.

“Ồ? Làm vậy cũng được sao?”

- Đây không phải bạch ngân bình thường. Cho dù đã mất đi ma tính thì vẫn là một thứ kim loại rất đặc biệt. Ngươi có thể giở mấy thủ đoạn nhỏ lẻ lên trên nhẫn.

“Oke, vậy ngươi chỉ ta cách làm liền đi.”

Hung theo hướng dẫn của Hệ Thống Tà Đạo, luyện ra nhiều khối tinh hoa của thảo dược trị thương, sau đó cẩn thận ép tinh hoa vào trong mỗi chiếc nhẫn bạc. Với kỹ năng [Luyện Dược Cấp 1] của hắn thì đúng là có chút xúu khó khăn, làm hắn vã cả mồ hôi trán mới hoàn thành được quá trình.

- Kỹ năng [Luyện Dược] đã thăng lên Cấp 2.

- Đánh giá vật phẩm [Ma Ngân Giới Chi]: Phẩm chất Phàm Thiên - Không có Thuộc Tính - Cường hóa Cấp 1: [Trị Liệu Sơ Cấp].

- Chủ nhân đã mở khóa kỹ năng [Cường Hóa Vật Phẩm]. Về sau có thể dùng những vật liệu thích hợp để cường hóa vật phẩm, mỗi cấp cường hóa có thể tăng cường các hiệu ứng có sẵn hoặc thêm hiệu ứng mới.

- Ví dụ như Trị Liệu Sơ Cấp - nếu chủ nhân cường hóa Ma Ngân Giới Chi lên cấp 2, một là sẽ đạt được Trị Liệu Trung Cấp, hai là sẽ có thêm hiệu ứng mới.

- Mỗi vật phẩm có giới hạn cường hóa khác nhau như sau.....

- Phẩm chất Phàm Thiên: Giới hạn cường hóa Cấp 3.

- Phẩm chất Hậu Thiên: Giới hạn cường hóa Cấp 6.

- Phẩm chất Tiên Thiên: Giới hạn cường hóa Cấp 9.

- Phẩm chất Đại Thiên: Giới hạn cường hóa Cấp 12.

- Phẩm chất Thiên Ngoại: Có thể cường hóa vô hạn.

“Nếu ta không hài lòng với hiệu ứng cường hóa thì sao? Đổi được không?”

- Được, với điều kiện phải tìm thấy vật liệu thích hợp, bằng không sẽ làm hỏng vật phẩm.

“Hiểu rồi. Giờ để ta thử nghiệm một chút.”

Hung lách người nấp vào một con hẻm, sau đó lấy ra Bách Tiên Kính và một viên Cường Thủ đan. Tiếp theo, hắn sử dụng [Cường Hóa Vật Phẩm] ép viên Cường Thủ đan kia vào trong Bách Tiên Kính.

- Cường hóa thành công. [Bách Tiên Kính] đã đạt đến cường hóa Cấp 1. Có thêm hiệu ứng mới là [Cường Thủ Sơ Cấp]. Đồng đội được Bách Tiên Kính chiếu lên sẽ được gia tăng sức phòng thủ trong vòng 15 phút.

Hung mừng rỡ lấy ra thêm Cường Thủ đan định ép thêm nhưng mà.....

- Vật liệu không đủ đẳng cấp. Không thể cường hóa.

.....hắn lập tức bị giọng nói lạnh lẽo của hệ thống tạt cho gáo nước lạnh.

Có điều, Hưng cũng không có nản chí, lấy ra [Trang Phục Tán Gái] ép Cường Thủ đan vào, làm tăng sức phòng thủ cho người mặc.

Lúc Hưng thử nghiệm kỹ năng mới xong thì cũng vừa đúng thời điểm hai nữ sấm đồ lột vừa ra.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Có Kẻ Đến Làm Phiền

Hưng vội nấp vào trong hẻm, thay [Trang Phục Tán Gái] vào, sau đó thông thả đi ra.

“Sao tự nhiên thay đồ vậy?”

Uyên chớp chớp mắt nhìn hẩn hỏi.

“À, lúc này có người chạy ngang làm đồ nước mía lên áo ta nên phải thay.”

Hưng gãi gãi gò má, nói đại ra một cái lý do.

Hai nữ thấy đây cũng là chuyện bình thường, dù gì đây cũng là ở khu chợ đông đúc, nên không hỏi gì thêm, quay lưng bước đi. Hưng vội đuổi theo, điều chỉnh tâm trạng một chút rồi vươn tay ra cầm lấy hai bàn tay thon thả mềm mại của Hương và Uyên.

Hai nàng định mặc kệ không thèm nhìn tới hẩn, nhưng bỗng nhiên cảm thấy một cảm giác kỳ lạ trên ngón áp út của mình. Hai người cảm nhận kỹ một chút thì nhận ra đây là cảm giác đeo nhẫn.

Hương và Uyên quay ngoắt người lại, nhìn bàn tay mình, trên ngón áp út mỗi người đúng là có thêm một cái nhẫn bạc lấp lánh. Hai nàng là pháp giả có lịch duyệt lâu năm, ánh mắt cũng biết hàng, vừa thấy là biết chiếc nhẫn này hoàn toàn không phải là bạc thường.

“Lúc này ta luyện Hồi Mệnh đan đi đôi lấy nhẫn, cũng không phải báu vật gì, hai nàng đừng chê cười.”

Hưng cười cười nói ra, trong bụng có chút lo sợ không dám nhìn thẳng mặt hai nữ.

Nhưng mà hẩn còn chưa kịp nói gì thêm thì đã bị Hương và Uyên kéo lại, vèo một cái cả ba bay đi. Lúc Hưng hoàn hồn lại thì thấy mình đang ở trong khu rừng bên ngoài thị trấn Lương Nguyên.

“Hưng, nhẫn này rốt cuộc là chất liệu gì?”

Hương nghiêm túc hỏi.

“Hả? À... Hình như là Bạch Ma Ngân gì đó.”

“Bạch Ma Ngân!?”

Cả hai nàng đồng thanh kinh hô.

“A, khoan đã! Cái này mất hết ma tính rồi, không phải đồ ma quỷ đâu!”

Hưng tưởng hai nàng sắp tuột nhẫn ra nên hoảng hồn xua tay giải thích.

Hương và Uyên nhìn bộ dạng chật vật của hẩn thì nhin không nổi mà phì cười. Tiếng cười của mỹ nhân cực kỳ duyên dáng và êm tai, khiến Hưng trong bất giác bị mê hoặc, ngơ ra.

“Chàng làm gì mà quỳnh lên vậy? Bọn thiếp chỉ định hỏi chàng lấy Hồi Mệnh đan gì mà đổi được đồ quý giá như vậy thôi.”

Hương đến lắc lắc cánh tay Hưng, cười với hẩn một cái.

“Phải đó. Bạch Ma Ngân là kim loại cấp 6, gần như chỉ có trong truyền thuyết thôi!”

Uyên đến nắm tay kia của hẩn, hai mắt to tròn xinh đẹp nhìn hẩn với vẻ tò mò.

Hưng thấy hai nàng không giận nữa thì thâm thở phào nhẹ nhõm, tự thề với lòng từ nay về sau không giỡn nhây nữa. Móa, bị hai nàng hợp công đánh ra Hồn Đồ Thân Chương một lần là hẩn sợ cả đời rồi. Cảm giác bị đẩy ra rìa rất ư là chết người, ngay cả linh hồn xuyên việt như Hưng cũng chịu không

nói.

“Ta dùng Hồi Mệnh đan tỷ lệ hợp thành 6 phần đi đổi với một ông lão.”

Hưng thành thật nói ra.

“Tỷ lệ hợp thành 6 phần!?”

Hai nàng lại tiếp tục đồng thanh kinh hô.

“Hả? Sáu phần hình như cũng bình thường thôi mà? Không quý lắm phải không?”

Hưng hoàn toàn không biết ở thế giới này phân chia phẩm cấp đan dược thế nào, vì ở Việt Nam, huyết thanh trong phòng thí nghiệm là hoàn toàn không có bị thất thoát được lực, dù là bình tệ nhất cũng tỷ lệ hợp thành 8, 9 trở lên. Hơn nữa, tên nhóc Lê Minh Hưng trước kia cũng không có học về vấn đề này nên trong ký ức của nó không hề có.

Lúc này, hai nàng mới sực nhớ ra là từ xưa đến nay không có ai dạy Hưng về mấy chuyện này. Ai cũng nghĩ hắn không tu luyện được nên đâu cần biết gì về đan dược, chỉ cần sống khỏe khoắn lành mạnh là được rồi. Nhưng hôm nay hai nàng mới biết, không chuẩn bị kiến thức cho hắn đúng là sai lầm.

“Tạm thời bỏ qua chuyện này đã. Hưng, chàng lấy đâu ra Hồi Mệnh đan tỷ lệ 6 phần?”

Hương nghiêm túc hỏi.

“Ta tự luyện ra.”

Hưng tự chỉ vào mặt.

“Làm sao chàng biết luyện đan?!”

Uyên ngạc nhiên hỏi.

“Là nhờ Pháp Hồn của ta cho ta kiến thức.”

Hưng cũng thành thành thật thật nói ra.

Hai nàng khẽ ồ một tiếng. Cả hai đều biết tư chất Pháp Hồn của Hưng cực kỳ cao, nên chuyện nó cho chủ nhân kiến thức đặc biệt cũng không phải là quá lạ lẫm. Trên đời này có rất nhiều chủng loại Pháp Hồn, không có cái nào hoàn toàn giống cái nào, nên cái của Hưng cũng không phải dị chủng gì.

“Chúng ta về nhà nói chuyện tiếp.”

Hương vừa nói dứt câu, liền cùng với Uyên xách Hưng lên, mang hắn bay về nhà.

Bay được một lúc, hai nàng bỗng nhiên đưa mắt nhìn nhau.

Đúng lúc này, trong đầu Hưng vang lên tiếng hệ thống:

- Thông tin Tà Đạo: Phía trước có kẻ mang ý đồ xấu.

Hệ Thống Tà Đạo bình thường sẽ không nhắc Hưng chuyện tốt, chỉ có những thứ tà ma gian manh mới kích hoạt Thông Tin Tà Đạo được. Từ đó có thể suy ra, kẻ ở phía trước hoàn toàn không có ý tốt gì.

Có điều, hai nữ dù phát hiện là có người nhưng mà cũng không có phòng bị gì, chỉ là hơi trầm mặc.

Bay thêm một lúc nữa, ba người đáp xuống trước cửa nhà Hương. Vừa đi vào thì phát hiện một tên công tử bột mặc y phục màu trắng tinh đang tự nhiên ngồi uống trà bên bàn ăn.

“Thành, người tới đây làm gì?”

Hương lạnh giọng hỏi.

“Cô Hương, chủ con ra lệnh cho cô trở về đó, chú ấy nói giận hờn vậy đủ rồi, mau quay về phụng mệnh gia tộc.”

Tên công tử bột kia mỉm cười nói, trong giọng nói ra vẻ sai khiến.

“Hử? Thăng nào đây?”

Hưng ngơ ngác hỏi Hương, ngón tay chỉ thẳng vào mặt tên công tử bột.

“Là cháu ruột của chồng cũ.”

Uyên cười khổ trả lời dùm Hương.

“Rác rưởi như mày mà cũng dám hỏi tới quý danh của tao.”

Tên công tử bột làm ra vẻ mặt ghê tởm, đánh ra một đạo pháp lực.

Hung đưa hai tay ra, vỗ “bốp” một cái, đạo pháp lực kia lập tức tan mất, giống như hấn mới đập muỗi vậy, chứ không phải là can phá pháp lực. Tu vi tên công tử bột cao hơn Hung mấy cái tiểu cảnh giới, nhưng mà Hung có thân thể đấu giả, có căn cơ Thần Ma, có Tà Đạo Thôn Phệ Thể. Hấn chỉ cần lấy mỗi cái ra một chút xúi liễn có thể đập tan đạo pháp lực kia.

“Móa, con cháu chính hệ mà phế vật vậy hả...?”

Hung ngạc nhiên bình luận một câu, khiến cho tên công tử bột ghen hờn. Hai nữ đứng hai bên thì mỉm cười thích thú, chính hai nàng cũng không ngờ phế vật năm xưa giờ lại lợi hại như vậy.

“Rác rưởi, biết thân phận chút. Đứng im cho bốn công tử bại tai!”

Tên công tử bột nổi giận, vận pháp lực vào cơ thể, nhào về phía Hung. Hấn là pháp giả, nhưng mà hấn muốn tấn công cận chiến nên nhái cách làm của đấu giả để đánh Hung đau hơn bình thường.

Có điều.....

Bốp!

“AAAA!”

.....tốc độ hấn đối với Hung quá chậm. Hấn còn chưa kịp đưa tay ra tát Hung thì đã bị một quả đấm mang theo lực lượng Đấu Đồ tầng 6 nện thẳng vào giữa bản mặt, chấn gãy sống mũi.

“Ặc! Ta lỡ tay đánh mạnh quá, hy vọng là hấn không có chết ngay tại chỗ!”

Hung giật mình thu tay lại, hấn xưa nay toàn đánh nhau với linh thú mạnh mẽ, chưa đánh với người cùng lứa bao giờ nên hấn tưởng tên này ít nhất cũng phải tương đối mạnh, đầu gối vừa tung một quyền liễn đấm cho hấn gãy mũi chảy máu miệng rồi.....

Tên công tử bột là pháp giả yếu ớt, chịu gì nổi một đấm trực tiếp của Đấu Đồ tầng 6, lập tức ngã lăn ra bất tỉnh nhân sự, mắt cũng đã trợn trắng lên rồi, vì lần đầu tiên trong đời bị đánh đau như vậy.

“Hi hi, phu quân của thiếp thật là mạnh...”

Hương áp bộ ngực quyến rũ vào người Hung, ném hấn mị nhãn.

“Nhưng mà chàng đánh thắng hấn cũng không có nghĩa là “đánh” thắng bọn thiếp nha.”

Uyên rướn người hôn vào cổ Hung một cái, thì thầm vào tai hấn.

“Hừ hừ... Đây là hai nàng dụ dỗ ta đó nha, sau này đừng hối hận!”

Hung mở căng mắt ra, toàn thân phát ra dâm quang sáng chói. Một chiều Nhất Niệm Thành Dâm Phật này hấn mỗi đêm đều “song tu” với hai mỹ nữ U40 cực kỳ gọi cảm nên hiện tại đã luyện đến đẳng phong tạo cực rồi!

Tất nhiên, cái “dâm quang” này chỉ là ở trong trí tưởng tượng của Hung thôi, chứ hấn còn cách cảnh giới Dâm Thần rất xa. Trên đời này làm gì có Dâm Thần nào chỉ có hai nữ nhân.....

Hung long hành hồ bộ kéo hai mỹ nữ vào phòng tắm, cùng các nàng tắm gội thật sạch sẽ, chuẩn bị cho một “trận chiến” kéo dài liên miên, chưa rõ phe nào sẽ giành chiến thắng!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Quá Khứ Của Hương

Tên Thành công tử bột tỉnh dậy tưởng rằng vừa rồi mình nằm mơ, nhưng đột nhiên cảm thấy cả khuôn mặt đau nhức không thôi thì mới biết không phải nằm mơ, hẳn đúng là bị người ta đánh gãy mũi rồi.

Hắn nổi cáu chạy đi tìm Hưng, nhưng nhìn xung quanh nhà một lúc không thấy ai thì không khỏi bức mình. Nhưng mà hắn vừa đi ngang qua gian nhà phía trong thì nghe tiếng nữ nhân rên rĩ.

“Ồ.....Ồ.....Thiếp sướng! Mạnh nữa đi chàng! U.....U.....”

Thành nuốt ực một cái, hai vành tai nóng bừng lên. Đây là lần đầu tiên hắn tiếp cận chuyện nam nữ giao hoan, không thể tránh khỏi kích động tâm lý, sinh ra tò mò rất mãnh liệt.

Lâu nay hắn bị cha mẹ quản thúc, không được đi kỹ viện trải nghiệm, nên hôm nay hắn muốn nhất định phải chứng kiến cảnh này. Chưa kể giọng rên của cô này nghe rất quyến rũ, trong quần Thành cũng dựng lều lên rồi.

Thành tiến đến gần căn phòng có tiếng rên rĩ kia, hắn cẩn thận hé cửa nhìn vào.

Cảnh tượng trước mắt làm Thành đứng cả tim, hai con mắt tròn trắng lên.

Trong phòng, hắn thấy tên Hưng kia đang hai tay vịn bờ hông một mỹ nữ, eo hông liên tục nhồi dập vào nàng từ phía sau, còn mỹ nữ kia thì đang bò trên giường, chống hông lên cho Hưng đ* t.

Về mặt của nàng ta như đang trên Tiên giới, ngây ngất trong mộng đẹp, cổ họng thì không ngừng tạo ra tiếng rên la câu hồn nam nhân.

Nếu đây là một cô nàng nào đó Thành không quen thì đây đúng là cảnh quan mắt mắt hắn. Chỉ có điều nữ nhân đang chống hông hưởng thụ quan hệ tình dục với Hưng lại là Hương, em dâu của cha hắn.

Thành chứng kiến Hưng dút dương vật sâu vào âm đạo của Hương sau đó thờ hồn hển xuất tinh vào trong. Cùng lúc đó, hạ thân của Hương cũng co giật theo một lần lên đỉnh thoải mái.

Lúc Hưng rút ra thì dương tinh màu trắng đục tràn ra từ bên trong Hương, khiến Thành nhìn mà sợ hãi không biết nói gì. Hắn còn non trẻ, không ngờ được người cô này lại có thể trắng trợn ăn nằm với cháu ruột của nàng là Hưng như vậy.

Nhưng Thành còn chưa kịp hoàn hồn thì lại thấy Hưng đè lên người một mỹ nữ khác, lần này thì nàng kia nằm ngửa trên giường, hai chân dang rộng cho Hưng nhồi dập dương vật của hắn vào giữa háng nàng.

Thành đưa tay sờ dưới quần mình một cái thì thấy kích cỡ có chút không bằng, trong bụng không khỏi nổi giận, ác độc tính kế làm sao đem cái của Hưng sau này cắt bỏ thùng rác.

Nhưng mà Thành mới vừa trở về từ trong trí tưởng tượng thì lập tức nhận ra mỹ nữ mà Hưng đang ch*ch kia là ai. Về mặt nàng có nhiều điểm tương tự cô Hương của hắn, khẳng định là có quan hệ chị em. Mà như vậy có nghĩa là.....mỹ nữ này chính là Uyên, mẹ ruột của Hưng!

Thành hoảng hồn hóa đá tại chỗ, trong não không nghĩ được gì nữa. Hắn không tưởng tượng được làm sao mà Hưng lại có thể nhìn thân thể mẹ mình mà cứng lên để làm tình được.

Hưng cảm thấy mình sắp xuất nữa, nên vội cúi người xuống, hôn Uyên thấm thiết, mút môi nàng đến mê mết, ở dưới thì không ngừng đẩy vào kéo ra thật mãnh liệt, đến Thành đang đứng bên ngoài cũng nghe được tiếng bành bạch lúc cửa mình Uyên bị Hưng vùi dập.

Đến lúc cao trào, Hưng rút dương vật ra, bắn tinh lên bụng Uyên, sau đó tiếp tục cùng nàng hôn hít thật thỏa mãn. Hắn hết hôn Uyên lại quay sang hôn Hương, hai bàn tay không ngừng sờ nắm bóp vú hai nàng, đúng là hưởng thụ còn xa hoa hơn cả mấy tên hoàn khổ phá của.

Thành nhìn xong một cảnh này thì hoảng hồn bỏ chạy, hắn nhất định phải về báo cáo với gia tộc, đặc biệt là chú của hắn, chồng cũ của Hương. Hai người bề ngoài tuy đã ly hôn, nhưng xem ra nam nhân kia rất ư là không nguyên ý, lại còn không hài lòng việc Hương bỏ trốn nên mới sai Thành đến làm ra vẻ sai khiến như vậy. Trong phòng ngủ của Hương, ba người nằm trên giường ôm nhau, lúc thì hôn hít, lúc thì ve vãn sờ mó, không khí trong phòng rất ư là mập mờ không đứng đắn, đôi lúc còn có tiếng cười khúc khích của mỹ nữ. Phàm là nam nhân, ở trong một căn phòng như vậy không sung sướng mới là kỳ lạ.

Đùa giỡn dâm đãng một lúc, Hương bỗng nhỏ giọng nói với Uyên.

“Chị muốn nói chuyện riêng với Hưng chút.”

“Ừm, em đi tắm”

Uyên vừa nói vừa liếc Hưng, chỉ chỉ tay vào cái bụng dính đầy tinh dịch của nàng.

Hưng cười khà khà nhìn mỹ nhân thân không mảnh vải đi ra mà trong lòng thích thú.

Hương lẩn qua, rúc người vào lòng Hưng. Hắn cảm thấy Hương có tâm sự nên cũng biết điều mà thu lại nét cười, choàng tay qua ôm nàng vào lòng, cho nàng chỗ dựa vững chắc.

“Năm đó thiếp có yêu thích một nam nhân tự tin mạnh mẽ, tưởng chừng không bao giờ được hấn để mất tới. Nhưng không ngờ, về sau lại được gia tộc hạ lệnh gả cho hấn, về làm dâu gia tộc hấn.”

“Ừm.”

Hưng khẽ gật đầu, lắng nghe nàng kể.

“Thiếp cứ nghĩ là cuộc đời như vậy là thỏa mãn hạnh phúc, nhưng mà gả cho hấn rồi mới biết bản tính thật sự của hấn. Hấn là một tên gia trưởng, thích dùng sức mạnh ngược đãi kẻ yếu, gia tộc hấn càng là một đám mọi rợ kỳ thị người ngoài, xem thiếp như chân tay sai vặt. Nhiều lúc thiếp còn bị hấn đề ra giường đánh...”

Hương nói tới đây mà nghiêng răng nghiêng lợi, hận thù có thể nói là cực kỳ sâu.

Hưng tuy không tỏ thái độ gì, nhưng ánh mắt hấn đã lạnh xuống độ âm, thâm đặt tên chồng cũ của Hương vào danh sách chém tận giết tuyệt, đồ diệt cả gia tộc, chó gà không tha.

“Thiếp cố gắng ở lại đó nhẫn nhịn vài năm, không ngờ trong tuyết cảnh gặp được cơ duyên, trong một lần ra ngoài làm tay sai cho gia tộc của hấn, thiếp gặp được một cao nhân chỉ dạy, khai sáng trí khôn, từ đó dễ dàng thành tựu Pháp Vương để trở mặt với gia tộc ác quỷ kia. Chỉ có điều, bọn hấn có lão tổ nửa bước Pháp Hoàng tọa trấn, thiếp không làm gì được ngoài bỏ chạy tới nơi này sống ẩn cư...”

Hương gác chân qua, lấy toàn thân mình ôm chặt lấy Hưng, như thể nàng sợ hấn sẽ tan theo mây khói, theo mộng đẹp ngắn ngủi của nàng vậy.

Hưng vuốt mái tóc đen dài của Hương, cúi xuống hôn vào môi nàng, để nàng cảm nhận hơi thở còn ấm của hấn, để nàng biết hấn không phải chỉ là một ảo ảnh hay một giấc mơ ngắn hạn.

“Rất tiếc là hiện tại ta chỉ mới là Pháp Đò, không làm gì được mấy tên kia. Chúng ta tạm thời đổi chỗ ở đi, trong lúc đó ta sẽ cố gắng tu luyện thành đạo, ngày sau dẫn nàng đi trả thù.”

Hưng không có hùng hồn tuyên bố lớn tiếng, nhưng giọng nói trầm trầm, từng câu từng chữ thật vững chắc của hấn lại khiến cho Hương cảm thấy như mình đang dựa vào một tòa núi cao.

Hương mở miệng ra rồi lại đóng lại, cứ như vậy mấy lần, cuối cùng nàng không có gì để nói hết, chỉ gật đầu “ừm” nhẹ một tiếng, yếu ớt ôm lấy hấn mà ngủ thiếp đi, trên miệng còn treo nụ cười xinh đẹp.

Hưng lúc này mới nhìn ra cửa suy nghĩ một chút.

Lúc này hấn có ý để Thành nhìn rồi bỏ trốn là vì hấn muốn mượn Thành gửi một chút thông điệp tới nhà chồng của Hương. Cho dù hấn có giết Thành hay thả đi thì kết quả cũng giống hệt nhau, gia tộc kia sẽ phái người tới đây lục soát, trước đó thì cả ba người Hưng cũng sẽ dọn đi chỗ khác.

Hiện tại tu vi Hưng còn thua cả hai nàng Uyên và Hương, hấn khó mà làm gì nên hồn được. Dù cho hấn có là đồng tu Đẩu - Pháp, hay có căn cơ Thần Ma, hay có Tà Đạo Thôn Phệ Thể đi nữa, thì chênh lệch tu vi giữa Pháp Đò và Pháp Vương là rất, rất lớn, khó mà dùng chiêu trò bù đắp được.

Hơn nữa, ở gia tộc của chồng cũ của Hương có lão tổ nửa bước Pháp Hoàng, đã khó lại càng thêm khó. Hiện tại hấn cần phải trốn đi, cố gắng tăng lên thực lực bản thân, mai sau trở về trả thù.

Hưng nhắm mắt định ra kế hoạch cho tương lai, hấn cần phải cực kỳ chăm chỉ đi hái thảo dược và săn huyền thú để tăng tu vi pháp giả, rồi trong lúc đánh nhau với huyền thú và những tu sĩ khác, hấn sẽ có cơ hội tăng tu vi đẩu giả, sẵn tiện bồi bổ Tà Đạo Thôn Phệ Thể, một công đôi chuyện.

Suy nghĩ được một lúc thì Uyên tắm xong, vào phòng cùng Hương ôm hấn ngủ. Hai nàng chỉ mặc đúng cái quần lót nên thân thể mềm mại ấm áp đều dán sát vào người hấn, nhất là hai bộ ngực hùng vĩ kia, làm cho Hưng có chút khó mà vào giấc ngủ nổi.

Có điều, hấn thấy hai nàng ngủ bình yên quá nên không nỡ đánh thức, đành đè nén xuân khí xuống, ngoan ngoãn nhắm mắt ngủ đàng hoàng đúng đắn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Thương Vân Thành

Sáng sớm, ba người Hưng mang hành lý ra ngoài.

Hưng vung tay ném cả ba túi hành lý vào trong nhẵn không gian, khiến hai nữ triệt đề im lặng. Hiện tại, hai nàng đã không còn gì ngạc nhiên nữa rồi, tình lang của hai nàng có thể đồng tu Đẩu - Pháp, lại còn có thể luyện ra được phẩm tỷ lệ 6 phần, vậy nhẵn không gian thì có gì lạ đây?

“Chúng ta nên đi đâu đây?”

Hưng hỏi; hắn hoàn toàn không biết bản đồ thế giới.

“Trước mắt có lẽ nên đi Thương Vân thành. Ở đó không quá đông người, xung quanh lại là rừng rậm, thuận tiện săn bắt linh thú cũng như hái thảo dược. Chúng ta ở đó một thời gian rồi tiếp tục đổi chỗ ở.”

Uyên suy nghĩ một chút nói ra.

“Ừm, nghe có lý đó.”

Hưng cũng gật đầu tán đồng.

“Vậy chúng ta đi.”

Nếu hai nàng đã không bàn ra, vậy Hưng cũng không có gì để phản bác.

Hai nữ lập tức xách Hưng lên bay đi, không để lại dấu vết nào để gia tộc hai nàng theo đuổi. Thế nhưng sau một thời gian chắc chắn bọn họ sẽ bắt được phong thanh mà tìm đến gây sự, nên trong tương lai cả ba người sẽ phải liên tục đi đây đó, thậm chí rời khỏi Nam bộ.

Ba người bay đến trưa thì dừng lại bên một con suối nghỉ ngơi ăn trưa. Hưng xưng phong đảm nhiệm đi săn linh thú về làm thịt nướng nên hai nàng cũng không có tranh giành gì.

Có điều, vì tò mò mà cả hai cùng lén đi theo nhìn xem Hưng đánh đám thể nào.

Kết quả là hai nữ bị hắn làm cho hoa cả mắt, cách chiến đấu của tinh nhân các nàng quả thật rất bá đạo. Lúc thì hắn dùng thuật phong ấn “đóng gói” đầu thú rồi ném Hòa Cầu đến khi giết được nó mới thôi, lúc khác thì hắn lại trực tiếp nhảy tới mà đâm đá cho linh thú toàn thân bại liệt.

Hơn nữa, hai nàng còn thấy được thủ đoạn “man rợ” nuốt sống thú đàn của hắn, làm các nàng suýt nữa la toáng lên nhảy ra, sợ hắn bạo thể mà chết. Có điều, hắn nuốt cái ực xuống liền không xảy ra chuyện gì nữa, mà khí tức của hắn còn có chút tăng mạnh hơn.

Sau đó, Hưng cất những phần thịt linh thú ăn được bỏ vào túi không gian, cũng không quên kiểm tra xem hệ thống đã nhặt được gì cho hắn. Đáng tiếc, ngoài mấy vật phẩm để luyện Tinh Thiết và tăng chút xui may mắn cho người cầm ra thì không có gì đáng giá nữa.

Tiếp theo, hai nàng lại nhìn thấy trò xiếc nuốt sống tinh hoa thảo dược của Hưng, lại bị dọa muốn nhảy lên tập hai, nhưng mà cuối cùng thì hắn cũng bình an vô sự, không có bạo thể.

Trong khi đó, tiếng hệ thống liên tục vang lên trong đầu Hưng:

- Điểm tu luyện +2

- Tiến độ: 22/60

- Điểm tu luyện +2

- Tiến độ: 24/60

...

- Tiến độ: 30/60

Đến đây thì hắn không ăn thêm tinh hoa và thú đàn nữa, lấy thịt linh thú xong lập tức lên đường trở về nơi dừng trại. Hai nữ cũng nhanh chân chạy về trước, không để hắn phát hiện. Về đến nơi, Hưng lấy thịt linh thú ra, nhờ hai người tình nướng dùm. Lúc trước, hắn ở trong phòng thí nghiệm toàn là được công ty bao ăn, chỉ cần gọi điện thoại là có nhân viên giao hàng đem từ nhà hàng năm sao tới, hắn chỉ có ngồi một chỗ ăn rồi làm thí nghiệm, nên hoàn toàn không biết gì về nấu nướng.

Lúc ăn, Hưng cũng không có dùng Tà Đạo Thôn Phệ Thể, mà chỉ ăn bình thường, hết sức tận hưởng mấy món nướng mà hai nàng nấu cho hắn. Tuy mùi vị không có gì đặc biệt, thua rất xa thức ăn nhà hàng sang trọng ở Việt Nam, nhưng mà trong đó có cái tình, để hắn ăn ngon đến cười híp mắt.

Hai nàng nhìn thấy bộ mặt hắn như vậy vừa buồn cười, nhưng ấm lòng lại nhiều hơn. Chồng cũ hai nàng đều là không có như vậy. Bọn hắn chỉ lo chuyện gia tộc, ăn cho xong rồi tiếp tục đi làm việc, mà lúc ăn cũng không có vui vẻ gì mấy.

Ăn xong, cả ba lấy nước dưới suối rửa tay rửa miệng rồi tiếp tục lên đường.

Lúc khởi hành, hai nàng xách hắn lên rồi mỗi nàng hôn một bên mặt hắn một cái, khiến cho Hưng tuy rất bất ngờ nhưng lại vô cùng hưởng thụ, chả biết sao mình được mỹ nữ hôn, nhưng mà được mỹ nữ hôn lại từ chối thì tò-rým tự động rụng, không rụng thì Tà Đạo cũng làm cho rụng.

Sau đó, nhờ vào tu vi Pháp Vương của hai nàng, ba người phi hành bỏ qua địa hình, nên đến tới là tới Thương Vân thành. Đây là một thành trì không quá lớn, có thể miễn cưỡng gọi là “đất chật người đông” mặc dù không có bị quá tải dân số.

Theo lời kể của Uyên thì Thương Vân thành là một nơi đứng giữa núi rừng hoang dã, có rất nhiều công ăn việc làm cho tán tu và dong binh. Đặc biệt là ngành dong binh, ở đây, bọn họ có tiếng nói rất lớn, vì đa phần công việc săn bắt linh thú là do họ được thuê làm. Nhờ vào những dong binh đoàn, dong binh hội mà các thương nhân mới có thể cho người vào rừng hái thuốc, nhặt nhặt đá quý một cách an toàn.

Ngoài ra, dong binh đoàn và hội cũng là nguồn cung cấp nguyên vật liệu đến từ linh thú dồi dào nhất. Phần lớn thú đan, da long, xương thịt linh thú dùng trong luyện, đan, may mặc, luyện binh, vân vân, đều đến từ các dong binh đoàn lớn.

Trên thực tế, dong binh bao gồm những thành phần tán tu, có pháp giả, có đấu giả, cho nên những tên này không phải là rất ngoan ngoãn. Vì vậy mà đã có một dong binh đoàn rất lớn, rất nổi danh đến Thương Vân thành lập nên một chi nhánh của Dong Binh Công Hội, một tay che trời quản lý tất cả dong binh đoàn, dong binh hội lớn nhỏ nơi đây.

Nhờ có bọn họ mà không có xảy ra tình trạng buôn bán phá giá, cướp bóc lừa đảo. Những kẻ nào làm trái pháp luật của Dong Binh Công Hội sẽ từ nay về sau mãi mãi mất đi quyền được làm dong binh dưới sự bảo vệ của Công Hội, bắt buộc phải đổi nghề thành lính đánh thuê nay đây mai đó, chết bất đắc kỳ tử.

Ở trong một thế giới cổ đại như đại lục Thiên Nam này, trình độ văn hóa con người không cao, muốn làm quan không dễ, vì vậy mà dong binh chính là chức nghiệp thịnh hành nhất. Nếu vừa làm dong binh vừa được hưởng quyền lợi cùng với tiền thưởng từ Công Hội, vậy liền không có ai tự nguyện ly khai, trở thành một tên lính đánh thuê quèn cả.

Chính vì vậy mà Dong Binh Công Hội có tiếng nói rất nặng ở đại lục Thiên Nam.

Ba người tiến vào Thương Vân thành, sau đó mang da lông linh thú mà Hưng lấy được trong rừng mang đi bán. Phần tiền này tạm thời trở thành chi tiêu phòng trợ cho cả ba. Tiện lợi ở chỗ, ba người chả cần phòng riêng, cứ thuê một phòng lớn là đủ, dù gì hai nữ cũng không muốn ngủ riêng.

Hưng dành ra một ngày nghỉ ngơi, dẫn hai người yêu đi mua sắm mấy thứ lặt vặt, tiện đường cười nói, thu hút rất nhiều ánh mắt. Tiểu tử này đúng là số hưởng nha, mỗi tay một mỹ nữ thành thực quyến rũ như vậy, chỉ có điều sao thấy nét mặt hắn có hơi tương đồng hai nàng nhỉ?

Bất quá người đi đường cũng không rảnh đi hỏi chuyện của ba người này, chỉ trề môi một cái rồi đi qua, nhanh chóng quên mất tên thiếu niên tốt số này, ai ai cũng có cuộc sống tất bật của riêng họ.

Đến tối, Hưng một mình hầu hai nàng, thỏa mãn ham muốn của hai mỹ nữ, sau đó suy nghĩ tính toán một chút, quyết định ngày mai đi gia nhập Dong Binh Công Hội. Chỉ cần hắn chăm chỉ cày nhiệm vụ, sau này linh tiền thưởng cũng được một bọn mà thoải mái tiêu xài. Về sau có lại chuyện nơi ở đi thành khác thì hắn cũng vẫn có thể tiếp tục kiếm tiền đều đều.

Chỉ khó ở chỗ, cách làm này khiến cho gia tộc chồng cũ của Hương dễ truy dấu ba người, nên Hưng cần phải dùng danh tính giả, thậm chí cải trang khuôn mặt để xóa bớt dấu vết đi.

Nghĩ thông suốt được nhiều thứ, Hưng ôm hai mỹ nhân đã mệt nhoài đang nằm trong lòng mình ngủ say sưa mà lẫn ra khò khò tới sáng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Dong Binh Công Hội

Sáng ra, Hưng nhờ kỹ năng Luyện Dược luyện ra một viên Dịch Dung Đan tỷ lệ 6 phần.

Ấn đan được cải trang vào, Hưng lập tức rời khỏi khách điểm, đi tìm chi nhánh Dong Binh Công Hội kia. Ban đầu, hai mỹ nữ kia cũng muốn đi làm dong binh phụ giúp Hưng, nhưng mà làm như vậy dễ bị lộ, nên rút cuộc cả hai quyết định ở nhà tu luyện, đánh vững tu vi, sẽ có lợi về sau.

Bản thân Hưng cũng cần phải ra ngoài ma luyện, đánh đấm với linh thú một chút, nếu không hắn sẽ không tăng tu vi đấu giả lên được. Ngoài ra, đi đánh nhau bên ngoài còn tạo điều kiện cho Hưng sử dụng Tà Đạo Thôn Phệ Thể, cắn nuốt thêm nhiều loại tinh hoa thảo dược và thú đan.

Thương Vân thành không phải là quá lớn, Hưng đi được một lát thì hỏi ra đường đến Dong Binh Công Hội. Tòa nhà này nằm ở gần trung tâm Thương Vân thành, là một căn nhà năm tầng rất lớn.

Vừa bước vào Dong Binh Công Hội, đập vào mắt Hưng là thật nhiều dong binh và tán tu, có người là pháp giả Hỏa hệ, có người là Đấu giả Phong hệ, cũng có pháp giả Trĩ Liệu, vân vân. Những người này đều là tu vi Pháp Giả tầng 3 trở lên, rất ít Pháp Đồ như Hưng.

Hưng rải bước đến một quầy tiếp tân, chọn chỗ có nhân viên tiếp tân là một thiếu nữ xinh đẹp.

“Ồ? Em là người mới hả? Chị chưa thấy mặt em bao giờ.”

Nữ tiếp tân nói.

“Dạ, đúng rồi, em mới tới hôm qua. Bữa nay em tới đăng ký gia nhập Công Hội.”

Hưng vui vẻ đáp. Nữ tiếp tân này dáng người cao thon, đôi môi chập chùng, khuôn mặt trang điểm nhẹ nhưng lại không thiếu lực hấp dẫn, đặc biệt là đôi mắt vô cùng vũ mị kia.

“Vây em nhỏ một giọt máu lên cái này.”

Nữ tiếp tân đưa ra một tấm thẻ bằng ngọc, ở trên còn có một cây kim để chọc máu, có điều kim này là hoàn toàn niêm phong trong bao bì, xem ra là không phải đồ tái sử dụng.

“Ồ, không ngờ thế giới này cũng có Thẻ Kiểm Định.”

Hưng trầm nghĩ.

Hắn mở bao bì cây kim ra, sau đó chọc ngón tay nhỏ máu lên Thẻ Kiểm Định. Nữ tiếp viên cẩn thận ném kim đã qua sử dụng vào thùng rác, sau đó mới mang Thẻ Kiểm Định vào bên trong.

“Em chờ chị chút.”

Hưng nhìn theo cái bóng lác lác của nữ tiếp viên mà khẽ cười mát mắt.

- Thông tin Tà Đạo: Nữ nhân này bị đau khớp thâm niên, kỹ năng [Luyện Dược Cấp 2] có thể giúp chủ nhân từ từ cảm hóa nàng.

“Chờ đã, người nói là thâm niên?”

Hưng dùng suy nghĩ hỏi lại.

- Nàng chỉ nhỏ hơn mẹ người mấy tuổi, do tu vi Pháp Sư cùng với chút đan dược đắt tiền nên mới bảo dưỡng được như vậy.

“Ặc, không lẽ số ta ấn định là lái máy bay...?”

- Chủ nhân làm mấy quả nhiệm vụ nổi tiến là có mấy nữ tuổi teen liền.

“Tu vi Pháp Đồ tăng 6 làm được gì đây?”

- Đi Đấu Trường. Ở đó bán hành cho mấy tên đấu sĩ lập uy. Nếu được vào Kim Bảng thì lập tức nổi danh, có người theo đuổi. Thế giới này là như vậy, ai cũng muốn dựa dẫm vào kẻ mạnh.

“Nghe hấp dẫn đó, nhưng mà như vậy chẳng phải là không có ý nghĩa gì sao? Đám nữ nhân dựa hơi đào mỏ kia cũng không phải là ăn ngon miệng gì đâu.”

- Ta bảo chủ nhân đi chơi gái chứ không có bảo người đi tìm tình nhân nha.....

“Hả? Chơi làm méo gì? Ở nhà ta có hai người đẹp ăn không ngon hơn hay sao?”

- Chơi chủ yếu để tăng danh hiệu tâm lực. Pháp Hồn của người là Hệ Thống Tà Đạo mà người không tà thì sao đủ thành đạo? Người khác sợ dẫn thân vào cám dỗ không dứt ra được, nhưng bản thân người chính là một cái đại tà nhân, người sợ cám dỗ sao?

“Người nói ta mới nhận ra. Lẽ ra ta phải mê một Hương với Uyên mới đúng, nhưng mà lâu nay vẫn không có cảm giác là mình bị phụ thuộc vào sắc dục của hai nàng.”

- Có Hệ Thống Tà Đạo, chủ nhân người liền không sợ bị khống chế tinh thần dưới mọi hình thức.

“Vây ngon rồi. Từ giờ ta cứ đi 데 nhiều nữ nhân ra là được chứ gì?”

- Chủ nhân càng xả ga, chứng tỏ càng tâm, càng tâm thì càng dễ có danh hiệu.

“Danh hiệu tâm lực cũng không phải là đi hút âm khí của người khác chứ hả?”

- Hoàn toàn không. Người chỉ cần sắc dục để chứng tỏ độ tâm thôi.

Hưng nói chuyện với hệ thống vừa xong thì nữ tiếp tân cũng trở lại.

“Đây là Thẻ Dong Bình của em. Tại vì em mới gia nhập, nên bắt đầu từ cấp F, về sau sẽ còn các cấp cao hơn là E, D, C, B, A, S. Em phải làm nhiệm vụ

nhiều vào, hoặc là đạt được thành tựu gì đó cao cả thì mới được xem xét tiến cấp. Công Hội sẽ trả lương cho em mỗi tháng, nhưng mà phải làm đủ số lượng nhiệm vụ, bằng không thì cứ thiếu bao nhiêu thì trừ bấy nhiêu lương.”

Nữ tiếp tân giải thích rõ ràng cho Hưng.

“Em hiểu rồi. Vậy còn tiền thưởng này kia thì sao?”

Hưng hỏi lại.

“Ngoài tiền lương hằng tháng ra, em làm xong mỗi nhiệm vụ thì được chia thêm 50% phần thưởng nhiệm vụ. Đây là dành cho cấp F, nếu em mà được cấp S thì 100% phần thưởng nhiệm vụ là thuộc về em, mà mức lương tháng cơ bản cũng hơn lương cấp F nhiều lắm.”

Dong Binh Công Hội có vốn đầu tư rất hùng hậu, dù là người mới gia nhập cũng là một tay bao lương, chỉ có điều thành viên phải hoàn thành đủ chỉ tiêu nhiệm vụ. Nếu nghỉ bệnh, ngày hôm sau cần phải mang Thẻ Dong Binh tới thông báo cho Công Hội.

Thẻ Dong Binh cũng là một loại Thẻ Kiểm Định, có thể theo dõi tình trạng sức khỏe của chủ nhân, đây là phòng trường hợp thành viên của Công Hội bị cướp bóc hay tội phạm đuổi giết, Công Hội sẽ dễ dàng phát hiện mà ứng cứu. Vì vậy mà Thẻ Dong Binh đồng thời cũng có thể làm chứng nhận cho thành viên nghỉ bệnh.

“À, em hiểu rồi.”

“Ngoài ra, em còn phải đọc qua nội quy của Công Hội trong này.”

Nữ tiếp tân đưa cho Hưng một cuốn sổ tay nho nhỏ, bên trong có ghi chi tiết quy định ứng xử đối với từng thành viên của Công Hội, từ dong binh tán tu cho tới các chức trách cao tầng.

“Giờ thì em đã trở thành một thành viên của Công Hội, em có thể qua bên kia nhìn bảng nhiệm vụ. Nhớ chọn nhiệm vụ phù hợp sức lực của mình, nếu cố tình chọn nhiệm vụ sai cấp độ, tính mạng của em không do Công Hội chịu trách nhiệm.”

Nữ tiếp tân nghiêm mặt dặn dò.

“Dạ, cảm ơn chị đã giải thích.”

Hưng nghe nữ tiếp giải thích xong, liền đi qua bên kia nhìn bảng nhiệm vụ một chút.

Đối với cấp F của hắn, chỉ có tò tè mấy loại nhiệm vụ cơ bản. Nào là hái thảo dược, giết Bạch Lang, tìm chó thất lạc, vân vân. Hưng tìm từ trên xuống dưới không có cái nào thú vị.

“Ồ, đây là.....”

Ở dưới cuối bảng lại có một nhiệm vụ coi được hơn một chút.

Nhiệm vụ giết Bạch Lang đầu mục, mang về sừng Bạch Lang đầu mục. Phần thưởng: 12 đồng vàng. Có thể yêu cầu Công Hội tìm tổ đội. Thành viên tổ đội tự ăn chia.

Đây tuy là một nhiệm vụ cấp F, nhưng cũng không phải dễ dàng gì đối với những thành viên mới gia nhập giới dong binh, nên mới có thể hướng Công Hội nhờ giúp đỡ tìm tổ đội.

Còn đối với Hưng thì đây là chuyện ăn cháo uống nước, dễ như trở bàn tay. Cách đây không lâu hắn đã từng một mình giết Bạch Lang đầu mục, bây giờ hắn còn mạnh hơn hồi đó, làm gì có chuyện hắn làm thịt không nổi một con Bạch Lang đầu mục.

Hưng lập tức mang thẻ nhiệm vụ kia đến quầy tiếp tân, hỏi thăm tung tích Bạch Lang đầu mục.

Nữ tiếp tân tuy không có ngăn cản hắn, nhưng thái độ của nàng chính là tỏ ra muốn Hưng đi thất bại thử một lần sẽ biết tự lượng sức mình hơn, còn hắn chết thì nàng cũng không chịu trách nhiệm, bởi vì đây là hắn tự thân không yêu cầu tổ đội, một mình đi đánh một linh thú đầu mục.

Hưng cũng không quan tâm gì mấy thái độ của nữ tiếp tân, chỉ lẳng lặng rời khỏi tòa nhà Công Hội.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Nhiệm Vụ Chính Tuyển!

Trong khu rừng bên ngoài Thương Vân thành, Hưng đi bộ một lúc lâu thì đến chỗ có Bạch Lang đầu mục. Đây là một địa điểm cây cối tương đối thưa thớt, đỡ âm u hơn những nơi khác rất nhiều, chính vì vậy mà nhiệt độ ở chỗ này cũng ấm hơn, hấp dẫn Bạch Lang đầu mục tới chiếm đóng làm nơi nghỉ ngơi.

Hưng đứng bên ngoài lãnh địa của Bạch Lang đầu mục nhìn tới thì thấy một nhóm ba người đang chiến đấu với Bạch Lang đầu mục, đội hình này khá cơ bản, bao gồm một pháp giả Hỏa hệ, một Trị Liệu pháp giả và một đấu giả Thổ hệ.

Tổ đội này làm việc khác ăn ý, có thể đánh chết bất kỳ linh thú cấp 1 nào trong tích tắc. Thế nhưng, bọn họ là đang đánh nhau với một đấu thú đầu mục, thân thể nó cực kỳ chắc khỏe, cho dù là đấu giả Thổ hệ kia đánh hết ga cũng khó mà làm choáng nó được, vì vậy mà pháp giả Hỏa hệ ở phía sau không có cách nào sử dụng pháp thuật, bằng không sẽ đánh trúng đồng đội, còn nếu đấu giả lui ra để pháp giả nhắm bắn, thì đấu thú đầu mục sẽ nhảy xổ về phía pháp giả mà xoi tái hân.

Chỉ cần nhìn bộ dạng toi tã chật vật của tổ đội này là Hưng đoán được bọn họ đã đánh nhau ở chỗ này được một lúc rồi, sức lực cũng sắp cạn, xem ra là trên đường làm nhiệm vụ về gặp phải Bạch Lang đầu mục nên nổi lòng tham muốn nhai thêm tiền thưởng mà tấn công nó, để bây giờ bị nó vây ở chỗ này, chạy thì không đủ sức cắt đuôi nó, mà ở lại đánh thì sớm muộn gì cũng bị nó mài đến chết.

Hưng không muốn dính vào rắc rối, nên chỉ đứng một bên theo dõi, tránh trường hợp hấn nhào vào đánh chết Bạch Lang đầu mục rồi thì lại bị bọn kia giờ trò vu khống là hấn cướp con mồi, sau đó báo cáo cho Công Hội. Tuy Hưng không tin là Công Hội sẽ mù quáng tin lời bọn hấn, nhưng đây vẫn y nguyên là một chuyện lãng phí thời gian mà Hưng không muốn dây dưa.

Vài phút sau, tên đấu giả bị đấu thú đầu mục quất vào ngực một cái, bị đánh bay đập người vào thân cây, ngã xuống hôn mê bất tỉnh. Không lâu sau, hai pháp giả có thân thể yếu đuối còn lại cũng bị nó húc đến học máu mà mất đi ý thức, trở thành con cá nằm trên thớt, tùy thời đều có thể bị Bạch Lang đầu mục nuốt chửng.

Tu vi của tổ đội này chỉ có Pháp Đồ, một người tầng 5 và hai người tầng 4, trong khi con Bạch Lang đầu mục này có sức lực của một Đấu Đồ tầng 8, rất cường tráng, tấn công vật lý rất mạnh, tên đấu giả tu vi Đấu Đồ tầng 4 kia hoàn toàn không có cách nào chống lại nổi.

Lúc này, Hưng mới từ trong bụi rậm bước ra, cầm lấy một hòn đá, ném vào mặt Bạch Lang đầu mục, thu hút sự chú ý của nó, không để cho nó đến cắn xé ba người hôn mê bất tỉnh kia. Hấn tuy không phải nhà từ thiện đi cứu nhân độ thế, nhưng hấn cũng không lạnh nhạt tới mức đứng không mà nhìn ba người này bị làm thịt. Lúc bọn họ còn tỉnh thì hấn không cướp mồi được, nhưng nếu cả đám đã bất tỉnh nhân sự, không đánh nổi nữa thì Hưng có cướp mồi cũng không sợ phiền toái gì.

- Ngao...

Bạch Lang đầu mục gầm lên, toàn thân tỏa ra pháp khí màu vàng nhạt, thì ra là một con đấu thú hệ Thổ, thảo nào sức phòng ngự lại trâu bò như vậy. Linh thú hệ Thổ có sức phòng ngự chỉ thua mỗi linh thú hệ Kim mà thôi, còn lại thì không có loại nào có thân thể rắn chắc hơn bọn nó.

Hưng mỉm cười, xoay người bỏ chạy, nhưng hấn chỉ dùng một nửa tốc lực, để đấu thú đầu mục có thể đuổi kịp hấn. Linh thú hệ Thổ tuy phòng ngự mạnh mẽ, nhưng tốc độ cùng sát thương lại tương đối thấp, nếu Hưng thật sự chạy nhanh, nó hoàn toàn không đuổi kịp, đến lúc đó, nó sẽ quay đầu lại bỏ đi, trở lại chỗ ăn thịt ba người đang hôn mê, vậy là hòng bét.

Bạch Lang đầu mục đuổi theo Hưng đến một nơi đất trống khác thì thấy hấn dừng lại, bắt lấy cơ hội vô tội, há miệng đầy răng nanh muốn đem tên nhân loại này xé thành thịt nát, để hấn chừa tội lấy đất đá ném vào mặt bốn Lang ca. Trong trí tưởng tượng của Bạch Lang đầu mục thì cảnh tượng nó đập lên thì thể đầy máu me của Hưng mà giành lấy chiến thắng rất ư là rực rỡ, thậm chí còn có mấy Lang cô nương xúm lại hâm mộ tài năng của Lang ca nữa.

Có điều, lão Lang vừa đắc ý được một giây thì phát hiện mình đã bị “đóng thùng”

Xung quanh Bạch Lang đầu mục hiện tại ngoài lửa ra là nhiều lửa hơn nữa, bốn phía đều là tường lửa sừng sững, nó không có cách nào nhảy ra ngoài, mà bản thân nó cũng không phải là thuộc tính Thủy hay Kim để mà xông ra ngoài, hiện tại đã bị kẹt đến không thể kệt hơn nữa.

Ngao, đây là chuyện con mẹ gì! Bốn lang còn đang định cắn xé tiểu nhân tộc kia thật oai hùng, sau đó bốn chân ôm bốn mỹ lang nữ về nhà đàm đạo nhân sinh, vậy mà hiện tại chuyện gì xảy ra!

Không cần phải giới thiệu, Lang ca đây là bị Hưng ca dùng Hỏa Phong Ấn đóng hộp, hiện tại Hưng đang đứng bên ngoài tập bài khởi động cơ bắp, giãn gân giãn cốt chuẩn bị đi vào lõi đài đánh đấm.

Bạch Lang đầu mục này là một đấu thú hệ Thổ, phòng ngự rất mạnh, nhưng chính vì vậy mà Hưng muốn mượn dịp này rèn luyện mấy kỹ năng cận chiến của mình, sẵn tiện tăng chút tu vi đấu giả, dù gì thì bên trong Hỏa Phong Ấn đấu thú cũng không có đường nào để chạy, ít nhất thì con này không được, vì nó không đủ cường đại để xông qua hoặc nhảy qua những bức tường lửa.

“Okê, chúng ta đi đấm bóp giác hơi một chút!”

Hưng vừa nói xong thì nhảy vào trong Hỏa Phong Ấn, một quyền thụi vào mặt Bạch Lang đầu mục đánh bay nó, khiến nó đập vào trên tường lửa, da lông bị cháy đen, bốc lên mùi khét.

Ngao! Bốn lang giết người!

Bạch Lang giận dữ xông tới, muốn cắn vào cổ Hưng, nhưng rốt cuộc bị hấn đá một cái vào bụng, cảm giác như cả thế giới trở nên tăm tối, rồi bịch xuống

đất mà co giật tứ chi.

“y, người đừng chết sớm quá a, ta còn muốn đánh thêm chút nữa!”

Hung nói xong, lập tức quyền đâm cước đá rơi lên trên đầu, trên người Bạch Lang đầu mục. Tu vi đấu giả của hắn chỉ mới là Đấu Đồ tầng 6, nhưng mà hắn là đồng tu hai loại, nên lượng pháp lực hắn có thể bơm vào trong cơ thể là vô cùng lớn, cơ bắp cũng từ đó trở nên mạnh hơn đấu giả bình thường gấp đôi. Bên cạnh đó, hắn còn lấy ra chút ít lực lượng từ trong căn cơ Thần Ma.

Căn cơ Thần Ma của Hung còn tương đối mới, hắn cần phải bỏ thêm thời gian tập luyện, đánh xuống cơ sở thật vững chắc, sau đó mới bắt đầu tu luyện ma công cùng thần công được.

Bạch Lang đầu mục không bao lâu liền bị Hung đánh chết, hệ thống thu giúp hắn sừng, da, và nanh may mắn. Còn thịt và thú đan thì bị Hung sử dụng Tà Đạo Thôn Phệ Thể nuốt sạch.

- Điểm tu luyện +2

- Điểm tu luyện +3

...

- Tiến độ: 40/60

Ăn xong, Hung ngồi xuống tại chỗ, bắt đầu tập trung thu thập linh khí trong thiên địa.

Từng luồng từng luồng linh khí tinh thuần nhất bị Tà Đạo Thôn Phệ Thể hút vào, chuyển hóa thành pháp lực, sau đó dẫn đi đến từng thớ thịt, từng sợi cơ bắp, từng đoạn xương đoạn gân. Khi mà pháp lực đã thẩm thấu vào trong thể Hung, tu vi đấu giả của hắn cũng bắt đầu đuổi kịp tu vi pháp giả. Nếu không có Tà Đạo Thôn Phệ thể, hắn sẽ không có được tiến độ nhanh như vậy.

Lúc Hung thỏa mãn đứng lên định đi về thì nghe tiếng hệ thống vang lên:

- Khởi động chuỗi nhiệm vụ chính tuyến...

- Nhiệm vụ chính tuyến 1 - Giải cứu Tô Vân - Phần thưởng là 10 điểm tu luyện.

“Hả? Tô Vân là ai?”

- Chính là nữ tiếp tân nói chuyện với người lúc nãy.

“Cô ta bị gì mà phải giải cứu?”

- Hệ Thống Tà Đạo phát hiện một âm mưu bắt cóc cường hiếp đối với Tô Vân sắp xảy ra trên đường từ chỗ làm về nhà của nàng, đây là thời cơ cho chủ nhân động thủ.

“Người nói như thể ta mới là kẻ bắt cóc cường hiếp vậy...”

Hung không khỏi đen mặt lại phản nản.

- Nhiệm vụ phụ 1 - Luyện ra Bỏ Khớp Đan Cấp 1 - Phần thưởng là [Mảnh Ghép Hắc Lang].

“Mảnh ghép kia dùng để làm gì?”

- Lấy đủ 5 cái có thể nhận được thú cưỡi Hắc Lang phẩm chất Phàm Thiên.

“Cái này tuy không mấy hào hứng, nhưng mà cũng là tiện ích. Ta thích!”

Hung lập tức nhờ hệ thống chỉ dẫn đi thu thập tài liệu luyện Bỏ Khớp Đan Cấp 1.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Tô Vân (1)

Bộp!

Hung chấp tay lại, ngọn lửa vụt tắt. Lúc hấn mở tay ra thì có thêm một viên Bồ Khốp đan trong lòng bàn tay. Viên thuốc hình cầu, nhỏ như viên bi trẻ con hay chơi, toàn thân màu xanh thẫm.

- Tỷ lệ vẫn chỉ có sáu phần, cần tập luyện thêm nữa.

“Móa cái loại điều khiển lửa này khó quá độ...”

Hung lâu nay quen với các thiết bị hiện đại trong phòng thí nghiệm, nên hiện tại gặp phải rất nhiều khó khăn luyện đan thủ công, ra được tỷ lệ hợp thành sáu phần là đã rất cao rồi. Hơn nữa, ở đại lục Thiên Nam, đan dược có tỷ lệ sáu phần được xếp vào hàng ngũ kỳ đan diệu dược. Kỹ năng của các dược sư phổ thông ở đây vẫn còn tương đối kém phát triển, trong quá trình dung hợp tinh hoa dược liệu vẫn thường xảy ra rất nhiều thất thoát.

- Hoàn thành nhiệm vụ luyện chế Bồ Khốp Đan Cấp 1. Nhận được 1 cái [Mảnh Ghép Hắc Lang].

- Nhiệm vụ phụ 2 - Đưa Bồ Khốp Đan cho Tô Vân sau khi giải cứu nàng - Phần thưởng là [Mảnh Ghép Hắc Lang].

“Mấy nhiệm vụ này có thể đổi hay có bị giới hạn thời gian không?”

- Có thể đổi, có thể hủy, nhưng không có giới hạn thời gian. Chủ nhân muốn đổi sao?

“Không, ta chỉ tò mò thôi.”

- Quan trọng hơn hết là sắp tới giờ Tô Vân bị bắt cóc rồi, chủ nhân nên nhanh chân chạy về đi.

“Được rồi, ta đi liền.”

Hung nói xong, lập tức quay gót chạy về Thương Vân thành. Theo thông tin tà đạo thì trên đường từ Dong Bình Công Hội về nhà, Vân vì muốn đi đường tắt cho nhanh nên sẽ đi vào một con hẻm, bọn bắt cóc mai phục chính là ở trong con hẻm này. Hơn nữa, bọn chúng đã theo dõi Vân từ mấy tháng nay rồi, bọn chúng xác định rõ ràng Vân có thói quen đi đường này vào những ngày nàng nghỉ ca chiều, nên hôm nay mới bỏ công sức mai phục, bắt cóc Vân về hiệp xong giết rồi giấu xác.

“Hừm.. Một đám tiểu tặc bình thường không thể có gan bắt cóc một Pháp Sư làm việc cho Dong Bình Công Hội được, không lẽ đám tội phạm này có chỗ dựa gì ghê gớm lắm?”

Hung không khỏi tự hỏi.

Thế lực của Dong Bình Công Hội ở bất cứ đâu cũng là vô cùng lớn, số lượng người dám đi bắt cóc nhân viên của Công Hội về cưỡng hiếp có thể dùng năm đầu ngón tay đếm hết được.

Dù Thương Vân thành không phải là một nơi trọng điểm gì, nhưng mà mặt mũi của Dong Bình Công Hội cũng rất cứng, không phải cái gì đánh vào cũng có thể im lặng mà hứng chịu được. Nếu Công Hội không tỏ thái độ cứng rắn sâu nghiêm, họ sẽ không quản thúc được đám dong binh giang hồ đầu đường xó chợ. Những tên tán tu này là đủ thứ loại thành phần trong xã hội, không phải cái nào cũng “thiện lương” như Hưng ca được.

- Cái này hệ thống cũng không biết. Hệ thống chỉ nói người biết những thứ Tà thôi.

“Lát nữa phải giữ lại một tên để thẩm vấn!”

Hung vừa đi vừa làm ra quyết định.

Không lâu sau, hấn đã trở về Thương Vân thành. Hưng lập tức chạy về phía tòa nhà Dong Bình Công Hội, ở trước cửa thấy Tô Vân mới vừa bước ra, xem ra là mới giao ca, Hưng không có tới muộn.

Hung lấy ra một cái Sơ Cấp Ân Động Phù, truyền pháp lực vào, Ân Động Phù lập tức bốc cháy thành tro bụi. Thân thể Hưng bắt đầu từ từ biến thành trong suốt, cuối cùng thì hoàn toàn tàng hình, trừ khi hấn đi va vào người khác, bằng không không có mắt thường nào thấy được hấn.

Tuy nhiên, Ân Động Phù này chỉ có sơ cấp, gặp phải cường giả sẽ dễ dàng bị phát hiện, vì bọn họ có thể cảm nhận được pháp lực của Hưng. Còn gặp cao thủ Pháp Tôn thì Sơ Cấp Ân Động Phù là hoàn toàn vô nghĩa, vì bọn họ có pháp nhãn rất đặc biệt, có thể “nhìn” thấy pháp lực rõ mồn một.

Cũng may là ở Thương Vân thành này đa số pháp giả, đấu giả chỉ là tu vi Pháp Sư, Pháp Quân, khả năng Hưng bị bại lộ là tương đối thấp. Nhưng, trò vật này chắc chắn sẽ không qua mặt được Hường và Uyên, vì hai nàng có thể dễ dàng cảm nhận được pháp lực của hấn, cộng với ba người bình thường rất thân thiết, chỉ cần hấn đến gần hai nàng, cả hai đều sẽ lập tức nhận ra khí tức trên người hấn. Nên nhớ, cao thủ tu pháp có giác quan cực kỳ nhạy cảm. Hưng tàng hình theo sau Tô Vân, đi được một lúc thì Vân đứng thật là rẽ vào một con hẻm. Trong hẻm tuy không phải là khu phố đen tối gì, nhưng cũng rất ít người, không khí tương đối âm u, một nữ tử có nhan sắc như Vân lại dám thường xuyên đi vào, đây có thể gọi là một loại can đảm, nhưng cũng đồng dạng là có chút ngu ngốc.

“Êy, cô em, đang đi đâu đó?”

Bất chợt, một tên mặt dài bước ra từ trong một căn nhà ở giữa hẻm, cười nói ra.

“...”

Vân cũng không có trả lời, chỉ là lờ mờ nhìn một cái rồi né qua một bên, định bước qua hắn.

“Hôm nay thời tiết rất đẹp, ca thấy cô em nên đi với mấy ca hưởng thụ nhân sinh một phen.”

Một tên khác lại bước ra, tên này mắt hí đến mức không thấy tổ quốc nơi đâu.

Tiếp sau đó là một loạt tiếng bước chân khê vang lên, trước sau hai bên của Vân đều bị mấy tên mặt mày du côn bao vây, nhiều tên còn bịt kín mặt, rất chi là ra dáng ăn cướp giữa ban ngày.

Vân biết lần này mình dính phải rắc rối to, khế tự pháp lực, chuẩn bị đánh ra một con đường máu thoát thân, có điều bản thân Vân cũng không dám chắc là sẽ chạy thoát được. Trong đám du côn vừa có pháp giả vừa có đấu giả, tất cả đều là tu vi Pháp Giả, Đấu Giả tầng tám trở lên. Tô Vân có một thân tu vi Pháp Sư, nhưng chỉ là tầng 2, nếu bị gần chục tên Đấu Giả, Pháp Giả vây công, nàng cũng không có một chút xiêu chắc ăn nào là mình có thể đánh thắng.

Gặp tình huống như vậy, Vân cũng không có tâm tình nào mà đi nói dóc với đám tội phạm này.

“Các người cân nhắc cho kỹ, ta là nhân viên của Công Hội, được hưởng quyền lợi dưới sự bảo vệ của Công Hội, các người đã nghĩ thông suốt chưa? Hay là muốn từ nay về sau không có chỗ dung thân nữa?”

Nhưng Vân muốn mọi được chút ít thông tin nào hay chút ít đó, vì nàng không tin là tội phạm bình thường dám đi chặn đường quấy rối một người làm công cho Dong Bình Công Hội, mọi nhân viên Công Hội đều được hưởng chế độ bảo vệ của Công Hội, người ngoài không dễ dàng trêu vào, bằng không sẽ bị Công Hội treo giải thưởng lên đầu, lúc đó thì đảm bảo là thê thảm.

“Ha ha, cái này cô em không cần phải lo đâu, cứ vui vẻ tận hưởng là được!”

Tên mặt dài cười thần bí đáp, thái độ có vẻ rất tự tin.

“Không lẽ là...”

Vân trầm ngâm ra mấy cái suy đoán, trong đó có một cái là hợp lý nhất, nhưng hiện tại Vân không có thời gian để nghĩ ngợi lung tung, trước mắt cần phải thoát khỏi vòng vây của bọn côn đồ, sau đó có thể tìm đường quay về Công Hội cầu cứu hộ vệ của Công Hội.

“Thôi được rồi, không cần nhiều lời nữa, cô em đi theo bọn ta đi.”

Tên mặt dài dùng thái độ xác xược ra lệnh.

“...”

Vân không nói gì, chỉ âm thầm bắt đầu đi theo bọn hắn, nàng đang chờ một sơ hở.

Ở trên nóc một ngôi nhà gần đó, Hưng tàng hình ngồi nghe hết thấy cuộc đối thoại giữa Vân và tên mặt dài, đúng là ngay cả một Pháp Sư như Vân cũng không phát hiện ra sự có mặt của Hưng.

“Ừm, xem ra là đám này có chỗ dựa, thậm chí là chỗ dựa rất cứng nữa, mới có thể thần nhiên mà gạt Dong Bình Công Hội qua một bên. Có lẽ... là một thành viên trong ban quản trị của chi nhánh Công Hội tại Thương Vân thành. Nếu đây là sự thật thì chuyện này về sau sẽ rắc rối vượt xa cấp độ lấy lòng mỹ nữ để tăng danh hiệu đảm lược... Ta có nên nhúng tay vào không?”

Hưng vừa theo đuôi nhóm người bắt cóc Vân vừa làm ra nhiều cân nhắc cho tương lai.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Tô Vân (2)

Hưng vừa đi vừa suy nghĩ được một lát thì lộ ra nụ cười khổ.

"Hiện tại ta đã biết âm mưu của đám người này rồi, cũng biết kết cục của Tô Vân sẽ ra sao, không lẽ ta lại quay đầu bỏ đi, nhắm mắt làm ngơ? Tuy là cách làm hợp lý, cũng không có ai trách cứ ta, nhưng liệu lương tâm ta có tự tha thứ cho mình hay không? Liệu mỗi đêm sẽ thấy oan hồn của Tô Vân về báo mộng bao nhiêu lần?"

Hệ Thống Tà Đạo lạnh nhạt lên tiếng:

- Tâm chủ nhân còn chưa đủ tà a.

Hưng dùng suy nghĩ phản bác:

"Đối với ta mà nói, tà đạo cũng chỉ là một công cụ để ta sử dụng mà thôi, không phải là mục tiêu mà ta tôn thờ, nó cũng không thể độc chiếm được tâm ta."

Hệ thống im lặng một lúc, rồi nói ra:

- Thôi, như vậy cũng được, chỉ cần ngươi đừng trở thành nhà tù thiện.

“Ta cũng biết thế giới này không phải chỗ làm từ thiện.”

Hưng cười đáp, sau đó nhanh bước đuổi theo nhóm bắt cóc Tô Vân.

Hắn là một linh hồn thời hiện đại yên bình hơn đại lục Thiên Nam rất nhiều, thà hắn chưa từng biết gì thì không nói, chứ hắn đã biết được kết quả là Vân sẽ bị cưỡng xong giết thì hắn không thể nào cứ như vậy mà quay đầu bỏ đi nổi, Hưng không có máu lạnh tới mức đó được.

Tuy nhiên, đối với địch nhân hắn sẽ hoàn toàn không nhân nhượng, vì hắn biết rõ, ở đại lục này, nếu xảy ra chiến đấu chân chính, ngươi không chết thì ta chết, không có chuyện nhân từ.

Đám người kia dẫn Vân đi được một lúc thì sắp đi ngang một ngã rẽ, Vân biết có thể chạy vào ngã rẽ này mà ra ngoài đường cái, vì vậy Vân quyết định bắt đầu làm ra chuẩn bị mở đường máu.

Mà đám bắt cóc cũng dễ gì mà không biết bọn hắn sắp đi ngang một ngã rẽ dẫn ra bên ngoài, nên bọn hắn cũng âm thầm bắt đầu đề phòng con mồi trốn thoát. Nếu Vân thật sự thoát thì bọn hắn không dám vác mặt về gặp sếp nữa, bằng không sẽ bị tên sếp kia lột da lột thịt ném cho linh thú ăn.

Hưng nhìn thấy không khí bắt đầu căng thẳng thì vội lấy ra một tấm vải che mặt lại, không thể để bọn người kia biết dụng mạo của hắn được, sau đó nuốt vào một viên Cường Thủ Đan, Bách Tiên Kính cũng đã sẵn sàng trong tay.

Vừa đến đoạn ngã tư kia, tâm niệm Vân khẽ động, một quả cầu pháp lực màu xanh lá nhỏ nhỏ bị ném xuống đất.

Ào, ào...

Một trận cuồng phong nổi lên, tạo thành một màn khói bụi mù mịt. Trong khoảnh khắc, đám người bắt cóc ngay cả đồng đội cũng không thấy, hướng hồ con mồi là Tô Vân. Bọn hắn rơi vào hoảng loạn, không ngờ được Vân còn có một chiêu này. Tên mặt dài lúc nhận nhiệm vụ chỉ được cho biết là tu vi Vân không cao lắm, có thể dùng nhiều Pháp Giả, Đấu Giả tầng tám mà đánh ra chiêu lấy thịt đè người, hắn cũng không biết Vân là pháp giả thuộc tính gì.

Tên mặt dài và tên mặt hí chỉ là tán tu đầu đường xó chợ gần đây được người ta thuê mướn làm việc. Bọn hắn cũng không phải dân chuyên nghiệp, chỉ biết cầm tiền rồi đi làm bừa chứ không có nhiều chiến thuật lắm, vì vậy mà đội hình dễ dàng bị Vân làm cho rối loạn trong khói mù.

“Đừng tưởng ngươi chạy thoát!”

Tên mặt hí la lên, ném ra một quả cầu lửa.

Ầm..

“AAA!”

Một tiếng thét quen thuộc vang lên, một tên đồng đội của Mặt Hí ngã xuống.

“Đồ ngu, trong khói mù mà lại ném cầu lửa bừa bãi!”

Mặt Dài quát vào ót Mặt Hí một cái, giận dữ nói ra.

“Vậy phải làm sao bây giờ?”

Mặt Hí gãi đầu hỏi.

“Hừm, lão ngu, tạo gió đi!”

Mặt Dài nhìn qua một người ở gần sát bên hắn, nói ra.

Tên kia gạt đầu một cái, tụ pháp lực vào tay, sau đó đánh ra hai chưởng màu xanh lá, thuộc tính Phong cực kỳ mạnh mẽ quét qua, thổi cho bụi mờ bay lên trời, trả lại cảnh quan rõ ràng.

Ngay lúc này, Mặt Dài không thấy Vân đâu, ngược lại còn thấy ba tên đồng đội bị nàng đánh chết, thì lập tức nổi giận, phóng người chạy vào trong ngõ rẽ kia đuổi theo. Đám lâu la của hắn cũng lục tục chạy theo, mắt nhìn đảo dác khắp nơi, chỉ sợ tìm không ra là bị lão đại đánh thành đầu heo.

Rầm rập...

Nhìn thấy một đám người ở phía dưới ồn ào chạy vào ngõ rẽ kia, Hưng khẽ thở phào. Rồi hắn nhìn qua bên cạnh, thấy Tô Vân cũng ngồi bệch xuống mái nhà, thở ra một hơi nhẹ nhõm.

“Người là ai? Tại sao giúp ta?”

Vân nhú mày hỏi, trở lại tư thế phòng bị.

“Là em”

Hưng gỡ vải che mặt xuống, cười đáp.

“Người là người của ai phái tới?”

Vân tụ pháp lực vào lòng bàn tay hỏi.

“Chẳng là người của ai hết. Em giết Bạch Lang đầu mục xong chạy về Công Hội thì thấy mấy tên đang theo dõi chị, nên em bám theo tới được chỗ này.”

Hưng nhún vai đáp.

Lúc này, trong đám bụi mờ, Hưng bắt được cơ hội nhảy xuống, sau đó chiếu Bách Tiên Kính đã cường hóa lên người Vân, tăng thêm phòng thủ cho nàng, sau đó tiện tay đánh ra pháp kỹ Phong hệ giúp Vân đánh chết ba tên kia, nhằm mục đích nguy trang. Nếu hắn dùng pháp kỹ hệ khác thì sẽ bị bại lộ là Vân có người giúp đỡ. Cái này tuy sẽ không giấu được sự hiện diện của hắn mãi mãi, nhưng ít nhất sẽ câu thêm được ít thời gian.

Sau đó, Hưng xách Vân nhảy lên trên này, giả vờ như Vân đã chạy ra ngoài thông qua con hẻm kia.

Đôi mắt đẹp của Vân nhìn chằm chằm vào Hưng, nhưng nàng cũng không có nhìn ra được điểm nào là đang lừa gạt nàng. Vân là một tiếp tân, mỗi ngày đều phải nói chuyện, giải quyết vấn đề cho đủ loại tán tu dong binh làm việc cho Công Hội, nên nàng khá tự tin vào mắt nhìn người của mình. Hiện tại nàng có lờm Hưng cỡ nào thì không thấy hắn lộ ra sơ hở gì.

“Được rồi, chị tạm thời tin tưởng em.”

Vân thở dài một cái, nói ra.

“Như vậy là đủ.”

Hưng cười cười đáp.

“Chúng ta về Công Hội.”

Vân đứng dậy nói.

“Đi.”

Hưng cũng không định ở lại lâu, nên đứng lên theo Vân đi.

Hai người phi thân qua các mái nhà mà chạy về phía Công Hội.

“Ui da...”

Đi được một lúc thì Vân đột ngột dừng lại, quỵ xuống ôm đầu gối.

“Chị sao vậy?”

Hưng dừng lại kế bên, lo lắng hỏi.

“Không sao, chúng ta đi tiếp.”

Vân lắc đầu đáp, đứng lên định đi tiếp, nhưng còn chưa kịp phi thân bay tới thì đã lao đảo quỵ xuống trở lại.

“Chị bị đau khớp hay sao?”

Hưng nhìn đôi chân đang run rẩy của Vân mà hỏi.

“...”

Vân cũng không có lập tức nói ra điểm yếu của nàng, chỉ im lặng.

“Đây, em có cái này, chị xài tạm coi có tác dụng gì không.”

Hưng lấy trong nhẫn không gian ra viên Bồ Khớp Đan mà lúc nãy hần luyện.

“Đây là xuân dược gì?”

Vân lờm Hưng hỏi.

“Ặc... Đây là thuốc trị đau khớp, chị mang về Công Hội nhờ dược sư giám định đi.”

Hưng cười khổ đáp, đưa tay muốn giúp Vân đứng lên.

Vân nhìn nhìn hần một lúc, cầm lấy viên Bồ Khớp Đan, rồi để hần giúp nàng đứng dậy, sau đó lại để hần dìu nàng bay về phía Công Hội. Vân không có nhiều lựa chọn, dẫu dẫu ở đây quá lâu thì có thể sẽ bị đám người kia đuổi kịp, còn tựa vào Hưng thì cũng có nguy cơ là trong lúc sơ hở bị lừa.

Có điều, nàng nhìn thấy tu vi Pháp Đồ tầng sáu của Hưng thì lựa chọn đi theo hần, dù gì hần cũng chưa đủ mạnh để làm một Pháp Sư như nàng thất thất. Như vậy còn đỡ hơn bị đám Pháp Giả, Đấu Giả tầng tám kia đuổi kịp bao vây.

Trên thực tế, Hưng đúng là không thể giết Pháp Sư hay khống chế Pháp Sư được, cho dù là hần có căn cơ Thần Ma cũng không được, đây là chênh lệch tới hai đại cảnh giới, căn cơ Thần Ma còn non của hần khó mà bù đắp kiểu đó được. Cũng chính vì vậy mà Hưng cũng chỉ có thể giúp Vân đánh mấy tên Pháp Giả, Đấu Giả tầng tám kia, hần không có đủ lực sát thương để giết người vượt cấp quá xa.

Tuy nhiên, hần trăm phần trăm có thể miểu sát bất cứ pháp giả hay đấu giả nào từ Pháp Đồ, Đấu Đồ tầng mười trở xuống; sau Pháp Đồ tầng mười chính là Pháp Giả tầng một.

Về tới Công Hội, Vân đi vào trong báo cáo cho cấp trên, trong khi Hưng đi tới một quầy tiếp tân khác để trả nhiệm vụ.

Hần cầm ra cái sừng to dài của Bạch Lang đầu mục và da lông của nó, giao cho nhân viên tiếp tân làm bằng chứng đã giết được mục tiêu, khiến ông nhân viên kia tròn mắt há hốc mồm.

“Một mình nhóc giết Bạch Lang đầu mục?”

Nhân viên hỏi.

“Đúng rồi.”

Hưng thông thả gật đầu đáp.

“Ồ, thôi được rồi, để anh đưa nhóc 50% phần thưởng nhiệm vụ.”

Nhân viên mang ra sáu đồng vàng đưa cho Hưng; vì Hưng chỉ là cấp F nên Công Hội ăn mất 50% phần thưởng. Sáu đồng vàng đối với người phạm là số tiền lớn, nhưng đối với pháp giả, đấu giả có nhu cầu mua đan dược, nhu cầu bảo dưỡng pháp bảo, binh khí, thì sáu đồng vàng không có bao nhiêu. Hơn nữa, Hưng là phải trang trải cho ba miệng ăn.

Uyên và Hương cũng cần mua tài liệu tu luyện tương đối thường xuyên, mà hai nàng lại không thể ra ngoài lòng ngồng được, như vậy sẽ dễ bị tai mắt của gia tộc chồng cũ của Hương tìm thấy.

Vì vậy mà Hưng cũng không có về liền, mà đi tìm thêm mấy nhiệm vụ vặt vãnh để làm.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Đêm Về Tắm Suối

Sau một buổi chiều chạy loanh quanh làm chuyện vặt, Hưng cuối cùng cũng lết thân về tới khách điểm, được cái là trong túi hần đang rủng rinh tiền, trả tiền phòng trọ xong vẫn còn dư dẫn hai mỹ nữ đi ăn hàng.

“Hưng, khách điểm này mỗi lần chỉ có một phòng tắm, mà cái nào cũng thấy gôm!”

Vừa về đến nơi, một tin tức như vậy đập vào mặt Hưng, người báo tin là Uyên.

“Humm... À, ta nghĩ ra rồi!”

Hưng chống cằm động não một tí thì sức nhớ ra.

“Sao? Kể nghe.”

Uyên cười tủm tỉm nhích tới gần hỏi.

“Ta biết một chỗ trong rừng có con suối chạy ngang, ở thượng nguồn còn có thác nước với lại hồ nước nữa!”

Trong lúc chạy làm nhiệm vụ vặt, Hưng phát hiện một địa điểm có dòng suối chạy ngang.

“Đem sữa tắm xuống tắm suối làm ô nhiễm nguồn nước thì sao?”

Uyên sờ cằm hỏi.

“Theo ta thấy thì nó không có chảy về dòng sông mà Thương Vân thành làm mương dẫn nước.”

Không cần phải nói, nếu ba người thật sự mang sữa tắm, dầu gội đầu đi tắm vào trong nguồn nước của Thương Vân thành thì không ổn lắm, nên Uyên mới phải xác nhận kỹ càng trước khi quyết định.

“Vậy thì được, nhưng mà tới đó chúng ta phải kiểm tra lại lần nữa cho chắc cú.”

Uyên mỉm cười, gật đầu đáp.

“Đi!”

Hưng cười không đứng đắn, đưa tay ôm eo Uyên, tay kia nắm Hương, kéo nàng lại. Trên đường đi đến dòng suối, Hương khẽ hỏi hân.

“Sáng giờ làm mệt không?”

“Nhiệm vụ cấp F toàn là chuyện vặt, muốn mệt cũng khó.”

Hưng cười ha ha đáp. Hân cũng không có nói xạo, vì hân có thể lực của đấu giả, cộng thêm căn cơ Thần Ma, muốn khiến cho hân mệt thì không thể dùng mấy loại nhiệm vụ con con này được.

“Bọn thiếp có nên đi làm gì khác phụ chàng kiếm tiền không?”

Hương lo lắng hỏi.

Hưng sờ cằm suy nghĩ một chút.

Hiện tại, hân tuy có thể kiếm được rất nhiều tiền đối với một phạm nhân, nhưng hai nàng Uyên và Hương không phải phạm nhân, hai nàng là hai Pháp Vương hàng thật giá thật, nhu cầu sinh hoạt rất tốn kém, bao gồm các chi phí đắt đỏ như Linh Thạch, bảo dưỡng pháp bảo, sau này còn cần Pháp Đan để hỗ trợ đột phá cảnh giới.

Nếu tu sĩ cấp thấp hấp thu thiên địa linh khí để tăng pháp lực, thì tu sĩ từ Pháp Vương trở lên cần phải sử dụng Linh Thạch, chính là thể rắn của thiên địa linh khí tinh thuần nhất, hiệu quả còn cao gấp đôi đan dược tăng tu vi nữa, có điều giá cả rất đắt, lại còn ngày một tăng theo phẩm chất của Linh Thạch.

Nếu là linh thạch dành cho tu giả cấp Vương, thì gọi là Vương Thạch, cấp Hoàng gọi là Hoàng Thạch, cấp Đế gọi là Đế Thạch, cấp Thần gọi là Thần Thạch. Tu sĩ nếu trực tiếp hấp thu trọn một viên linh thạch phẩm cấp cao hơn bản thân, sẽ lập tức bạo thể mà chết cực kỳ thảm. Nếu muốn dùng linh thạch cấp cao hơn bản thân, cần phải từ từ luyện hóa từng chút một.

Giá tiền một viên Vương Thạch có thể lên đến 100 đồng vàng, đủ để một gia đình bốn người sống nhàn nhã mấy năm, còn giá của Hoàng Thạch có thể chạm ngưỡng 1000 đồng vàng. Tuy nhiên, Tôn Thạch, Đế Thạch, Thần Thạch là hoàn toàn không thể dùng tiền mua được, phải dùng bảo vật mà đổi lấy.

Tất nhiên, cũng có nhiều tay nhà giàu dùng linh thạch làm tiền tệ mua bán trong giới tu sĩ. Ở các hội đấu giá quy mô lớn, một cuốn pháp kỹ cấp sáu thông thường sẽ có giá hơn trăm Vương Thạch, tức là mấy Hoàng Thạch, người thường cần bán là không có cửa nhìn tới. Giờ, mấy ngàn đồng vàng đó nha, không phải mấy ngàn cục đất bùn.

Chiếu theo loại chi tiêu như vậy mà nói, một mình Hưng với tu vi Pháp Đồ của mình không giúp được gì cho hai nàng. Nếu để hai nàng cứ hít linh khí bình thường thì cả đời cũng không trèo lên Pháp Hoàng nổi, nhất định phải cần linh thạch, vì linh khí khi trở thành thể rắn ẩn chứa năng lượng cực kỳ lớn, như vậy mới đủ để Pháp Vương tiến cảnh.

Vì vậy mà hai nàng nhất định phải ra ngoài làm tạm gì đó để kiếm tiền mua Vương Thạch.

“Cái này... Đúng là một mình ta thì không đủ khả năng mua linh thạch cho cả hai nàng.”

Hung thờ dãi đáp.

“Làm gì mà thờ dãi, bọn thiếp có tính toán rồi.”

Uyên cười giảo hoạt, lắc lắc cánh tay Hung.

“Ồ? Tính toán như thế nào?”

Hung tò mò hỏi.

“Đi làm thợ săn nguyên vật liệu.”

Hương cười đáp.

“Thợ săn nguyên vật liệu?”

Hung ngờ ngác hỏi lại, hẳn chưa nghe thuật ngữ này bao giờ.

“Là những người đi săn tự do, sau đó mang da lông linh thú, thảo dược này kia về bán lại cho con buôn ấy.”

Uyên từ tốn trả lời.

“Ra ngoài như vậy không phải sẽ dễ thu hút sự chú ý sao? Hai nàng xinh như vậy mà.”

Hung cười ra vẻ vuốt mộng ngựa, nói ra.

Hai nàng nũng nịu “hừ” hẳn một cái, nhưng mà trên môi lại treo nụ cười thật tươi.

“Dịch Dung Đan có đủ loại từ cấp 1 tới cấp 10, không lẽ chàng không biết luyện?”

Hương trề môi hỏi Hung.

“Ồ! Ý kiến hay!”

Hung vỗ tay cái bốp, tấm tắc khen. Nếu hẳn chỉ tập trung luyện ra nhiều Dịch Dung Đan thì hai nàng sẽ có thể dễ dàng ra ngoài kiếm bộn tiền. Dù gì cường giả Pháp Vương cũng cực kỳ mạnh mẽ, tội gì không để hai Pháp Vương ra ngoài đánh nhau với linh thú? Trong lúc kiếm tiền còn giúp hai nàng mài dũa kỹ năng, không để bản thân bị rỉ sét.

“Ta chỉ cần ra sức thay đổi thành phần của Dịch Dung Đan, để hai nàng mỗi lần ra ngoài đều là một bộ mặt khác nhau là ổn.”

Hung gật gù nói ra, sẵn tiện dùng suy nghĩ xác nhận lại với hệ thống, chỉ nghe Tà Đạo nói:

- Cái này quá dễ, nhờ vả chuyện nào khó hơn chút đi, chủ nhân coi thường ta hả?

“Cái mịa nguoi! Bớt tự kỷ, khi nào có chuyện khó ta nhờ mà không làm là ta đánh chết nguoi!”

Hung phản bác trong tâm trí.

- Đánh chết ta thì thân thể chủ nhân cũng không còn, xin mời.

“Móa...”

Hung lập tức cứng hàm, không cãi được nữa.

“Quyết định vậy đi!”

Uyên và Hương cùng gật đầu nói, sau đó đeo bám vào cánh tay Hung như hai chú chim nhỏ.

Hung dẫn hai nàng tới chỗ dòng suối, cùng nhau tra xét một lúc thì thấy con suối này thật sự không có nhập vào nhánh sông nguồn nước của Thương Vân thành, thật ra nó chảy về một hướng hoàn toàn khác. Mà dựa theo kiến thức về địa lý của Uyên thì hướng mà con suối này chảy tới là đổ ra biển khơi, không cần lo lắng chút ít bọt xà phòng giết hệ sinh thái hay làm người khác bệnh.

Kiểm tra xong xuôi, Hung hứng thú bùng bùng, nhanh chóng đưa tay lột đồ hai mỹ nữ xuống, sau đó tự cởi đồ, rồi kéo hai nàng nhảy xuống hồ lớn ở thượng nguồn.

Cả ba đùa đùa giỡn giỡn xong mới bắt đầu tắm rửa thật sự.

Đứng dưới trời sao ánh trăng, nghe tiếng thác nước đổ rào bên tai, lại nhìn khung cảnh sáng mờ huyền bí trong rừng, để cho cả ba có một loại tư vị rất lãng mạn. Ban đêm, trong rừng có đủ các loại cây cỏ và côn trùng phát sáng, hình thành phong cảnh cực kỳ thơ mộng. Tất nhiên, chỉ có cường giả Pháp Vương như Uyên và Hương mới dám ở trong rừng tầm ban đêm như thế này, người bình thường nhìn thấy ánh sáng vờn quanh của côn trùng dạ quang thì chắc chắn sẽ co giò bỏ chạy tầm cây số.

Hai mỹ nữ nghĩ tới việc tình lang đặc biệt dẫn hai nàng tới đây, không khỏi có chút động tình, ngọc thể đeo sát vào người hấn, mặc cho hấn trái ôm phải ấp, hai bàn tay không an phận nắn bóp lung tung.

Hung giúp Uyên tắm gội mái tóc đen dài xong, ôm nàng từ phía sau, thì thầm mấy câu vào tai nàng.

Uyên liếm môi nếm mị nhân, rồi nghiêng người về phía trước, dựa tay lên một tảng đá to ở giữa hồ.

Hung đưa tay vuốt ve mờ mờ màng mềm mại trắng nõn của nàng xong, cảm thần thương đứt vào từ phía sau, làm cho Uyên khẽ rên lên. Từ lần đầu làm tình với hấn, Uyên đã bị khai tuệ, không biết vì sao mà trở nên thích thú chuyện giao hoan ở nơi thiên nhiên hoang dã như thế này. Trên thực tế, khung cảnh hiện tại rất lãng mạn, Uyên có thích cũng không lạ lắm gì.

Hương ôm Hung từ phía sau, đưa tay xoay mặt hấn qua, bắt hấn hôn môi mình. Mà Hung cũng không thể cứ đờ ra như vậy được, đành phải làm hai chuyện cùng một lúc, vừa đầu lười với Hương, vừa đưa đầu hạ thân, chậm rãi đâm vào kéo ra nhục động của Uyên.

“A... ưm... mạnh chút đi Hung...”

Mới đầu, Uyên còn hơi miễn cảm nên không cần hấn đẩy nhanh, nhưng sau một lúc thì Uyên đã bắt đầu quen với nhịp điệu này, không khỏi bảo tên tình nhân trẻ tuổi của mình nhanh lên.

Hung vòng tay qua, ôm lấy Hương, vừa kịch liệt mút môi lười, vừa đưa tay bóp vú Hương. Còn tay kia thì hấn vịn lên bờ hông ngọc thể của Uyên, làm chỗ dựa để dùng hạ khu đánh vào hông nàng bành bạch.

Uyên bị hấn vừa nóng vừa thọc vào, sáng khoái rên thật to, thậm chí còn khẽ đưa đẩy cặp hông theo nhịp điệu của hấn, để hấn càng đâm sâu vào âm đạo nhầy nhụa chất dịch.

Đến đoạn cao trào, Hung nhồi Uyên thật mạnh bạo, khiến hai đầu gối nàng run rẩy.

“Hung, xuất vào bên trong thiếp! A...”

Mông Uyên kịch liệt run bần bật, âm đạo nàng co rút lại, những giọt dâm thủy liên tục rơi xuống.

Hung mút môi Hương một cái thật mạnh, hạ thân tê dại đi mấy phần, dương tinh nóng hổi tuôn vào sâu bên trong Uyên, nơi mà năm đó hấn nằm hết 9 tháng mới chịu dọn ra ngoài ở. Có điều, hiện tại Uyên cũng không muốn mang thai, nên nàng đã sớm đặt một ấn chú bằng pháp lực vào đó, chỉ cần tình trùng vừa vào liền chết.

Hung đưa hai tay ôm lấy Uyên, nâng nàng lên, cầm lấy cầm nhỏ của nàng, xoay mặt nàng qua mà hôn lấy đôi môi chín mọng. Hấn cũng không có rút dương vật ra, mà trực tiếp bắt đầu nhồi nàng hiệp hai, làm Hương chống nạnh hừ một tiếng, nhưng mà cũng không có chen vào giữa hai người.

Uyên mới vừa lên đỉnh xong, vẫn còn nhạy cảm, chịu không nổi dưới háng bị trùng kích mạnh mẽ, hoàn toàn mất hết sức lực, tựa sát vào người Hung mà rên rĩ không ngừng. Hiện tại cái thứ xấu xa của hấn cũng không có to hơn chồng cũ nàng, nhưng mà lão chồng kia làm sao có được danh hiệu dâm lực như Hung, hoàn toàn là dưới cơ hấn, dương vật không có khả năng trực tiếp tăng thêm khoái cảm cho nữ nhân.

Uyên sung sướng đến mức hồn bay lên mây xanh, lúc nàng ra lần hai thì cảm giác như mình muốn ngất xỉu.

Lúc này, Hung mới chịu buông tha nàng, đi qua bên kia đê chị gái của nàng xuống mà hung hăng làm.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Lại Có Nhiệm Vụ Giải Cứu

Ngày hôm sau, mới sáng sớm Hung đã đi Dong Bình Công Hội tìm nhiệm vụ. Kế hoạch hôm nay của hấn là vừa chạy nhiệm vụ vặt vừa săn tài liệu luyện Dịch Dung Đan Cấp 2. Đây chỉ là đan dược tiện ích, nguyên liệu chỉ có mấy loại kỳ thảo cấp 2, tác dụng cũng có nhiều hạn chế (ví dụ như chỉ cải trang được khuôn mặt), nên quá trình luyện chế cũng không có gì quá khó khăn, đặc biệt là đối với một người có Hệ Thống Tà Đạo như Hung.

Vừa bước vào trong tòa nhà Công Hội, Hung đã thấy Văn đứng ở bàn tiếp tân số 3, không khỏi cảm thấy hơi lạ. Hôm qua cô nương này còn mới bị bắt cóc, mà hôm nay lại tinh bơ đi làm như thể chưa có chuyện gì xảy ra, cái này cũng quá mức thần kinh thép đi? Hay là bên phía Công Hội đã làm ra đối

sách gì rồi? Hiện tại nàng là có chỗ dựa rồi?

Có nghĩ mãi Hưng cũng nghĩ không ra, nhún vai tiến đến bàn tiếp tân của Vân.

“Chị Vân, tình hình sao rồi?”

Hắn làm vẻ mặt lo lắng hỏi.

Vân vừa nhìn thấy Hưng thì nhoeo môi cười tươi thật tươi, đến mức hai gò má hồng lên.

“Cám ơn em, thuốc của em hay quá trời, giám định sư của Công Hội cũng giật cả mình.”

Vân nói, ánh mắt nhìn Hưng như nhìn một đứa em trai mà nàng cực kỳ yêu quý.

“Ồ, vậy chị uống thử chưa?”

Hưng ngạc nhiên hỏi lại, trong lòng thăm hoan hô cá cắn câu.

“Rồi, một đêm là hoàn toàn hết đau luôn, chị phải cám ơn em đó.”

Hôm nay Vân phải nói cực kỳ yêu đời. Do năm đó nàng vì muốn trang trải cho cha mẹ già mà cố gắng quá sức làm dong binh, kết quả vướng phải căn bệnh đau khớp này, thân thể nàng lại là một pháp giả, không có khả năng hồi phục tự nhiên mạnh mẽ như đầu giả, nên lâu nay nàng phải tốn bao nhiêu tiền vào thuốc giảm đau. Nhưng hôm nay thì đẹp trời rồi, uống một viên đan dược của Hưng xong nàng liền hết thấy đau, cười đến ngoác cả miệng.

“Nếu vậy chị phải thưởng cho em đó nha, thuốc đó là em phải tốn nước miếng đi lừa đảo một ông dược sư cổ quái mà đòi được đó.”

Hưng cười khà khà, rầm thúi nói ra.

“Vậy sao em đi cho chị?”

Vân ngạc nhiên hỏi lại.

Nếu đúng thật là đi lừa một lão dược sư để đòi thì đây là thứ rất trân quý, vậy mà tên nhóc này lại dễ dàng cho nàng như vậy, hắn có ý đồ gì đây?

“Ha ha ha... Nam nhi giúp đỡ mỹ nữ là chuyện thường tình ấy mà.”

Hưng cười ha hả đáp.

"Thật sao? Chị Tâm bên kia cũng đẹp kìa, ờ, chị Mẫn bên kia nữa, em đi qua tặng họ mấy món kỳ bảo đi."

Vân khẽ nhếch lông mày nói ra, khoe miệng cong lên thành một nụ cười trêu chọc.

"Cái này, ha ha, thật ra thì lúc đó tại vì em không muốn cả hai bị bắt kịp, mà chị không tin tưởng thuốc lạ nên em cũng đành chịu, cho rồi không thể cứ như vậy đòi lại được, kỳ chết."

Hưng cười gượng đáp.

"Hành tẩu giang hồ mà còn tự ái, em quá ngây thơ."

Vân đưa tay véo gò má Hưng một cái, cười cười khẽ mắng.

"Khà khà, ai bảo chị Vân là mỹ nữ đây. Đã lỡ là mỹ nữ rồi thì em phải ra vẻ một chút chứ."

Hưng hoàn toàn không xấu hổ chút nào, tươi tắn nói ra.

"Thôi thôi, bớt nịnh bợ dùm chị, bữa nay em muốn làm nhiệm vụ gì đây?"

Vân tuy vẻ ngoài là xua xua tay, nhưng rõ ràng là vui ra mặt, cười đến xinh đẹp rồi.

"Chắc em đi tìm giết linh thú đầu mục với hái dược tiếp quá, ngoài ra không có nhiệm vụ nào khác hay hơn."

Hưng liếc bảng nhiệm vụ ở phía xa, thờ dãi đáp. Nhiệm vụ cấp F quả thật là quá tào lao đối với hắn, hôm nay hắn chỉ muốn tranh thủ thời gian đi hái dược liệu về luyện chế thật nhiều Dịch Dung Đan cho hai tình nhân quyến rũ của hắn.

"A, đúng rồi! Hôm qua nghe nói em một mình giết chết Bạch Lang đầu mục?"

Vân bỗng vỗ tay một cái, hỏi Hưng.

"Đúng rồi, em đem sừng của nó về đưa cho một anh tiếp tân rồi."

Hung gật gù đáp.

"Ừa? Em không phải là Pháp Đồ tầng 6 sao?"

Vân ngạc nhiên hỏi.

"Em là Pháp Đồ tầng 6 mà."

Hung cười cười đáp, khiến Vân ngây cả người. Pháp Đồ tầng 6 tự mình giết linh thú đầu mục mà không cần tổ đội, đây tuyệt đối là chuyện lạ. Trong quá khứ đã từng có người làm được, nhưng người kia từ đầu đã là một vị anh hùng đến từ hoàng thất của một đế quốc cường đại, về sau chấp chương đề quốc đồ đi đánh bại Ma Thần, được người tôn làm Đế Thần.

Còn thiếu niên ở trước mặt Vân này chỉ đáng tuổi con cháu nàng, lại không có tên tuổi gì, vậy mà lại có thể làm được chuyện mà vị anh hùng kia trong quá khứ đã từng làm, không lẽ nói tên nhóc này mai sau có thể trở thành anh hùng?

Trong lúc Vân đang thần thờ, Hung đã mang về mấy tờ nhiệm vụ để nàng xác nhận, sau đó hẩn nhanh chân rời đi, cũng không có hỏi thêm chuyện bất cóc hôm qua, hẩn cảm thấy không tiện hỏi ở nơi công cộng, vì chuyện này hẩn đoán là nhất định có liên quan tới cao tầng của Công Hội ở chi nhánh Thương Vân thành. Mục tiêu của hẩn hiện tại là nữ nhân, không phải rắc rối chính trị, nên hẩn cũng lười đi quản mấy tên tham quan, trừ khi bọn hẩn cứu một mục nhắm vào nữ nhân mà hẩn ưa thích.

Hung có thể ngông nghênh được một ít, vì ở nhà hẩn còn có hai cường giả Pháp Vương chống lưng, chỉ có điều, một khi hai nàng ra tay, cả ba phải rời khỏi Thương Vân thành càng sớm càng tốt. Nếu trường hợp này xảy ra, hẩn ít nhất muốn mang được Vân đi cùng, dù gì hẩn cũng không ngại thu thêm một bạn gái lớn tuổi, hẩn đã mỗi tay ôm một cô U40 rồi, có ôm thêm một cô nữa thì cũng không có khác biệt gì.

Chỉ mất vài giờ, Hung đã dễ dàng đập chết thêm một lão Bạch Lang đầu mục, sau đó ăn thịt lão cùng với một ít tinh hoa thảo dược, thuận tiện tăng tu vi pháp giả lên đến Pháp Đồ tầng sáu 57/60. Tiếp theo hẩn không có tiếp tục cắn nuốt tinh hoa thảo dược, mà chỉ ngoan ngoãn đi tìm được liệu luyện chế Dịch Dung Đan Cấp 2.

Nhờ có Tà Đạo mà quá trình này cũng không gặp vấn đề gì, hết thấy đều suông sẻ, vì hệ thống trực tiếp thông qua mắt của Hung mà giám định thảo dược, nên trừ khi hẩn cố tình nói sai, bằng không thì không sai được.

Sau khi tìm đủ số lượng dược liệu cho 14 viên Dịch Dung Đan, tức là đủ để hai nàng ra ngoài săn thú 7 ngày, Hung nhờ hệ thống tìm giúp một nơi phong thủy tốt để tu luyện thân thể đầu giả. Tà Đạo thông qua giác quan của Hung xem xét một lát rồi dẫn hẩn đến một cái hồ nhỏ trong rừng. Nơi đây có cỏ cây tươi xanh, tán lá lại không quá dày, nhờ đó mà ánh mặt trời ảm áp có thể thỏa thích chiếu sáng, làm cho mặt hồ yên tĩnh lấp lánh hào quang, trông vô cùng trắng lẹ.

Hung ngồi xuống bên hồ, sau đó loại bỏ hết tạp niệm trong tâm, hít vào một hơi thật sâu, rồi chấp tay lại, bắt đầu vận dụng Tà Đạo Thôn Phệ Thể mà cắn nuốt linh khí trong thiên địa. Hung cũng không quên nhờ hệ thống áp chế tu vi pháp giả của hẩn, để cho nhục thể của hẩn được ưu ái giành hết linh khí, từ đó giúp tu vi đầu giả tăng trưởng nhanh chóng.

Đến tận chiều, Hung mới thở hắt ra một hơi, thu hồi tư thế, sau đó nghe tiếng hệ thống nói:

- Tiến độ: 60/60. Chủ nhân đột phá, trở thành Pháp Đồ tầng 7, tiến độ mới là 0/70. Tu vi đầu giả cũng đã đồng thời đột phá nhờ vào tốc độ cũng sự tỉ mỉ của Tà Đạo Thôn Phệ Thể.

- Nhiệm vụ chính tuyến 2 - Lại giải cứu Tô Vân - Vì độ khó đã tăng rất nhiều nên phần thưởng lần này là 30 điểm tu luyện.

- Nhiệm vụ phụ 2 - Thu thập manh mối đặc biệt trên người thủ phạm - Phần thưởng là [Mảnh Ghép Hắc Lang].

"Lần này Vân bị gì nữa?"

- Có kẻ khác tới ám toán, lần này tuy địch nhân chỉ có một tên, nhưng hẩn không phải Pháp Giả tầng 8 quen như mấy tên trước kia. Hẩn là một Pháp Sư tầng 3 thứ thiệt, chủ nhân muốn giết hẩn thì phải hao chất xám một phen.

"Bà chị này là nhân vật gì mà bị nhắm vào mãi nhỉ?"

- Hồng nhan họa thủy mà thôi, ai bảo có kẻ nhìn trúng nàng mà nàng cứ hết lần này tới lần khác lạnh nhạt với hẩn.

"Là tên nào?"

- Chủ nhân nhặt được cái manh mối đặc biệt kia sẽ rõ. Hiện tại thì đi nhặt thêm thảo dược đi, chuẩn bị luyện thêm 2 viên Bỏ Khớp Đan.

"Được rồi, đi thôi."

Hung mượn nhờ cảm ứng của Hệ Thống Tà Đạo mà bắt đầu đi hái thêm thảo dược trong rừng, từ đây đến lúc Tô Vân bị ám toán còn hẩn mấy tiếng đồng hồ nên hẩn cũng không vội, dù gì thì hệ thống cũng không rảnh đi gạt hẩn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương không tên

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tìm Thấy Mật Thất

Hưng bắt đầu lên đường trở về Thương Vân thành, trong túi mang theo hai viên Bỏ Khớp Đan hần vừa mới luyện chế xong. Tuy đây là dịp để hần lấy lòng mỹ nữ, nhưng nhiệm vụ lần này khẳng định sẽ khó khăn hơn trước rất nhiều, nên Hưng cũng không có kích động hưng phấn gì mấy. Mật khác, hần cần phải động não bày ra ít kế hoạch tác chiến, cân nhắc vận dụng các loại dụng cụ mà bản thân có sẵn trong nhần không gian, bao gồm cả việc đeo một mớ răng nanh may mắn trên người và mặc Trang Phục Tán Gái để thu hút ánh mắt của Vân.

Về đến nơi, Hưng lập tức đi mua một cái mặt nạ và một cái áo choàng, giấu đi danh tính, rồi chui vào một quán nước nhỏ ven đường đối diện tòa nhà Công Hội. Hần gọi tạm ly trà ô-long rồi lặng lẽ ngồi đó theo dõi động tĩnh từ phía bên kia. Bỗng nhiên, hần chợt nghe tiếng hệ thống vang lên trong đầu:

- Thông tin Tà Đạo: Uyên ở nhà đang nằm trên gối kê đầu của người mà ‘thăm du.’

“Móa... Không để lát nữa báo được à? Bô đang căng mắt theo dõi bên kia!”

Hưng dùng suy nghĩ mắng lại.

- Thấy chủ nhân căng thẳng quá nên ta góp vui ấy mà.

“Vậy làm ta xao lãng thì nhiệm vụ thành công được chắc?”

- Tuy đối thủ là một tên Pháp Sư tăng 3, nhưng mà hần cũng không có phải là dạng trùm cuối gì, chỉ cần chủ nhân phối hợp với Tô Văn một chút là giết được. Chỉ có điều, sau đó chuyện sẽ phức tạp hơn hần.

“Không biết Vân có chỗ dựa gì mà hôm nay còn dám thông dong đi làm như vậy...”

- Trong cuốn sách giới thiệu về Công Hội có miêu tả bộ luật bảo vệ nhân viên là cực kỳ nghiêm túc, xem ra là Tô Văn dựa vào những điều khoản này mà có được tự tin.

“Như vậy thì tin tưởng Công Hội quá mức rồi, dù gì chi nhánh này cũng không phải quá lớn, quản lý sẽ không chặt chẽ bằng những chi nhánh Công Hội ở các đại thành. Hoặc là Vân có rất nhiều niềm tin vào cấp trên của nàng ở Thương Vân thành...”

Trong lúc Hưng đang dùng suy nghĩ lái nhai với hệ thống thì bên ngoài đã tới giờ tan ca chiều, không lâu sau thì Vân từ bên trong tòa nhà Công Hội bước ra, tuy nhiên lần này nàng không có đi đường cũ, mà rẽ một hướng khác đi.

Đối với Hưng, chuyện này cũng không có gì lạ. Hôm trước Vân đã bị người khác chặn đường, hôm nay đi hướng khác cũng không phải chuyện gì kỳ quái. Có điều, lúc Hưng vừa mới đứng lên định đi theo thì nghe hệ thống nói mấy câu, bước chân khẽ dừng lại, sau đó lại tiếp tục rời khỏi quán nước mà đuổi theo Vân, hần cũng không quên ném lại mấy đồng tiền cho chủ quán.

Hưng đuổi đc một lúc thì thấy Vân dừng lại bên đường, ngồi xuống xoa xoa bóp bóp đầu gối, sau đó lại đứng lên đi tiếp, có điều tốc độ đã chậm đi rất nhiều. Hai người đi qua mấy con hẻm lớn nhỏ thì Vân dừng lại trước cửa một căn nhà, đưa tay định mở khóa cửa, nhưng đột nhiên có mấy bóng người nhảy từ trên cao xuống, bao vây nàng lại. Những người này ai cũng bịt kín khuôn mặt, chỉ chừa hai con mắt để nhìn, bộ dáng đúng là dân bắt cóc chuyên nghiệp.

Vân tự pháp lực, phát công đánh với đám người mấy hiệp, nhưng cuối cùng bị một tên bắt bài, mắt thấy lưỡi dao của hần sắp đâm vào vai nàng. Nhưng vào lúc này, Hưng lại nhảy ra, tốc độ đến từ thân thể đấu giả cùng căn cơ Thần Ma khiến cho mấy tên bịt mặt tu vi Pháp Giả tăng 10 kia cũng phải chóng mặt hoa mắt.

Trong số bọn hán cũng có vài tên Đầu Già, nên nhìn ra được chuyển động của Hưng, có điều bọn hán lại có vẻ như phản ứng không kịp, để cho Hưng lao vào. Mà Hưng cũng bắt lấy cơ hội này, lấy ra Bách Tiên Kính, rút pháp lực vào, đánh ra một thanh quang kiếm từ bên trong kính. Thanh quang kiếm này đã được Bách Tiên Kích cường hóa, cứng hơn bình thường rất nhiều, vừa đâm vào một người liền xé toạc phần bụng của kẻ đó ra.

“Người, người, người!”

Có điều, hành động của Hưng lại làm cho cả đám bắt cóc tròn trĩnh mắt lên. Người hán đâm rách bụng là Tô Văn!

Vân tròn mắt trắng dã nhìn Hưng, hoàn toàn không thể tin nổi Hưng sẽ ra tay quả quyết như vậy. Đến lúc xác lạnh ngã xuống đất thì dung mạo từ từ tan ra, biến đổi thành một nữ nhân khác cũng khá ưa nhìn, nhưng về đẹp thì kém xa Tô Văn. Nữ nhân này cũng có dáng người tương tự Vân nên mới có thể giả trò cải trang này.

Trong lúc mấy tên bắt cóc còn đang tròn mắt ngạc nhiên, Hưng lấy ra một cái Ấn Độ Phù rồi dán lên người, khiến hán lập tức biến mất khỏi tầm mắt của bọn người bị bắt. Mấy tên bắt cóc giật mình tỉnh lại, gật đầu với nhau một cái, nhanh chóng lui binh, cả đám chạy thật gần nhau để tránh bị tia mắt lực lượng dọc đường.

Xoẹt.

Đột nhiên, tên bị bắt cóc cầm đầu bị một thanh quang kiếm chặt đầu, chết không kịp ngáp, sau đó Hưng tái hiện, dọa cho đám bị bắt cóc còn lại tròn mắt nhìn nhau. Nhưng lập tức có một tên bước lên dẫn đầu tổ đội rẽ vào một con hẻm bỏ trốn.

Tu vi Hưng không đủ cao, chạy không nhanh bằng bọn hán, chỉ có thể đứng lại ở phía sau mà đưa mắt nhìn bọn hán bỏ trốn. Hưng có thể lựa chọn đuổi theo, nhưng những tên này đều là dân có nghề, bọn chúng nhất định sẽ không dẫn Hưng chạy về hang ổ, mà sẽ dụ Hưng lọt vào cạm bẫy của bọn hán. Vì vậy mà Hưng không thêm đuổi theo nữa.

Sau đó, từ trên xác chết của hai kẻ lúc này bị hán giết, Hưng thu được hai cái huy hiệu giấu trong áo. Cả hai đều là huy hiệu màu đen, có hình dạng hai thanh kiếm đang giằng co với nhau. Ngoài ra, hán còn tìm thấy một tấm bản đồ Thương Vân thành, mặt sau có ghi mấy chữ:

“Đến nộp mạng.”

Trên bản đồ thì đánh dấu một cái vị trí, không ngờ lại là ở giữa tòa nhà Công Hội, Hưng xem chú thích thì thấy đây là một loại mật thất xây dựng bên dưới Dong Bình Công Hội, có vẻ như là dành cho những thành viên cấp cao đào tẩu trong những tình huống nguy kịch.

“Xem ra bọn này đã bày sẵn bẫy rập, tấn công cả hai hướng...”

Bọn chúng bày ra trò giả dạng Tô Văn là để nhân cơ hội Hưng không đề phòng mà dễ dàng giết hán, trừ đi hậu họa về sau. Nhưng mà, trong trường hợp Hưng thật sự thắng, bọn chúng sẽ dùng Vân như một con mồi mà dẫn dụ Hưng vào tròng, cuối cùng thì cũng sẽ giết chết hán.

Đây quả thật là một kế sách khá vẹn toàn, dù cho Hưng có sống sót hay bị ám toán mà chết, thì bọn bắt cóc đã sớm giữ Vân, tùy cơ ứng biến mà gạt gài Hưng cho hán té chết.

“Cái này...”

- Là biểu tượng của Công Hội, nhưng không phải màu vàng, mà là màu đen.

Huy hiệu mà Hưng nhặt được có hình dạng của biểu tượng Dong Bình Công Hội, chỉ khác màu sắc, ám chỉ những người này đến từ một tổ chức nào đó thuộc về Công Hội, chỉ có điều tổ chức này không có hoạt động ngoài sáng; có lẽ là một chi nhỏ chuyên lo liệu những công việc ‘bẩn tay.’

Hưng cất huy hiệu vào nhẫn không gian, sau đó nhanh chân lách mình vào trong một con hẻm tối tăm, dùng thêm một tấm Ấn Độ Phù nữa rồi chạy ngược lại về phía tòa nhà Công Hội.

Vì không có ai thấy được Hưng nên hán không có kỵ gì mà xông thẳng vào sâu bên trong Công Hội, dựa theo tấm bản đồ kia mà đi vào một căn phòng, có điều hán sợ đập vào bẫy rập nên chỉ mở cửa ra rồi nhìn một cái, không có lập tức bước vào; lúc này nghe tiếng hệ thống vang lên trong đầu:

- Chủ nhân có thể dùng điểm tu luyện đổi lấy kỹ năng [Dò Cạm Bẫy].

“Ồ, bao nhiêu điểm tu luyện thì được?”

- Chỉ cần 5, nếu hiện tại có 0 thì tạm thời sẽ âm số, về sau bù lên lại.

“Ít vậy thì không sao, ta đổi.”

- Chủ nhân đạt được kỹ năng [Dò Cạm Bẫy Cấp 1].

- Điểm tu luyện hiện tại là -5/70.

Một cỗ thông tin khổng lồ tràn vào não Hưng, để cho hán có thêm hiểu biết thâm sâu về lĩnh vực dò tìm bẫy rập. Từ đó, Hưng đưa mắt nhìn khắp nơi

trong căn phòng, lưu ý những chi tiết nhỏ nhất như những kẽ hở giữa từng tấm lát sàn; cuối cùng hắn phát hiện một số cạm bẫy ngầm, nếu hắn đặt chân lên bọn chúng sẽ kích hoạt rồi giết hắn.

Hưng tụ pháp lực vào tay, hình thành mấy quả Thạch Cầu bằng pháp kỹ hệ Thổ, sau đó ném chúng lên những chỗ có cạm bẫy, khiến cạm bẫy đều kích hoạt vào hư vô. Sau đó Hưng mới chân chính tiến vào trong, đưa tay đánh vào một nơi cơ quan được giấu kỹ, sàn phòng tự động biến đổi thành một thông đạo đi thẳng xuống lòng đất.

Hưng lấy ra Cường Thủ đan ăn vào, tay cầm Bách Tiên Kính, cái mặt nạ rơm cùng áo choàng rề tiền hắn đang mặc cũng đã được Hưng cường hóa thêm khả năng trị liệu sơ cấp.

Hưng thân đeo Ân Động Phù, tiến vào thông đạo dẫn xuống lòng đất.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tà Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.